

มคอ. 2

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565)

วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

หมวดที่	หน้า
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	1
1. ชื่อหลักสูตร	1
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	1
3. วิชาเอก	1
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	1
5. รูปแบบของหลักสูตร	1
6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติเห็นชอบหลักสูตร	2
7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน	2
8. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	2
9. ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษา ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	3
10. สถานที่จัดการเรียนการสอน	3
11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร	4
12. ผลกระทบจาก ข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน	6
13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน	7
หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะหลักสูตร	8
1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	8
2. แผนพัฒนาปรับปรุง	9
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร	10
1. ระบบการจัดการศึกษา	10
2. การดำเนินการของหลักสูตร	10
3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	14
4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม	27
5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย	27

สารบัญ (ต่อ)

หมวดที่	หน้า
หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล	29
1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต	29
2. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา	37
หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต	41
1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)	41
2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต	41
3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	41
หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์	42
1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่	42
2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์	42
หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร	43
1. การกำกับมาตรฐาน	43
2. บัณฑิต	43
3. นิสิต	43
4. การบริหารคณาจารย์	44
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	44
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	45
7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	46
หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	48
1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน	48
2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม	48
3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร	48
4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง	49

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก	หน้า
ภาคผนวก ก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559	51
ภาคผนวก ข สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและวิพากษ์หลักสูตร	78
ภาคผนวก ค รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร	80
ภาคผนวก ง รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (กรณีหลักสูตรปรับปรุง)	84
ภาคผนวก จ ข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้และโครงสร้างรายวิชาตามแนวทาง AUN-QA	88
ภาคผนวก ฉ ประวัติและผลงานของอาจารย์	94
ภาคผนวก ช ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร	116
ภาคผนวก ซ มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558	127

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะ/สถาบัน/สำนัก	วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร 25540091104566

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย: หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น

ภาษาอังกฤษ: Master of Fine and Applied Arts Program in Fashion Design Innovation

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย ชื่อเต็ม: ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (นวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น)

ชื่อย่อ: ศป.ม.(นวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น)

ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม: Master of Fine and Applied Arts (Fashion Design Innovation)

ชื่อย่อ: M.F.A (Fashion Design Innovation)

3. วิชาเอก/แขนงวิชา (ถ้ามี)

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาโท 2 ปี แบบ ก1 และ ก2

5.2 ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย เอกสารและตำราเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

5.3 การรับเข้าศึกษา

รับผู้เข้าศึกษาชาวไทยและชาวต่างประเทศที่สามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น เพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565 (โดยมีการปรับปรุงจากหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) โดยจะเปิดใช้ ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2565

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในการประชุมครั้งที่ 6/2565 เมื่อวันที่ 7 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2565

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัยในการประชุม ครั้งที่ 5/2565 เมื่อวันที่ 28 เดือน มิถุนายน พ.ศ.2565

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัยในการประชุม ครั้งที่ 8/2565 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2565

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมคุณภาพและมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ.2558 ในปีการศึกษา 2566

8. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

8.1 นักออกแบบและพัฒนาแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องตกแต่งแฟชั่น

8.2 นักออกแบบและพัฒนาเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน

8.3 นักออกแบบและพัฒนาเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์อัญมณีและเครื่องประดับ

8.4 นักวิชาการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ในองค์กรรัฐ

8.5 ผู้ประกอบการสินค้าแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ หรือเครื่องประดับ

9. ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ ที่	รายชื่อคณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา), ปีที่จบ	สถาบัน ที่สำเร็จการศึกษา	เลข ประจำตัว ประชาชน
1	ผศ.ดร.วิเทพ มุสิกะปาน	กศ.บ. (ศิลปศึกษา), 2534 กศ.ม. (ศิลปศึกษา), 2540 ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรมวิจัย), 2553	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	310xxxx xxxxx
2	ผศ.ดร.อริญ วานิชกร	ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบผลิตภัณฑ์), 2543 กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา: การจัดการอุตสาหกรรม), 2550 ปร.ด. (ทัศนศิลป์และการ ออกแบบ), 2557	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา	525xxxxx xxxx
3	อ.ดร.กรกมล คำสุข	ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์ : การ ออกแบบแฟชั่น), 2546 M.A. (Fashion), 2549 Ph.D. (Research in Arts & Design : Fashion Design), 2554	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of Central England in Birmingham, UK Birmingham City University, UK	310xxxxx xxxx

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

จากภาวะเศรษฐกิจโลกได้ประสบกับสภาวะการณ์วิกฤตทางการเงินการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของทางฝั่งยุโรปด้านนโยบายทางการเงินและการแลกเปลี่ยนการเงิน และสหรัฐอเมริกาด้านการจ้างงานเริ่มเสื่อมถอยลง สถานการณ์ตลาดน้ำมันที่มีความผันผวน และปัญหาด้านมนุษยชน ผู้ก่อการร้ายต่างๆ ทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจของโลกเป็นไปอย่างล่าช้า ประเทศทางแถบอาเซียนเริ่มเข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของโลก อย่างไรก็ตามการพัฒนาทางด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดและมีความเด่นชัดในศตวรรษนี้ ทำให้เกิดพัฒนาเศรษฐกิจยุคใหม่ไปในทิศทางยุคดิจิทัล และการขับเคลื่อนกลยุทธ์ด้านนวัตกรรมได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญของการแข่งขันสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว

จนถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (Covid -19) ซึ่งส่งผลให้ทั่วโลกต้องออกมาตรการปิดประเทศ ทำให้การส่งออกสินค้าที่ถือว่าเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบตามไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญในหลายวงการทั้งภาครัฐกิจ และแวดวงวิชาการต่างมองว่า การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (Covid -19) จะเป็นบททดสอบสำคัญต่อกระแสโลกาภิวัตน์ของเศรษฐกิจโลก (Globalization) รวมถึงห่วงโซ่อุปทานการผลิต (Global supply chain) ที่มีความเชื่อมโยงกันมีแนวโน้มพังทลายลง การเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นนี้ ถือว่าเป็นสิ่งท้าทายต่อเศรษฐกิจไทยในการจัดสรรทรัพยากรใหม่ให้สามารถปรับตัวได้ทันทั่วทั้ง ทั้งปัจจัยด้านเงินทุน แรงงาน และเครื่องจักร เพราะหากปรับตัวได้ช้าก็ยังมีต้นทุนสูง และส่งผลต่อความสามารถการแข่งขันในระยะยาว รวมถึงเป็น “โอกาส” ด้วยเช่นกันในการทบทวนทิศทางนโยบายเศรษฐกิจของประเทศที่จำเป็นต้องกระจายการผลิตด้วยการไม่พึ่งพาประเทศใดประเทศหนึ่งมากเกินไปโดยหันมาให้ความสำคัญกับการลงทุนในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะมีส่วนช่วยเพิ่มการกระจายรายได้ให้กับแรงงานไทย การปรับตัวเพื่อให้ธุรกิจเดินหน้าต่อเนื่อง ต้องมีการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ มากกว่าการซื้อนวัตกรรมและเทคโนโลยี กลุ่มองค์กรขนาดเล็ก เน้นใช้แรงงานมาก แต่เริ่มมีข้อจำกัดขาดแรงงาน เพราะกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประเทศต้องรีบแก้จุดอ่อน โดยเร่งลงทุนด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry)

จากงานวิจัยพบว่า อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry) รวมความหมายในวงกว้างทั้งจากผลิตภัณฑ์ สถาปนิก สื่อ และการบริการ โดยจำแนกได้กลุ่ม ที่หลากหลายกันไป เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่เพิ่งจะมีการอธิบายความหมายในยุคต้นของศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้จากแนวคิดของ UNESCO Institute for Statistics Model ได้จำแนกประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็น 7 ประเภท และ พบว่า 66.34% ของประเภทสินค้าการออกแบบ (Design goods) เป็นรายได้ของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในโลก ตามรายงานของ UNCTAD ปี 2015 ทั้งนี้สอดคล้องกับนโยบายอุตสาหกรรม 4.0 ของประเทศไทย ในเรื่องของการนำนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ที่มุ่งเน้นไปที่การพัฒนานวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าที่มีอัตลักษณ์ ทั้งนี้รวมถึงกลุ่มสินค้าแฟชั่น ผลิตภัณฑ์และของตกแต่งบ้าน และกลุ่มสินค้าอัญมณีและ

เครื่องประดับ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพของประเทศที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ แข่งขันได้ในระดับสากล

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ในยุคปัจจุบันสถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม คนชนชั้นกลางมีบทบาทสำคัญของการขับเคลื่อนกับการเปลี่ยนแปลงในระดับประเทศ ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ จากกระแสการเปิดโลก เศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (Covid -19) ของประเทศในปัจจุบัน ที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาประสิทธิภาพความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม และความพร้อมทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี เป็นต้น

วิกฤตการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา (Covid -19) ชี้ให้เห็นว่าทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญมาก ทั้งการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (adaptability) ความเข้าใจอกเข้าใจผู้อื่น มี global mindset มองตัวเองเป็นพลเมืองโลก และมองผู้อื่นด้วยความเชื่อมโยงกันในระดับโลก มีความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์เวลาเจอเหตุการณ์ไม่คาดฝัน (resilient) รวมถึงเรื่องความรู้ (literacy) ใหม่ ๆ เช่น ทักษะด้านดิจิทัล (digital literacy) หรือการเงิน (financial literacy) และทักษะการจัดการตัวเอง ภาวะผู้นำ การทำงานร่วมกับผู้อื่น (โดย กองบรรณาธิการ The 101 World 2 กรกฎาคม 2564 <https://www.eef.or.th/future-of-thai-education-after-covid19/>) ประเทศไทยยังต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่อาศัยฐานความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่งเสริมและพัฒนาให้ประเทศไทย เป็นเจ้าของสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่ยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการ ใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรมสมัยใหม่ช่วยหลายข้อจำกัด ให้เกิดการก้าวกระโดดของการพัฒนาต่อยอด สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ อย่างยั่งยืน กระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งแบบทั่วถึง (Inclusive growth) รวมถึงการรักษาฐานทรัพยากร และความหลากหลายทางชีวภาพให้สมดุล ด้วยการใช้โมเดลเศรษฐกิจใหม่ที่เรียกว่า “โมเดลเศรษฐกิจ BCG” ซึ่ง เป็นการพัฒนา 3 เศรษฐกิจ คือ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนประเทศไทยอย่างสมดุล เป็น ธรรมและยั่งยืน (แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564-2570 หน้า10)

ประเทศไทยโครงสร้างประชากรเริ่มเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้นชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น แต่ความไม่ยอมรับใน

ความคิดเห็นที่ต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงนี้ที่ประเทศไทยจะเผชิญในอนาคต ทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม รวมถึงการพัฒนาคนแม้ว่าความมุ่งหวังของการปฏิรูปการศึกษา จะต้องการพัฒนาคุณภาพ สมรรถนะของเยาวชนให้มีคุณภาพสูงขึ้น นอกจากนี้ ความสามารถในการเชื่อมโยงองค์ความรู้กับการนำไปใช้ของคนไทยยังไม่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพการศึกษาทุกระดับลดลงอย่างต่อเนื่อง ตลอดทั้งกำลังคนระดับกลางและระดับสูงยังขาดแคลนทั้งปริมาณและคุณภาพ จึงเป็นจุดอ่อนของประเทศไทยในการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม รวมทั้งการวิจัยเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ และเป็นจุดจุดรั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ โดยเฉพาะหลัง

การพัฒนาบุคลากรในระดับอุดมศึกษาให้มีความเหมาะสมกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน และอนาคต จึงมีความสำคัญในการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นห่วงเชื่อมต่อกับภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนากระบวนการและผลิตภัณฑ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะคุณภาพของการศึกษาจะเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จของผู้นำทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งนี้ ประเทศไทยมีแนวทางในการพัฒนาสังคมโดยมุ่งสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจฐานความรู้ ขับเคลื่อนบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงเข้ากับพื้นฐานทางวัฒนธรรม สร้างความสมดุลระหว่างกระแสสากลผสมผสานกระแสความเป็นไทยให้ได้จากรากฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาเชิงนวัตกรรมได้อย่างยั่งยืน

12. ผลกระทบจาก ข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

ในสถานการณ์โลกดังกล่าว ทำให้ประเทศไทยต้องมีการเตรียมการรับสถานการณ์ที่กำลังจะมาถึง โดยการเริ่มจากความคิดสร้างสรรค์ของคน โดยเฉพาะในศาสตร์ทางด้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของประเทศที่จะเป็นแรงขับเคลื่อน ทั้งนี้ศาสตร์ทางด้านนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำเป็นต้องมีการนำองค์ความรู้ ในรากฐานของทฤษฎีและหลักการทางความคิด อันจะนำไปสู่การสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมการออกแบบที่มีประโยชน์ต่อประเทศ

จากผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอกในการพัฒนาหลักสูตร จึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรในเชิงรุกที่มีศักยภาพและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามวิวัฒนาการของสังคม มีความชัดเจน การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการผลิตบุคลากรที่มีสมรรถนะและที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการบูรณาการความรู้จากศาสตร์ต่าง ๆ มีการปฏิบัติทิศทางเดียวกัน เพื่อพัฒนารอบแนวคิด ความรู้ ทักษะ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอื่น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบันที่มีความหลากหลาย เน้นผลสัมฤทธิ์ ดังนั้น ปรัชญา และสาระของหลักสูตร จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ผลิตบุคลากรที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตในระดับอุดมศึกษาในมาตรฐานสากล มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทันที และมีศักยภาพสูงในการพัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการวิจัย และเป็นผู้สร้างนวัตกรรมในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้อย่างยั่งยืน

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมและพันธกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับสังคมในการสืบสานและ สร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรม ทางวิชาการ และการให้การศึกษาแก่ประชาชน การพัฒนาหลักสูตรจึงปรับเปลี่ยนให้ สอดคล้องการพัฒนาเทคโนโลยีในสังคม เน้นคุณภาพทางวิชาการเพื่อแข่งขันในอนาคต โดยการพัฒนา องค์ความรู้ทางด้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับการผลักดันทางเศรษฐกิจให้ยั่งยืนโดยมุ่งเน้น เพิ่มความสามารถในการผลิตในเชิงนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับ เพื่อผลักดันให้ ไทยเป็นผู้นำในกลุ่มประเทศในทวีปเอเชีย และเพิ่มความสามารถเชิงการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลก

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

13.1 รายวิชาที่คณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่นเปิดสอนให้

นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาเลือกของหลักสูตรอื่นๆของวิทยาลัยอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ ที่มีการเปิดสอนในภาควิชาเรียนนั้นๆ

13.2 รายวิชาที่เปิดสอนให้คณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

นิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรอื่นๆของวิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สามารถเลือก ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาเลือกของหลักสูตรที่มีการเปิดสอนในภาควิชาเรียนนั้นๆ

13.3 การบริหารจัดการ

1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนการสอน เพื่อทำหน้าที่ประสานงานกับคณะ/ภาควิชา/ สาขาวิชา อาจารย์ผู้สอนและนิสิต ในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร
2. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรดำเนินการ/กำกับ/ดูแลการดำเนินงานของหลักสูตร ร่วมกับ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในเรื่องของ กระบวนการ จัดการเรียนการสอน อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อส่งเสริมอาจารย์ผู้สอนต่างๆ สามารถจัดการเรียนการสอน ของรายวิชาได้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชาและมีการรายงานผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร รูปแบบการเรียนการสอน ผ่านในที่ประชุม คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรที่มีผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้มีส่วนได้ส่วน เสียจากภายนอกอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับ สร้างสรรค์ประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

1.2 ความสำคัญ

การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในปัจจุบันและประกอบกับแนวโน้มของโลกในอนาคต เป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถในการนำการเรียนการสอนกับการแสวงหาความรู้ใหม่ ประกอบกันเป็นระบบ ซึ่งเป็นทั้งการถ่ายทอดความรู้และการเพิ่มพูนความรู้ให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพทางภูมิปัญญา เพื่อสร้างนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ทำการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเป้าประสงค์ในการ พัฒนาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ทั้งด้านศิลปะ วิทยาศาสตร์ และการบริหารจัดการซึ่งต้อง มีการบูรณาการกันอย่างกลมกลืน อีกทั้งมีความเชื่อมโยงกับสังคมและชุมชน นอกเหนือจากการผลิตในเชิง อุตสาหกรรมแล้วนั้นผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านสุนทรียะ ศิลปวัฒนธรรม และการจัดการด้วยนวัตกรรมในโลกยุค ใหม่ มีการแสวงหาความรู้ใหม่โดยกระบวนการวิจัยทางศิลปกรรมและนวัตกรรมด้านการสร้างสรรค์ให้เท่าทัน กับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกยุคปัจจุบัน

โดยสาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เป็น สาขาวิชาที่มีบูรณาการการเรียนการสอน วิทยาการความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม สังคมและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ การบริหารจัดการ และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดให้กับเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมในกลุ่ม ต่างๆ เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) เพื่อการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมการเรียนรู้ สามารถบูรณาการความคิดได้อย่าง ลุ่มลึก และตอบสนองความเท่าทันของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมี ความสุขอย่างยั่งยืน

1.3 วัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

1.3.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

มุ่งสร้างนักวิชาการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับที่สามารถ

- 1) สร้างสรรค์ และนำเสนอแนวคิดการออกแบบ แฟชั่น ผลิตภัณฑ์และเครื่องประดับ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานจรรยาบรรณทางวิชาชีพ
- 2) ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนา ผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของตลาด
- 3) ให้คำปรึกษา แนะนำ และเผยแพร่ องค์ความรู้ด้านการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และ เครื่องประดับได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.2 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร เมื่อนิสิตจบการศึกษา

- 1) ELO1 อธิบายแนวคิดของนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับได้
- 2) ELO2 ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้
- 3) ELO3 สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีนวัตกรรมและเป็นที่ต้องการของตลาดได้
- 4) ELO4 เผยแพร่องค์ความรู้ด้านนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับได้
- 5) ELO5 วิพากษ์และให้คำปรึกษาเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้
- 6) ELO6 มีคุณธรรมจริยธรรมต่อวิชาชีพ

1.3.3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร เมื่อสิ้นปีการศึกษา

- ปีที่ 1 ผู้เรียนเข้าใจขั้นตอนการทำวิจัย สามารถพัฒนาหัวข้อวิจัยให้เหมาะสมกับบริบทของหลักสูตร และสังคมได้
- ปีที่ 2 ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับผ่านกระบวนการวิจัย และเผยแพร่สู่สาธารณะชนได้

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนพัฒนา/แผนการเปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้
1. มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในทุกๆปีการศึกษา	1.1 มีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน การประชุมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	1.1.1 รายงานผลการดำเนินงานทุกปี 1.1.2 มีหลักฐานหรือเอกสารแสดงผลการดำเนินงาน
2. มีการปรับปรุงหลักสูตรในทุกๆ 5 ปี ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และความต้องการของตลาดแรงงาน	2.1 มีการเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ เข้าร่วมพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร	2.1.1 รายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร 2.1.2 ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

ระบบการศึกษาเป็นแบบทวิภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

อาจจัดการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อนเป็นกรณีพิเศษได้ มีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 8 สัปดาห์ โดยเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 (ภาคผนวก ก)

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

การเทียบเคียงหน่วยกิตเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 (ภาคผนวก ก)

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

เรียนในวันศุกร์ เวลา 17.00-20.00 และ วันเสาร์-อาทิตย์ ใช้เวลาเรียน 2 ปีการศึกษา เพื่อจบหลักสูตร

ภาคต้น เดือนสิงหาคม – ธันวาคม

ภาคปลาย เดือนมกราคม – พฤษภาคม

ภาคฤดูร้อน เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.2.1 มีคุณสมบัติทั่วไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2559

2.2.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านศิลปะ การออกแบบแฟชั่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบเครื่องประดับ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณาคัดเลือกจากข้อมูลดังต่อไปนี้

- (1) แฟ้มประวัติและผลงานวิชาการ (Academic Portfolio)
- (2) ผลงานวิจัย ผลงานวิชาการ หรือผลงานที่เกี่ยวข้องด้านศิลปะและการออกแบบ
- (3) หนังสือแนะนำ (Recommendation) จากผู้รับรอง จำนวน 3 คน
- (4) สัมภาษณ์วิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์และฐานคิด

2.3 ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

แม้ว่านิสิตจะจบมาจากหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ และ/หรือ การออกแบบ นิสิตอาจมีศักยภาพหรือประสบการณ์ในการสร้างสรรค์งานออกแบบที่ไม่เท่ากัน

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนิสิตในข้อ 2.3

จัดให้ลงทะเบียนเพิ่มเติม ในกรณีที่นิสิตไม่มีพื้นฐานความรู้ทางทักษะปฏิบัติไม่เท่ากัน และจัดโครงการปรับปรุงและพัฒนาความรู้พื้นฐานของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ก่อนเริ่มภาคการศึกษาแรก เพื่อให้ นิสิต มีความเข้าใจในแนวทางการเรียนของหลักสูตร และแนะแนวทางการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม

2.5 แผนการรับนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

จำนวนนิสิต	จำนวนนิสิตแต่ละปีการศึกษา				
	2565	2566	2567	2568	2569
ชั้นปีที่ 1	10	10	10	10	10
ชั้นปีที่ 2	-	10	10	10	10
รวม	-	20	20	20	20
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	10	10	10	10

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ เพื่อใช้ในการบริหารหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569
ค่าธรรมเนียมการศึกษาเหมาจ่าย 1 ปีการศึกษา (ค่าธรรมเนียม/คน/ปี x จำนวนรับ)	1,100,000	2,200,000	2,200,000	2,200,000	2,200,000
รวมรายรับ	1,100,000	2,200,000	2,200,000	2,200,000	2,200,000

2.6.2 ประมาณการค่าใช้จ่าย

ประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น

รายการ	ค่าใช้จ่าย	ยอดสะสม
1. หมวดค่าการจัดการเรียนการสอน	102,288.00	102,288.00
1.1 หลักสูตรภาษาไทย		
1.1.1 ค่าสอนสำหรับผู้สอนภายใน (เมื่อมีภาระงานเกิน 35 หน่วยภาระงาน)		
ค่าตอบแทนผู้สอน (ภายใน: หน่วยที่ 1-6; 1,500 บาท/ชั่วโมง)	54,000.00	54,000.00
ค่าตอบแทนผู้สอน (ภายใน: หน่วยที่ 7-15; 750 บาท/ชั่วโมง)	-	-
1.1.2 ค่าสอนรายวิชาของส่วนงานอื่น		
ค่าตอบแทนผู้สอนเท่ากับ 900 บาท/ชั่วโมง	-	-
1.1.3 ค่าสอนและค่าคุมสอบสำหรับอาจารย์พิเศษ		
ค่าตอบแทนผู้สอน (อ.พิเศษ) เท่ากับ 2,000 บาทต่อชั่วโมง	-	-
1.2 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ		
ค่าวัสดุประกอบการเรียนการสอน (ทั้งหลักสูตร หรือค่าใช้จ่ายต่อปี x จำนวนปี)	5,288.00	59,288.00
ค่าใช้จ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์	2,000.00	61,288.00
กิจกรรมตามที่ระบุในโครงสร้างหลักสูตร (เช่น จัดสัมมนา ปฐมนิเทศ กิจกรรมนิสิต)	25,000.00	86,288.00
ค่าครุภัณฑ์ที่ใช้สำหรับนิสิต	15,000.00	101,288.00
ค่าเดินทางของผู้ทรงคุณวุฒิ	1,000.00	102,288.00
อื่นๆ แล้วแต่หลักสูตร	-	102,288.00

รายการ	ค่าใช้จ่าย	ยอดสะสม
2. หมวดค่าใช้จ่ายส่วนกลางระดับคณะ/สถาบัน/สำนัก	25,572.00	127,860.00
2.1 งบประมาณหน่วยงาน (ขั้นต่ำร้อยละ 5)	6,393.00	108,681.00
2.2 งบวิจัยของหน่วยงาน (ขั้นต่ำร้อยละ 5)	6,393.00	115,074.00
2.3 ค่าส่วนกลางคณะ หรือค่าสาธารณูปโภค (ร้อยละ 10 ถ้ามี)	12,786.00	127,860.00
3. หมวดค่าปริญญาบัตร/สารนิพนธ์	14,400.00	142,260.00
หลักสูตรภาษาไทย (ทำปริญญาบัตร) ค่าธรรมเนียมไม่เกิน 150,000 บาท		
3.1 กรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญาบัตร (ไม่เกิน 2,500 บาท /นิสิต 1 คน)	2,500.00	130,360.00
3.2 กรรมการควบคุมปริญญาบัตร		
- กรรมการควบคุมปริญญาบัตรหลัก (ไม่เกิน 4,000 บาท /นิสิต 1 คน)	4,000.00	134,360.00
- กรรมการควบคุมปริญญาบัตรร่วม (ไม่เกิน 3,000 บาท /นิสิต 1 คน)	3,000.00	137,360.00
3.3 กรรมการสอบปากเปล่าปริญญาบัตร		
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก (ไม่เกิน 3,000 บาท /นิสิต 1 คน)	3,000.00	140,360.00
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน (ไม่เกิน 1,500 บาท /นิสิต 1 คน)	1,500.00	141,860.00
3.4 กรรมการตรวจสอบขั้นสุดท้าย (ไม่เกิน 400 บาท /นิสิต 1 คน)	400.00	142,260.00
4. หมวดค่าใช้จ่ายส่วนกลาง	33,740.00	176,000.00
4.1 ค่าส่วนกลางมหาวิทยาลัย (5,450 บาท/ปี)	10,900.00	153,160.00
4.2 ค่าธรรมเนียมหอสมุดกลาง (3,000 บาท/ปี)	6,000.00	159,160.00
4.3 ค่าธรรมเนียมสำนักคอมพิวเตอร์ (1,040 บาท/ปี)	2,080.00	161,240.00
4.4 ค่าธรรมเนียมบัณฑิตวิทยาลัย (7,380 บาท/ปี)	14,760.00	176,000.00
5. หมวดกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัย (20%)	44,000.00	220,000.00
6. ค่าธรรมเนียมหมาจ่ายตลอดหลักสูตร		220,000.00

2.7 ระบบการศึกษา

- ☒ แบบชั้นเรียน
- ☐ แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- ☐ แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- ☐ แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- ☐ แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
- ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย (ถ้ามี)

การเทียบเคียงหน่วยกิตเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 (ภาคผนวก ก)

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมการออกแบบแฟชั่น เป็นหลักสูตรตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

แผนการเรียน ก1

หมวดวิชา	หน่วยกิต
ปริญญานิพนธ์	36 หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	36 หน่วยกิต

แผนการเรียน ก2

หมวดวิชา	หน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ	15 หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก	9 หน่วยกิต
ปริญญานิพนธ์	12 หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	36 หน่วยกิต

หมายเหตุ นิสิตอาจได้รับการพิจารณาให้ลงทะเบียนรายวิชาเพิ่มตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรได้ในกรณีที่ผู้เรียนไม่ได้สำเร็จ หรือไม่มีพื้นฐานในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร จัดหลักสูตรให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

3.1.3 รายวิชา

แผน ก แบบ ก 1

3. หมวดปริญญาโท กำหนดให้เรียน 36 หน่วยกิต

ปพท692 ปริญญาโทระดับปริญญาโท 36 หน่วยกิต

GRT692 Master's Thesis

แผน ก แบบ ก 2

1. หมวดวิชาบังคับ

วิชาบังคับกำหนดให้เรียน 15 หน่วยกิต จากรายวิชาดังต่อไปนี้

ชุดวิชาพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย

ศนอ501 ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 3(2-2-5)

FDI501 Research Methodology for Creative Industry

ศนอ 502 กระบวนทัศน์และการวิจัยสร้างสรรค์ 3(2-2-5)

FDI 502 Paradigm and Creative Research

ชุดวิชาพัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมการออกแบบ

ศนอ503 สัมมนาทิศทางนวัตกรรมและวัสดุสำหรับการออกแบบ 3(1-4-4)

FDI 503 Seminar in Innovation and Materials for Design Direction

ศนอ504 การพัฒนาภูมิปัญญาไทยสำหรับนวัตกรรมการออกแบบ 3(1-4-4)

FDI 504 Thai Wisdom Development for Design Innovation

ศนอ505 การบริหารจัดการนวัตกรรมการออกแบบ 3(2-2-5)

FDI 505 Design Innovation Management

2. หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า

กำหนดให้ เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต โดยเลือกเรียนเป็นกลุ่มวิชาดังนี้

กลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น

ศนอ511 การพัฒนารอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น 3(1-4-4)

FDI 511 Conceptual Framework Development for Fashion Design Innovation

ศนอ512 การพัฒนากระบวนการ เทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น 3(1-4-4)

FDI 512 Process, Technique, and Technology Development for Fashion Design Innovation

ศนอ513 การพัฒนาโครงการนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่นเฉพาะบุคคล 3(1-4-4)

FDI 513 Individual Fashion Design Innovation Project Development

บสส542 ศิลปะเทคโนโลยีในธุรกิจดิจิทัล	3(2-2-5)
CBM542 Artistic Technology in Digital Businesses	

กลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์

ศนอ514 การพัฒนารอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์	3(1-4-4)
FDI 514 Conceptual Framework Development for Product Design Innovation	
ศนอ515 การพัฒนาระบบการ เทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรม การออกแบบผลิตภัณฑ์	3(1-4-4)
FDI 515 Process, Technique, and Technology Development for Product Design Innovation	
ศนอ 516 การพัฒนาโครงการนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์เฉพาะบุคคล	3(1-4-4)
FDI 516 Individual Product Design Innovation Project Development	
บสส 542 ศิลปะเทคโนโลยีในธุรกิจดิจิทัล	3(2-2-5)
CBM542 Artistic Technology in Digital Businesses	

กลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ

ศนอ 517 การพัฒนารอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ	3(1-4-4)
FDI 517 Conceptual Framework Development for Jewelry Design Innovation	
ศนอ518 การพัฒนาระบบการ เทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรม การออกแบบเครื่องประดับ	3(1-4-4)
FDI 518 Process, Technique and Technology Development for Jewelry Design Innovation	
ศนอ519 การพัฒนาโครงการนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับเฉพาะบุคคล	3(1-4-4)
FDI 519 Individual Jewelry Design Innovation Project Development	
บสส542 ศิลปะเทคโนโลยีในธุรกิจดิจิทัล	3(2-2-5)
CBM542 Artistic Technology in Digital Businesses	

หมายเหตุ ผู้เรียนพิจารณาลงทะเบียนเป็นชุดวิชา กลุ่มวิชา และสามารถเลือกเรียนรายวิชาอื่นนอกหลักสูตร นอกส่วนงาน และนอกมหาวิทยาลัยได้ ภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ

3. หมวดปริญญาโท กำหนดให้เรียน 12 หน่วยกิต

ปพท691 ปริญญาโทระดับปริญญาโท	12 หน่วยกิต
GRT691 Master's Thesis	

ความหมายของรหัสวิชา (เฉพาะ คณอ)

เลขรหัสตัวแรก หมายถึง	ระดับรายวิชา
เลข 5-6 หมายถึง	รายวิชาระดับมหาบัณฑิต
เลขรหัสตัวกลาง หมายถึง	ระดับรายวิชา
เลข 0 หมายถึง	กลุ่มวิชาบังคับ
เลข 1 หมายถึง	กลุ่มวิชาเลือก
เลข 4 หมายถึง	กลุ่มวิชาเลือกจากหลักสูตรอื่นๆในวิทยาลัย
เลข 9 หมายถึง	ปริญญานิพนธ์
เลขรหัสสุดท้าย หมายถึง	ลำดับรายวิชาในหมวดวิชาของเลขรหัสตัวกลาง

3.1.4 แผนการศึกษา

แผน ก แบบ ก 1

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
หมวดปริญญานิพนธ์ ปพท691	ปริญญานิพนธ์ระดับปริญญาโท	9 หน่วยกิต
	รวม	9 หน่วยกิต

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
หมวดปริญญานิพนธ์ ปพท691	ปริญญานิพนธ์ระดับปริญญาโท	9 หน่วยกิต
	รวม	9 หน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
หมวดปริญญานิพนธ์ ปพท691	ปริญญานิพนธ์ระดับปริญญาโท	9 หน่วยกิต
	รวม	9 หน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
หมวดปริญญานิพนธ์ ปพท691	ปริญญานิพนธ์ระดับปริญญาโท	9 หน่วยกิต
	รวม	9 หน่วยกิต

แผน ก แบบ ก 2

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ	ชุดวิชาพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย	
ศนอ501	ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	3(2-2-5)
ศนอ502	กระบวนการค้นและการวิจัยสร้างสรรค์	3(1-4-4)
หมวดวิชาเลือก		3 หน่วยกิต
	รวม	9 หน่วยกิต

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ	ชุดวิชาพัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมการออกแบบ	
ศนอ503	สัมมนาทิศทางการนวัตกรรมและวัสดุสำหรับการออกแบบ	3(1-4-4)
ศนอ504	การพัฒนาภูมิปัญญาไทยสำหรับนวัตกรรมการออกแบบ	3(2-2-5)
ศนอ505	การบริหารจัดการนวัตกรรมการออกแบบ	3(1-4-4)
หมวดวิชาเลือก		3 หน่วยกิต
	รวม	12 หน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก		3 หน่วยกิต
หมวดปริญญานิพนธ์ ปพท691	ปริญญานิพนธ์ระดับปริญญาโท	6 (0-0)
	รวม	9 หน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
หมวดปริญญานิพนธ์ ปพท691	ปริญญานิพนธ์ระดับปริญญาโท	6 (0-0)
	รวม	6 หน่วยกิต

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

1.หมวดวิชาบังคับ

วิชาบังคับกำหนดให้เรียน 15 หน่วยกิต จากรายวิชาดังต่อไปนี้

ชุดวิชาพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย

ศนอ501 ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 3(2-2-5)

FDI501 Research Methodology for Creative Industry

แนวคิด ปรัชญา กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
วิเคราะห์ บูรณาการข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูลในระบบการวิจัยและพัฒนา การสร้างเครื่องมือ การสัมภาษณ์ การสังเกต การจดบันทึกข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย การนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยี ให้ผู้เรียนบูรณาการความคิด ทางด้านนวัตกรรมการออกแบบ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์บนฐานวัฒนธรรมที่หลากหลาย

Concepts, philosophy, quantitative and qualitative research processes for creative industries, analysis, integration, and synthesis of data in research and development systems, creation of research instrument, interview, observation, note taking, research report writing, presentations using technology to enable learners to integrate their innovative ideas in design, economics, and social sciences based on cultural diversity.

ศนอ 502 กระบวนทัศน์และการวิจัยสร้างสรรค์ 3(2-2-5)

FDI502 Paradigm and Creative Research

ชุดความคิดของการสร้างสรรค์ กระบวนการวิจัยด้านศิลปะและการออกแบบ การเขียนเค้าโครงการวิจัยสร้างสรรค์ ให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้ด้านศิลปะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การตลาดแนวโน้มอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัยต่อสถานการณ์โลก

A set of ideas for creation, research process in art and design, writing of creative research proposals to enable learners to integrate their knowledge of arts, science and technology, and new marketing approaches in an efficient manner and up to date with the global situation.

ชุดวิชาพัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมการออกแบบ

ศนอ503 สัมมนาทิศทางนวัตกรรมและวัสดุสำหรับการออกแบบ

3(1-4-4)

FDI503 Seminar in Innovation Direction and Materials for Design

แนวคิด วิเคราะห์ จัดการและนำเสนอสัมมนาในทิศทางนวัตกรรม พัฒนาการของนวัตกรรม วัสดุ นวัตกรรมกระบวนการผลิตวัสดุ กระบวนการทดสอบคุณสมบัติของนวัตกรรมวัสดุ ที่สอดคล้องกับ อุตสาหกรรมแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับ

Concept, analysis seminar management and presentation about innovation, development of innovative materials, innovative material manufacturing processes, innovative material testing processes, creative practice in material innovation for fashion, products, and jewelry.

ศนอ504 การพัฒนาภูมิปัญญาไทยสำหรับนวัตกรรมการออกแบบ

3(1-4-4)

FDI504 Thai Wisdom Development for Design Innovation

ค้นคว้า ปฏิบัติการภาคสนามในเชิงวิจัยและพัฒนา รูปแบบของผลิตภัณฑ์แฟชั่น ของตกแต่งบ้าน และเครื่องประดับ ด้วยกระบวนการคิดเชิงนวัตกรรมจากศิลปะและภูมิปัญญาไทยในมิติที่หลากหลาย นำเสนอด้วย รูปแบบดิจิทัล

Research and field operations in research and development of fashion products, home decorations and jewelry with innovative thinking based on dimensions of Thai arts and wisdom and digital presentations.

ศนอ505 การบริหารจัดการนวัตกรรมการออกแบบ

3(2-2-5)

FDI505 Design Innovation Management

แนวคิด การบริหารจัดการนวัตกรรมการออกแบบ การผลิต การจัดจำหน่าย วิเคราะห์ ศักยภาพผลิตภัณฑ์ ต้นทุนการผลิต การจัดจำหน่าย การวิเคราะห์คู่แข่ง สร้างสรรค์แผนการบริหารจัดการ ธุรกิจที่มีนวัตกรรมแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับเป็นสินค้า

Concepts and design innovation management, production, distribution, product potential analysis, production cost, distribution, competitor analysis, creation of business management plan with innovative fashion, products, and jewelry as commodities.

2. หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า

กำหนดให้ เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต โดยเลือกเรียนเป็นกลุ่มวิชาดังนี้

กลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น

ศนอ511 การพัฒนารอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น 3(1-4-4)

FDI511 Conceptual Framework Development for Fashion Design Innovation

วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ธุรกิจ การตลาด ที่มีความยั่งยืน ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)

Analysis and creative practice in conceptual framework for fashion design innovation, business, sustainable marketing, concepts of Thai wisdom development and BCG model

ศนอ512 การพัฒนากระบวนการ เทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น 3(1-4-4)

FDI512 Process, Technique, and Technology Development for Fashion Design Innovation

วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิค และเทคโนโลยีการสร้างสรรค์แบบจาก กรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น พัฒนาการกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แฟชั่น ด้วยเทคโนโลยี ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)

Analysis and creative practice in prototyping process, technique and technology based on fashion design conceptual framework, development of processes related to the creation of fashion products using technology, concepts of Thai wisdom development and BCG model

ศนอ513 การพัฒนาโครงการนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่นเฉพาะบุคคล 3(1-4-4)

FDI513 Individual Fashion Design Innovation Project Development

วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติการด้านนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่นด้วยตนเอง นำเสนอต่อสาธารณชน ในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG) ทั้งระบบเอกสาร ระบบการนำเสนอ และผลงานสร้างสรรค์ด้านนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น

Analysis and self-practice in fashion design innovation, public presentation in the form of research and development, concepts of Thai wisdom development and BCG both for document systems and presentation systems and creative works in, fashion design innovation.

บสส 542 ศิลปะเทคโนโลยีในธุรกิจดิจิทัล

3(2-2-5)

CBM542 Artistic Technology in Digital Businesses

รูปแบบงานศิลปะและการแสดงออกในรูปแบบดิจิทัล ประเด็นและปัญหาปัจจุบันในการทำธุรกิจดิจิทัลต่อการบริหารตราสินค้าการสร้างและการประยุกต์ใช้ศิลปะเทคโนโลยีในการประชาสัมพันธ์ตราสินค้าวิเคราะห์ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิคและเทคโนโลยีการสร้างต้นแบบจากกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบ มีการศึกษาดูงานในประเทศ หรือต่างประเทศหรือมีเรียนการสอนโดยการเชิญวิทยากรต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

Arts and digital presentation, current trends and issues in doing business while managing brands, development of applied arts in technology for branding advertisement, analyze and implement creative technique process, prototype developing from innovative design, domestic or international field trips or lecture by international guest speakers.

กลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์

ศนอ514 การพัฒนากรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์

3(1-4-4)

FDI5 1 4 Conceptual Framework Development for Product Design Innovation

วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ ธุรกิจการตลาด ที่มีความยั่งยืน ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)

Analysis and creative practice in conceptual framework of product design innovation, business, sustainable marketing, concepts of Thai wisdom development and BCG

ศนอ515 การพัฒนากระบวนการ เทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์3(1-4-4)

FDI515 Process, Technique, and Technology Development for Product Design

Innovation

วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิค และเทคโนโลยีการสร้างต้นแบบจากกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ พัฒนาการกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ ของใช้ ของตกแต่งบ้าน ด้วยเทคโนโลยี ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)

Analysis and creative practice in prototyping process, technique and technology based on product design conceptual framework, development of processes related to the creation of home decoration products using technology, concepts of Thai wisdom development and BCG

ศนอ 516 การพัฒนาโครงการนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์เฉพาะบุคคล

3(1-4-4)

FDI516 Individual Product Design Innovation Project Development

วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติการด้านนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้วยตนเอง นำเสนอต่อสาธารณชนในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG) ทั้งระบบเอกสาร ระบบการนำเสนอ และผลงานสร้างสรรค์ด้านนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์

Analysis and self-practice in product design innovation, public presentation in the form of research and development, concepts of Thai wisdom development and BCG both for document systems and presentation systems and creative works in product design innovation.

บสส 542 ศิลปะเทคโนโลยีในธุรกิจดิจิทัล

3(2-2-5)

CBM542 Artistic Technology in Digital Businesses

รูปแบบงานศิลปะและการแสดงออกในรูปแบบดิจิทัล ประเด็นและปัญหาปัจจุบันในการทำธุรกิจดิจิทัลกับการบริหารตราสินค้าการสร้างและการประยุกต์ใช้ศิลปะเทคโนโลยีในการประชาสัมพันธ์ตราสินค้าวิเคราะห์ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิคและเทคโนโลยีการสร้างต้นแบบจากกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบ มีการศึกษาดูงานในประเทศ หรือต่างประเทศหรือมีเรียนการสอนโดยการเชิญวิทยากรต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

Arts and digital presentation, current trends and issues in doing business while managing brands, development of applied arts in technology for branding advertisement, analyze and implement creative technique process, prototype developing from innovative design, domestic or international field trips or lecture by international guest speakers.

กลุ่มวิชาพัฒนาศักยภาพด้านนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ

ศนอ 517 การพัฒนากรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ

3(1-4-4)

FDI517 Conceptual Framework Development for Jewelry Design Innovation

วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ ธุรกิจ การตลาด ที่มีความยั่งยืน ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)

Analysis and creative practice in conceptual frameworks for jewelry design innovation, business, business, sustainable marketing, concepts of Thai wisdom development and BCG

ศนอ 518 การพัฒนากระบวนการ เทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรม

3(1-4-4)

การออกแบบเครื่องประดับ

FDI518 Process, Technique and Technology Development for
Jewelry Design Innovation

วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิค และเทคโนโลยีการสร้างสรรค์แบบจากกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ พัฒนาการที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์เครื่องประดับด้วยเทคโนโลยี ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)

Analysis and creative practice in prototyping process, technique and technology based on jewelry design conceptual framework, development of processes related to the creation of jewelry products using technology, concepts of Thai wisdom development and BCG

ศนอ519 การพัฒนาโครงการนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับเฉพาะบุคคล 3(1-4-4)

FDI519 Individual Jewelry Design Innovation Project Development

วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติการด้านนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับด้วยตนเอง นำเสนอต่อสาธารณชนในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG) ทั้งระบบเอกสาร ระบบการนำเสนอ และผลงานสร้างสรรค์ด้านนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ

Analysis and self-practice in jewelry design innovation, public presentation in the form of research and development, concepts of Thai wisdom development and BCG both for document systems and presentation systems and creative works in jewelry design innovation.

บสส 542 ศิลปะเทคโนโลยีในธุรกิจดิจิทัล

3(2-2-5)

CBM542 Artistic Technology in Digital Businesses

รูปแบบงานศิลปะและการแสดงออกในรูปแบบดิจิทัล ประเด็นและปัญหาปัจจุบันในการทำธุรกิจดิจิทัลกับการบริหารตราสินค้าการสร้างและการประยุกต์ใช้ศิลปะเทคโนโลยีในการประชาสัมพันธ์ตราสินค้าวิเคราะห์ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิคและเทคโนโลยีการสร้างสรรค์แบบจากกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบ มีการศึกษาดูงานในประเทศ หรือต่างประเทศหรือมีเรียนการสอนโดยการเชิญวิทยากรต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

Arts and digital presentation, current trends and issues in doing business while managing brands, development of applied arts in technology for branding advertisement, analyze and implement creative technique process, prototype developing from innovative design, domestic or international field trips or lecture by International guest speakers.

3. หมวดปริญญาโท กำหนดให้เรียน 12 หน่วยกิต

ปพท691 ปริญญาโทระดับปริญญาโท

12 หน่วยกิต

GRT691 Master's Thesis

หมายเหตุ แผน ก แบบ ก 2 แบ่งลงทะเบียน 2 ภาคการศึกษา ครึ่งละ 6 หน่วยกิต

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

3.2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ ที่	รายชื่อคณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา), ปีที่ยจบ	สถาบัน ที่สำเร็จการศึกษา	เลข ประจำตัว ประชาชน
1	ผศ.ดร.รวิเทพ มุสิกะปาน	กศ.บ. (ศิลปศึกษา), 2534 กศ.ม. (ศิลปศึกษา), 2540 ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรมวิจัย), 2553	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	310xxxx xxxxx
2	ผศ.ดร.อรัญ วานิชกร	ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบผลิตภัณฑ์), 2543 กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา: การจัดการอุตสาหกรรม), 2550 ปร.ด. (ทัศนศิลป์และการ ออกแบบ), 2557	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา	525xxxxx xxxx
3	อ.ดร.กรกมล คำสุข	ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์ : การ ออกแบบแฟชั่น), 2546 M.A. (Fashion), 2549 Ph.D. (Research in Arts & Design : Fashion Design), 2554	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of Central England in Birmingham, UK Birmingham City University, UK	310xxxxx xxxx

3.2.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ ที่	รายชื่อคณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา (สาขาวิชา) และปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลข ประจำตัว ประชาชน
1	ผศ.ดร.รวิเทพ มุสิกะปาน	กศ.บ. (ศิลปศึกษา), 2534 กศ.ม. (ศิลปศึกษา), 2540 ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรมวิจัย), 2553	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	310xxxxx xxxx
2	ผศ.ดร.อรัญ วานิชกร	ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบผลิตภัณฑ์), 2543 กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา: การจัดการอุตสาหกรรม), 2550 ปร.ด. (ทัศนศิลป์และการ ออกแบบ), 2557	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา	525xxxxx xxxx
3	อ.ดร.กรกมล คำสุข	ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์ : การออกแบบแฟชั่น), 2546 M.A. (Fashion), 2549 Ph.D. (Research in Arts & Design : Fashion Design), 2554	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of Central England in Birmingham, UK Birmingham City University, UK	310xxxxx xxxx
4	ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล	วท.บ. (คณิตศาสตร์), 2533 ป.บัณฑิต (เทคโนโลยีวัสดุ), 2535 วศ.ม. (เทคโนโลยีวัสดุ), 2538 Ph.D. (Materials Engineering), 2550	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าธนบุรี The University of Sheffield, UK	340xxxxx xxxxx

ลำดับ ที่	รายชื่อคณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา (สาขาวิชา) และปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลข ประจำตัว ประชาชน
5	อ. ดร.นิตดาวดี บุญญะเดช	บธ.บ.(คอมพิวเตอร์ธุรกิจ), 2548 ศป.ม.(นวัตกรรมการ ออกแบบ), 2555 ปร.ด.(ทัศนศิลป์และการ ออกแบบ), 2562	มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา	313xxxxx xxxxxx

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงาน หรือสหกิจศึกษา)(ถ้ามี)

ไม่มี

4.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

ไม่มี

4.2 ช่วงเวลา

ไม่มี

4.3 การจัดเวลาและตารางสอน

ไม่มี

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงงานหรืองานวิจัย

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

การวิจัย ปรวิญญานิพนธ์และโครงงานด้านการศึกษเป็นงานวิจัยทางศิลปกรรม ที่มุ่งเน้นการศึกษา และแก้ปัญหา พัฒนา ตลอดจนการสร้างองค์ความรู้ทางศิลปกรรม ตามความสนใจ และตามความจำเป็นของ นิสิต โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ควบคุม ดูแล ทั้งนี้กระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ เป็นไปตามระเบียบของ บัณฑิตวิทยาลัย ตั้งแต่การเสนอเค้าโครงวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงวิจัย การแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบปากเปล่า

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นิสิต สามารถกำหนดประเด็น ปัญหา และการสืบค้นข้อมูลวิจัย การเขียนและเสนอโครงการวิจัย ดำเนินการวิจัยการสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบประสิทธิภาพ และคุณภาพของเครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และการนำเสนอรายงานวิจัย สามารถทำงานเป็นทีม มีความเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือ โปรแกรม ในการทำโครงการ และสามารถนำมาเป็นต้นแบบในการพัฒนาต่อไปได้

5.3 ช่วงเวลา

นิสิตจะดำเนินการเสนอชื่อเรื่อง ปรินญานิพนธ์เมื่อได้ลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีการศึกษา ระยะเวลาการดำเนินการทำปรินญานิพนธ์ เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2559

5.4 จำนวนหน่วยกิต

ปรินญานิพนธ์ จำนวน 36 หน่วยกิต สำหรับแผน ก1

ปรินญานิพนธ์ จำนวน 12 หน่วยกิต สำหรับแผน ก2

5.5 การเตรียมการ

มีการเตรียมการให้คำแนะนำและช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่นิสิต โดยแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือนิสิต มีการกำหนดเวลานัดหมายให้คำปรึกษาแก่นิสิต ทั้งทางตรงและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัยและแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบปากเปล่า มีการกำหนดขั้นตอนการจัดทำปรินญานิพนธ์ ตามปฏิทินการศึกษาและเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2559

5.6 กระบวนการประเมินผล

มีการประเมินผลเป็นระยะ จากการสนทนา ซักถาม ประเมินผลจากเอกสารการจัดเค้าโครงการวิจัย และรายงานวิจัย การประชุมพิจารณาเค้าโครงวิจัย การสอบปากเปล่า โดยให้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมที่ยังไม่ได้มาตรฐานโดยเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2559

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษของนิสิต / สมรรถนะของหลักสูตร	กลยุทธ์การสอนและกิจกรรม
1. มีทักษะการสื่อสาร	มีกิจกรรมที่ฝึกการสื่อสารระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการเรียนการสอนที่ให้นิสิตได้พัฒนาทักษะการนำเสนอผลงาน ทักษะการเลือกสื่อใหม่ๆ ในยุคดิจิทัล เพื่อให้มีประสิทธิภาพที่สุดในการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ
2. สมรรถนะของหลักสูตร เข้าใจและอธิบายแนวคิดของนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และ เครื่องประดับ สามารถประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีนวัตกรรมและเป็นที่ต้องการของตลาด เผยแพร่องค์ความรู้ด้านนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และ เครื่องประดับ พร้อมทั้งวิพากษ์และให้คำปรึกษาเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์	- จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ - จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงพื้นที่ปฏิบัติงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน หน่วยงานรัฐที่มีความต้องการ - ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย เพื่อสร้างทักษะการสื่อสารในเชิงวิชาการ - มีการสอดแทรกคุณธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพ และ วิชาการ

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

1. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและ จริยธรรม	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
1.1 ตระหนักในคุณค่า คุณธรรม จริยธรรม ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสำคัญของกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรและสังคม 1.2 มีวินัย และมีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ที่มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง วิชาชีพและสังคม 1.3 เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์	1. กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กร เป็นผู้ที่มีความ คุณธรรม จริยธรรม ให้นิสิต และค่านิยมที่ดี โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาตลอดจนการแต่งกายที่เป็นไปตามกาลเทศะของสังคมไทยและความเป็นสากล 2. รู้หน้าที่และรับผิดชอบการทำงานส่งเสริมให้นิสิตแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์ 3. การเรียนฝึกการปฏิบัติงานในองค์กร ชุมชน และสังคม เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดี และผู้นำทางวิชาการ 4. มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการสอนทุกรายวิชา รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อฝึกให้นิสิต เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรมเสียสละ อุทิศตน และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม	1. ประเมินจากการตรงเวลาของ นิสิต การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย 2. ประเมินจากการมีวินัยและความพร้อมเพรียงของนิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรมของหลักสูตร

2. ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
2.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา สาระ หลักการ ทฤษฎี และทักษะปฏิบัติ ในศาสตร์ ศิลปกรรมอย่างถ่องแท้ ลึกซึ้งและกว้างขวาง 2.2 มีความเข้าใจในผลกระทบของผลการวิจัยในปัจจุบันที่มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาของตน ติดตามความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ 2.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการค้นหาข้อเท็จจริง การทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง	1. ใช้การเรียนรู้การสอนในหลากหลายรูปแบบโดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และประยุกต์ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง โดยทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ 2. จัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง ตลอดจนการฝึกปฏิบัติจริง	1. การทดสอบและการสอบประมวลความรู้ 2. รายงานการวิจัย 3. โครงการและกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ

3. ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
3.1 สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ในการศึกษา ค้นคว้าทางวิชาการ และวิจัยการปฏิบัติในวิชาชีพ และในการดำเนินชีวิตตลอดจนมีความเข้าใจในวิธีการหาองค์ความรู้ใหม่ๆ 3.2 สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงทฤษฎี และประสบการณ์จากการปฏิบัติ 3.3 สามารถใช้ทักษะ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพ และมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาตนเอง	1. จัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ นิสิตได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการคิด จากสภาพ ปัญหา หรือสถานการณ์จริงต่าง ๆ ทั้งในระดับ บุคคล และกลุ่ม เช่น สะท้อนคิด อภิปรายกลุ่ม การทำกรณีศึกษา การเสวนา การจัดทำโครงการ ฯลฯ 2. จัดกิจกรรมให้นิสิตมีโอกาสรเรียนรู้จากปัญหาและประสบการณ์จริง เพื่อการเสนอแนะและหาแนวทางแก้ไข	1. การประเมินผลที่สะท้อนการคิดวิเคราะห์ ผลงานสร้างสรรค์ โดยประเมินจากการเขียนรายงาน การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ และการทดสอบ 2. การสังเกต นิสิต ด้านความสามารถในการตัดสินใจ การแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
4.1 สามารถปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดีและมีความสุข 4.2 สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำ และในบทบาทของผู้ร่วมงาน 4.3 สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม 4.4 มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและทันสมัย	1. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม และงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในภาคปฏิบัติ สอดแทรกเรื่องความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ การเข้าใจวัฒนธรรมขององค์กร ในทุกรายวิชา 3. ฝึกทักษะปฏิบัติและการอยู่ร่วมในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล รวมทั้งการจัดการปัญหาและความขัดแย้งอย่างเหมาะสม	ประเมินจากพฤติกรรมทางด้านการสื่อสาร มนุษย์สัมพันธ์ ทักษะทางสังคมความรับผิดชอบในการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรม / โครงการต่าง ๆ

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
5.1 มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ค้นคว้า ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลเชิงสถิติ และสามารถวิเคราะห์และนำเสนอได้อย่างเหมาะสม 5.2 สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งปากเปล่าและการเขียน พร้อมทั้งเลือกใช้รูปแบบเทคโนโลยี ของสื่อการนำเสนอได้อย่างเหมาะสม	1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เสมือนจริง 2. นำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม เรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศในหลากหลายสถานการณ์	1. ประเมินจากเทคนิคการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎี การเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศหรือคณิตศาสตร์และสถิติที่เกี่ยวข้อง 2. ประเมินจากความสามารถในการอธิบาย ถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือต่าง ๆ การอภิปรายกรณีศึกษาที่มีการนำเสนอ

สรุปมาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

มาตรฐานผลการเรียนรู้	รายละเอียดผลการเรียนรู้
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	1.1 ตระหนักในคุณค่า คุณธรรม จริยธรรม ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสำคัญของกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม 1.2 มีวินัย และมีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม 1.3 เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
2. ด้านความรู้	2.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เนื้อหา สาระ หลักการ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติในศาสตร์ศิลปกรรม อย่างถ่องแท้ ลึกซึ้งและกว้างขวาง 2.2 มีความเข้าใจในผลกระทบของผลการวิจัยในปัจจุบันที่มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาของตน ติดตามความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ 2.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการค้นหาข้อเท็จจริง การทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง
3. ด้านทักษะทางปัญญา	3.1 สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา ค้นคว้าทางวิชาการ และวิจัย การปฏิบัติในวิชาชีพและการดำเนินชีวิตตลอดจนมีความเข้าใจในวิธีการหาองค์ความรู้ใหม่ๆ 3.2 สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ทาง สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงทฤษฎี และประสบการณ์จากการปฏิบัติ 3.3 สามารถใช้ทักษะ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพ และมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาตนเอง
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	4.1 สามารถปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดีและมีความสุข 4.2 สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำ และในบทบาทของผู้ร่วมงาน 4.3 สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม 4.4 มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทาง

มาตรฐานผลการเรียนรู้	รายละเอียดผลการเรียนรู้
	วิชาชีพอย่างต่อเนื่องและทันสมัย
5. ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	5.1 มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ค้นคว้า ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลเชิงสถิติ และสามารถวิเคราะห์และนำเสนอได้อย่างเหมาะสม 5.2 สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งปากเปล่าและการเขียน พร้อมทั้งเลือกใช้รูปแบบเทคโนโลยี ของสื่อการนำเสนอได้อย่างเหมาะสม

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	ด้านที่ 1 คุณธรรมและ จริยธรรม			ด้านที่ 2 ความรู้			ด้านที่ 3 ทักษะทางปัญญา			ด้านที่ 4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				ด้านที่ 5 การวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2
1. หมวดวิชาบังคับ															
ศนอ501 ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	●	●	●	●	●	●	●	●	○		○	●	●	●	●
ศนอ 502 กระบวนทัศน์และการ วิจัยสร้างสรรค์	●	●	○	●	●	●	●	●	○		○	●	●	●	●
ศนอ503 สัมมนาทิศทางการนวัตกรรม และวัสดุสำหรับการออกแบบ	●		●	●		●	●		○	●		●	○	●	
ศนอ504 การพัฒนาภูมิปัญญาไทย สำหรับนวัตกรรมการออกแบบ	●	○	○	●	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○	●
ศนอ505 การบริหารจัดการ นวัตกรรมการออกแบบ	●	●	○	●	○	○	●	●		○	○	●	○	●	●

รายวิชา	ด้านที่ 1 คุณธรรมและ จริยธรรม			ด้านที่ 2 ความรู้			ด้านที่ 3 ทักษะทางปัญญา			ด้านที่ 4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				ด้านที่ 5 การวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	
2. หมวดวิชาเลือก	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	4	1	2
ศนอ511 การพัฒนารอบแนวคิด ทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	○	●	●	●
ศนอ512 การพัฒนาระบบการ เทคนิคและเทคโนโลยีทาง นวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น	●	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○	○	●	●	●
ศนอ513 การพัฒนาโครงการ นวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น เฉพาะบุคคล	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●
ศนอ514 การพัฒนารอบแนวคิด ทางนวัตกรรมการออกแบบ ผลิตภัณฑ์	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	○	●	●	●
ศนอ515 การพัฒนาระบบการ เทคนิคและเทคโนโลยีทาง นวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์	●	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○	○	●	●	●

รายวิชา	ด้านที่ 1 คุณธรรมและ จริยธรรม			ด้านที่ 2 ความรู้			ด้านที่ 3 ทักษะทางปัญญา			ด้านที่ 4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				ด้านที่ 5 การวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	
ศนอ516 การพัฒนาโครงการ นวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ เฉพาะบุคคล	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●
ศนอ517 การพัฒนารอบแนวคิด ทางนวัตกรรมการออกแบบ เครื่องประดับ	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	○	●	●	●
ศนอ518 การพัฒนาระบบการ เทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรม การออกแบบเครื่องประดับ	●	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○	○	●	●	●
ศนอ519 การพัฒนาโครงการ นวัตกรรมการออกแบบ เครื่องประดับเฉพาะบุคคล	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●
บสส 542 ศิลปะเทคโนโลยีใน ธุรกิจดิจิทัล	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	○	●	●	●

รายวิชา	ด้านที่ 1 คุณธรรมและ จริยธรรม			ด้านที่ 2 ความรู้			ด้านที่ 3 ทักษะทางปัญญา			ด้านที่ 4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ				ด้านที่ 5 การวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	
3. หมวดปริญญานิพนธ์															
ปพท691 ปริญญานิพนธ์ระดับ ปริญญาโท	●	●	●	●	○	○	●	●		●	○	●	○	●	●

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2559 (ภาคผนวก ก)

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ขณะนิตกำลังศึกษา

โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทำหน้าที่กำกับดูแลการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับรายวิชา ระดับชั้นปี และระดับหลักสูตร ให้ครอบคลุมวิธีการจัดการเรียนการสอน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมิน เกณฑ์การประเมิน และผลการประเมิน โดยมีการนำผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา โดยนิสิต มาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้หลังจากนิตสำเร็จการศึกษา

- ประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- ประเมินจากความคิดเห็นของบัณฑิตที่จบการศึกษา

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

แผน ก แบบ ก 1 เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

แผน ก แบบ ก2 ศึกษาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับแต้มคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนน พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ดังกล่าว และเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

หมวดที่ 6 การพัฒนาอาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้หลักสูตรส่งเสริมอาจารย์ใหม่เข้ารับการปฐมนิเทศและอบรมความเป็นครู ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัย เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล การวัดประเมินผล การวิเคราะห์ผู้เรียน การวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอน การวางแผนและปรับปรุงรายละเอียดรายวิชา การประกันคุณภาพการศึกษา และระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรชี้แจงปรัชญา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของหลักสูตร และมอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น รายละเอียดหลักสูตร คู่มือการศึกษาและหลักสูตร คู่มืออาจารย์ กฎระเบียบต่างๆ
2. หลักสูตรจัดให้อาจารย์ใหม่เข้าร่วมสังเกตการณ์การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ หรือจัดให้สอน ร่วมกับอาจารย์ที่มีประสบการณ์
3. หลักสูตรกำหนดอาจารย์พี่เลี้ยงเพื่อช่วยเหลือและให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนประเมินและติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของอาจารย์ใหม่

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

1. การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

1.1 ส่งเสริมให้อาจารย์ได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ การเรียนรู้ เทคนิควิธีการสอน การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล การวัดประเมินผล การวิเคราะห์ผู้เรียน การวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอน การวางแผนและปรับปรุงรายละเอียดรายวิชา การประกันคุณภาพการศึกษา และระบบ สารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัย/คณะ และหน่วยงานภายนอก อย่างต่อเนื่อง

1.2 สนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการรับรองสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพของสหราชอาณาจักร (UK Professional Standards Framework- UKPSF)

2. การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

2.1 สนับสนุนให้อาจารย์มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการ โดยมีการบูรณาการการเรียนการสอนกับการบริการทางวิชาการแก่สังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.2 สนับสนุนให้อาจารย์ได้รับการพัฒนาความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ในการวิจัยทางวิชาการ/วิชาชีพ อย่างต่อเนื่อง โดยเข้าร่วมอบรม ประชุมสัมมนาทางวิชาการ นำเสนอและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

การบริหารจัดการหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรบัณฑิตศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตร ดังนี้

- อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีจำนวนอย่างน้อย 3 คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่ อย่างน้อย 1 รายการภายใน 2 ปี หรือ 2 รายการภายใน 4 ปี ทั้งนี้อย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

- อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และมีผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย 1 รายการภายใน 2 ปี หรือ 2 รายการภายใน 4 ปี ทั้งนี้อย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

- มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างน้อยทุก 5 ปี โดยนำความคิดเห็นของคณะกรรมการวิพากษ์และพัฒนาหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ บัณฑิตใหม่ ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางวิชาการ มาประกอบการพิจารณาด้วย

2. บัณฑิต

- มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตร มีระบบและกลไกในการประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (ELO) ให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ ที่เทียบเคียงอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- หลักสูตรมีการสำรวจข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิตที่ได้ออกมา ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

- หลักสูตรมีการติดตามการเผยแพร่ผลงาน (โครงการ งานวิจัย ฯลฯ) ของนิสิตที่สะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้ ของหลักสูตรก่อนจบการศึกษา

3. นิสิต

- มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตร มีกระบวนการรับนิสิต โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกและคุณสมบัติ ของนิสิตที่เหมาะสมกับลักษณะของหลักสูตร และมีการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาเพื่อให้ นิสิต มีความพร้อม ในการเรียนและสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

- มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตร มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และ ศักยภาพของ นิสิตในรูปแบบต่างๆ เสริมสร้างจิตสำนึกในการรับใช้สังคมและส่วนรวม เสริมสร้างทักษะการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- หลักสูตรมีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาด้านวิชาการ สังคม และการใช้ชีวิตใน มหาวิทยาลัยแก่นิสิต โดยมีการกำหนดชั่วโมงให้คำปรึกษา (Office Hours) เพื่อให้ นิสิตสามารถเข้าปรึกษาได้

- หลักสูตรมีการสำรวจข้อมูลการรับ การคงอยู่ การสำเร็จการศึกษาของนิสิต เพื่อติดตาม ประเมิน และ ปรับปรุงผลการดำเนินงาน

- มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตร มีระบบการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิตที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการ ประเมินความพึงพอใจของผลการจัดการข้อร้องเรียน

4. อาจารย์

- มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตร มีระบบและกลไกในการรับอาจารย์ใหม่ที่สุดอดคล้องกับ ระเบียบ/ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์ใหม่ต้องมีคะแนนทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษตาม เกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง มาตรฐาน ความสามารถ ภาษาอังกฤษของอาจารย์ประจำ

- มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตร มีระบบและกลไกในการพัฒนาอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้ เกี่ยวกับ หลักการจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อและเทคโนโลยี ดิจิทัลใน การเรียนการสอน การวัดประเมินผลการเรียนรู้ รวมถึงกฎหมายและจริยธรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

- มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา/หลักสูตร มีระบบและกลไกในการบริหาร ส่งเสริม และพัฒนา อาจารย์ ให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพของสหราชอาณาจักร (UK Professional Standards Framework- UKPSF) การพัฒนาตนเองให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา การวิจัย การบริการวิชาการ และมีความก้าวหน้าในการพัฒนาผลงานทางวิชาการอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ และนโยบาย ของมหาวิทยาลัยและแนวทางของหลักสูตร

- มีการกำกับติดตามข้อมูลของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้มีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ผลงาน ทาง วิชาการ การคงอยู่ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

- มหาวิทยาลัย/คณะ ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์มีความเข้าใจในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร ชุม วิชา และรายวิชา ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Outcome-based Education) และสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย ตลาดแรงงาน ความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- มีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผ่านเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ หลากหลายตามสภาพจริง ส่งเสริมให้นิสิตได้เรียนรู้และการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เรียนรู้และทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ การสื่อสาร และการทำงาน การบูรณาการการเรียนกับการทำงาน การฝึกงาน และ การวิจัย

- มีการจัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการการวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม

- มีการกำหนดอาจารย์ผู้สอน โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในรายวิชาหรือเนื้อหา ที่สอน โดยมีการกำกับติดตามและตรวจสอบ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

- มีการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย มีเกณฑ์การประเมินและการ ตัดสินผลที่ชัดเจนและเชื่อถือได้

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

- มีระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย ในการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็น ต่อการเรียนการสอน ทั้งด้านกายภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์ สถานที่พักผ่อนระหว่างเรียน รวมถึงมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งใน และนอก ห้องเรียน อย่างเพียงพอและเหมาะสมต่อการสนับสนุนให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่กำหนดได้ (หลักสูตร ขยายความสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพิ่มเติม)

- มีการสำรวจความพึงพอใจและความต้องการของอาจารย์ผู้สอนและนิสิตที่มีต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และนำผลการสำรวจมาพัฒนาปรับปรุง

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1 2565	ปีที่ 2 2566	ปีที่ 3 2567	ปีที่ 4 2568	ปีที่ 5 2569
(1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	✓	✓	✓	✓	✓
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และมคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว	-	✓	✓	✓	✓
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
	2565	2566	2567	2568	2569
(9) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓	✓	✓
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.0	-	✓	✓	✓	✓
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5.0	-	-	✓	✓	✓

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

- มีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาโดยนิสิต (ปค.003) และนำผลการประเมินมา วิเคราะห์เพื่อปรับปรุง (มคอ.5) และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน (มคอ.3) ให้เหมาะสม
- มีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของนิสิตตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย อาทิ การมีส่วนร่วม ใน การทำกิจกรรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การปฏิบัติงาน การนำเสนองาน การประเมินชิ้นงาน ผลงาน รายงาน หรือการสอบ (ถ้ามี)
- มีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของนิสิตตามสภาพจริง โดยผู้ประเมินที่หลากหลาย อาทิ ผู้สอน ผู้เรียน ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หรือบุคลากรจากแหล่งฝึก (ถ้ามี)

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

- มีการประเมินทักษะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาโดยนิสิต
- มีการประเมินทักษะการสอนของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร/หัวหน้าภาควิชา/คณะ/ส่วนงาน (ถ้ามี)
- ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนส่งผลงานการจัดการเรียนการสอนเข้าประกวดทั้งภายในและภายนอก มหาวิทยาลัย (ถ้ามี)

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

- ประเมินโดยนิสิตปัจจุบัน
- ประเมินโดยบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
- ประเมินโดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

- ประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ตัวบ่งชี้การ กำกับมาตรฐานหลักสูตร (องค์ประกอบ ที่ 1)

- ประเมินผลการดำเนินงานโดยใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของเครือข่ายการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUNQA) ตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาที่ได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย

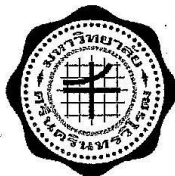
4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร รวบรวมข้อมูลผลการประเมินที่ได้จากนิสิต บัณฑิต ผู้สอน ผู้ใช้บัณฑิต ข้อมูลจาก ปค.003 มคอ.5 มคอ.6 รายงานการประเมินตนเอง (SAR) และผลการประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อทราบปัญหาการดำเนินงานของหลักสูตรในภาพรวม และนำสู่การวางแผน ปรับปรุง หรือพัฒนาการดำเนินงาน ของหลักสูตรในปีการศึกษาถัดไป รวมถึงการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของ ผู้ใช้บัณฑิตเป็นประจำทุก 5 ปี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559
ภาคผนวก ข	สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและวิพากษ์หลักสูตร
ภาคผนวก ค	รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร
ภาคผนวก ง	รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (กรณีหลักสูตรปรับปรุง)
ภาคผนวก จ	ข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้และโครงสร้างรายวิชาตามแนวทาง AUN-QA
ภาคผนวก ฉ	ประวัติและผลงานของอาจารย์
ภาคผนวก ช	ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร
ภาคผนวก ซ	มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

ภาคผนวก ก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องและเหมาะสมตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) มาตรา ๑๒ วรรคสอง มาตรา ๔๕ วรรคสอง มาตรา ๔๗ และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันเริ่มปีการศึกษา ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔

บรรดาระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือมติอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณะ” หมายความว่ารวมถึง ส่วนงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

“คณบดี” หมายความว่ารวมถึง หัวหน้าส่วนงานที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

“คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้มีหน้าที่กำกับ ดูแล ติดตามการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

177

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้มีหน้าที่บริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

“คณาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่คณาจารย์ประจำ

“คณาจารย์บัณฑิตศึกษา” หมายความว่า คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้สอนหรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

“คณาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำที่เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา โดยมีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน

“คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา โดยมีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

“คณาจารย์ผู้สอน” หมายความว่า คณาจารย์ประจำที่เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา หรือ คณาจารย์พิเศษ ที่สอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาโดยมีคุณสมบัติ ประสบการณ์สอนและผลงานวิชาการเป็นไปตามหลักสูตรที่สอน

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่คณาจารย์ประจำ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตหรือมีตำแหน่งทางวิชาการพิเศษทุกระดับ ที่มีคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการเป็นไปตามหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย

“ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กัน

“ผลงานทางวิชาการ” หมายความว่า ผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา วุฒิบัตร หรืออนุมัติบัตร และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อ ๕ เพื่อให้การดำเนินการของบัณฑิตวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัยสามารถกำหนดวิธีปฏิบัติในรายละเอียดเพิ่มเติมและสั่งปฏิบัติการได้โดยที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ส่วนการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งมิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และมีได้มีข้อบังคับหรือระเบียบอื่นกำหนดไว้ หรือ ไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ให้บัณฑิตวิทยาลัยนำเสนอสภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัยเป็นกรณีไป

ข้อ ๖ การตีความหรือวินิจฉัยปัญหาตามข้อบังคับนี้ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ตีความหรือวินิจฉัย เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นประการใดให้ถือปฏิบัติไปตานั้นและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑ ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๘ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ และ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

บัณฑิตวิทยาลัยสามารถอนุมัติให้จัดการศึกษาภาคฤดูร้อนปีการศึกษาละ ๑ ภาคการศึกษาได้ โดยมีระยะเวลาการศึกษา ไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ จำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาตาม การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนให้มีจำนวนชั่วโมงการเรียนตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ และมีสัดส่วนเทียบเคียงกัน ได้กับการศึกษาภาคปกติ

การจัดการศึกษาสามารถเป็นระบบซดวิชา (Modular System) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอน เป็นช่วงเวลาช่วงละหนึ่งรายวิชาหรือหลายรายวิชาโดยให้แต่ละหลักสูตรแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบ การศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย

ข้อ ๙ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้แบบหน่วยกิต โดย ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค ต้องจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ

สำหรับหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระบบอื่นๆ ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้เทียบจำนวนหน่วยกิตให้ เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

ข้อ ๑๐ หน่วยกิต หมายถึง การกำหนดแสดงปริมาณการศึกษาที่นิสิตได้รับ แต่ละรูปแบบการ เรียนรู้จะมีรูปแบบและจำนวนชั่วโมงกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อ ภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึก ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๔) การปฏิบัติการในสถานศึกษา การปฏิบัติการคลินิก การทำโครงการ หรือกิจกรรมอื่นใด ตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาปฏิบัติงาน ๓ ถึง ๑๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๔๕ ถึง ๑๘๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

(๕) การศึกษาดด้วยตนเอง (Self Study) ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแผนการเรียน ตามที่คณาจารย์ผู้สอนได้เตรียมการไว้ให้นิสิตได้ใช้ศึกษา ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่า เท่ากับ ๑ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค หรือไม่นับหน่วยกิตก็ได้

(๖) ปรินญาพนธ์หรือสารนิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้า ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค โดยกำหนดให้แต่ละหลักสูตรมีการกำหนดหน่วยกิตแต่ละ ภาคการศึกษาให้เหมาะสมและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สำหรับรายวิชาที่จัดการศึกษาในระบบอื่นๆ ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้เทียบค่าหน่วยกิตกับชั่วโมง การศึกษาให้เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

หมวด ๒ หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๑๑ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา แบ่งเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

- (๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
- (๒) หลักสูตรปริญญาโท
- (๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
- (๔) หลักสูตรปริญญาเอก
- (๕) หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาอื่นๆ ตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ

ข้อ ๑๒ มหาวิทยาลัยสามารถจัดหลักสูตรเทียบความรู้ได้ตามระดับการศึกษาในข้อ ๑๑ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยหลักเกณฑ์การเทียบความรู้ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ โครงสร้างของหลักสูตรเป็นดังนี้

- (๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต
- (๒) หลักสูตรปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

หลักสูตรนี้มี ๒ แผน

(๒.๑) แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีได้ ๒ แบบคือ

แบบ ก ๑ เป็นแบบทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

แบบ ก ๒ เป็นแบบทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(๒.๒) แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องทำสารนิพนธ์ ๖ หน่วยกิต

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก เป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ และมีคุณภาพสูงในทางวิชาการ หลักสูตรนี้มี ๒ แบบ คือ

(๓.๑) แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถกำหนดให้มีการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ ตามแบบ ๑.๑ และ แบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

(๓.๒) แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และมีศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีจะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

177

๕

ทั้งนี้ปริญญาโทตามแบบ ๒.๑ และ แบบ ๒.๒ จะต้องมีความมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน
ข้อ ๑๔ กำหนดระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้ใช้เวลาการศึกษาในแต่ละ
หลักสูตร ดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน
๒ ปีการศึกษา

(๒) หลักสูตรปริญญาโทให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา

(๓) หลักสูตรปริญญาเอกผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลา
การศึกษาไม่เกิน ๗ ปีการศึกษา ส่วนผู้ที่สำเร็จปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลา
การศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

(๔) หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาอื่นๆ ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดระยะเวลาการศึกษา

ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามความในข้อ ๑๔ หากมีเหตุผลจำเป็นทางวิชาการ หรือมีเหตุสุดวิสัย
บัณฑิตวิทยาลัยสามารถพิจารณาขยายเวลาการศึกษาให้กับนิสิตได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน
๑ ปีการศึกษา โดยรวมภาคฤดูร้อน นิสิตจะต้องยื่นคำร้องล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๔ สัปดาห์ ก่อนเปิดภาคการศึกษาที่
ขอขยายเวลาการศึกษา โดยการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และเมื่อได้รับ
การอนุมัติแล้วต้องดำเนินการชำระค่ารักษาสภาพนิสิตตาม ข้อ ๒๗

ข้อ ๑๕ การเปิดสอนหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ ซึ่งเป็นแผนการศึกษาแบบทำวิทยานิพนธ์
อย่างเดียวให้หลักสูตรมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ต้องมีผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารหรือ
สิ่งพิมพ์ทางวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเป็นผลงานที่ชี้ชัดได้ว่าสามารถที่จะสนับสนุนการวิจัยใน
สาขาวิชาที่เปิดสอนได้

(๒) หลักสูตรที่ดี มีความมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเชื่อถือได้ และมีทรัพยากรเพียงพอ

(๓) ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมที่จะรองรับ และสนับสนุนงานวิจัยของผู้เรียน

(๔) มีเครือข่ายความร่วมมือสนับสนุน

(๕) พร้อมที่จะร่วมมือกับมหาวิทยาลัยอื่นได้

ข้อ ๑๖ การันระยะเวลาการศึกษาเป็นปีการศึกษาตามข้อ ๑๔ ให้นับตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนเป็น
นิสิตตามข้อ ๒๑ (๒) และให้นับรวมภาคฤดูร้อนด้วย

ข้อ ๑๗ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของคณาจารย์

หลักสูตรที่จะเปิดใหม่หรือหลักสูตรที่ขอปรับปรุง คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
ต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
ระดับบัณฑิตศึกษาเกินกว่า ๑ หลักสูตร ในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรสหวิทยาการหรือสหวิทยาการ
หรือหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกัน ให้เป็นคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับ
บัณฑิตศึกษาได้อีกหนึ่งหลักสูตร และหลักสูตรสหวิทยาการ หรือสหวิทยาการ คณาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

ในกรณีเป็นหลักสูตรร่วมระหว่างสถาบันหรือหลักสูตรความร่วมมือของหลายสถาบัน คณาจารย์
ประจำของสถาบันในความร่วมมือนั้น ให้ถือเป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา คณาจารย์ประจำหลักสูตร คณาจารย์
ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คณาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยได้ โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบเหมือนคณาจารย์
ประจำ

177

๖

จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของคณาจารย์แบ่งตามระดับหลักสูตรดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(๑.๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร

(๑.๑.๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๑.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย และ

(๑.๑.๓) มีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพอื่นๆ (ถ้ามี)

(๑.๒) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

(๑.๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๑.๒.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๑.๓) คณาจารย์ผู้สอน

(๑.๓.๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และ

(๑.๓.๒) มีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และ

(๑.๓.๓) มีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพอื่นๆ (ถ้ามี)

ในกรณีของคณาจารย์พิเศษหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สามารถได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง สามารถได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาเอกแต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี ทั้งนี้คณาจารย์พิเศษทั้งหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีคณาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

(๒) หลักสูตรปริญญาโท

(๒.๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร

(๒.๑.๑) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ

(๒.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

177

(๒.๒) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

(๒.๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๒.๒.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับ คณาจารย์ใหม่ อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปีหรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้อง เป็นผลงานวิจัย

(๒.๓) คณาจารย์ผู้สอน

(๒.๓.๑) มีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และ

(๒.๓.๒) มีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง ทั้งนี้คณาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีคณาจารย์ ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก

(๓.๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร

(๓.๑.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๓.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับ คณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้อง เป็นผลงานวิจัย

(๓.๒) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

(๓.๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และ

(๓.๒.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับ คณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้อง เป็นผลงานวิจัย

(๓.๓) คณาจารย์ผู้สอน

(๓.๓.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มี ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และ

(๓.๓.๒) มีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ใน รอบ ๕ ปีย้อนหลัง ทั้งนี้ คณาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีคณาจารย์ประจำ เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทนิพนธ์ สารนิพนธ์ และหรืออาจารย์ผู้สอบปริญญาโทนิพนธ์ สารนิพนธ์ และหรือคณาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างย้งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนิสิตน้อยกว่า ๑๐ คน ให้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา และให้บัณฑิตวิทยาลัยเสนอจำนวนและคุณวุฒิของคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นต่อ สภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามลำดับ เพื่อพิจารณาเป็นรายกรณี

177

ข้อ ๑๘ คณาจารย์ประจำหลักสูตรมีภาระงานเป็นที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์หลักของนิสิตปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน ๕ คน ต่อภาคการศึกษา กรณีคณาจารย์ประจำหลักสูตรดำรงตำแหน่งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์หลักของนิสิตระดับปริญญาโทและเอกรวมได้ไม่เกิน ๑๐ คนต่อภาคการศึกษา กรณีคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และมีความจำเป็นต้องดูแลนิสิตเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ให้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นรายกรณี และให้บัณฑิตวิทยาลัยขอความเห็นชอบต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัย ตามลำดับ และหากมีความจำเป็นต้องดูแลนิสิตมากกว่า ๑๕ คน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นรายกรณีด้วย

(๒) คณาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก ของนิสิตปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักทั้งปริญญาโทและสารนิพนธ์ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนิสิตที่ทำปริญญาโท ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนิสิตที่ทำสารนิพนธ์ ๓ คน ทั้งนี้การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักทั้งปริญญาโทและสารนิพนธ์รวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา

ภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์ให้นับรวมจำนวนนิสิตเก่าที่ยังไม่ส่งเล่มปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ทั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์ต้องจัดสรรเวลา ให้คำปรึกษากับนิสิตอย่างเหมาะสม

หมวด ๓

การรับเข้าเป็นนิสิต

ข้อ ๑๙ คุณสมบัติของผู้เข้าเป็นนิสิต

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๒) หลักสูตรปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาสัมพันธ์กัน

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีระยะเวลาศึกษา ๖ ปี หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือระดับปริญญาโท ในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

(๔) หลักสูตรปริญญาเอกจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมาก (มีค่าคะแนนสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐) ตามที่หลักสูตรกำหนด หรือระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า

ทั้งนี้ต้องมีผลการสอบภาษาอังกฤษได้ตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย และผู้เข้าเป็นนิสิตจะต้องแสดงหลักฐานการสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับรองวุฒิการศึกษาให้การรับรอง หรือหลักฐานรับรองการศึกษาที่รอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติ และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๙

ข้อ ๒๐ การรับเข้าเป็นนิสิต ใช้วิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) สอบคัดเลือก

(๒) คัดเลือก

(๓) รับโอนนิสิต จากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

(๔) รับเข้าตามข้อตกลงของมหาวิทยาลัยในโครงการความร่วมมือ หรือ โครงการพิเศษของมหาวิทยาลัย

(๕) วิธีอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษากำหนด

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๑ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

(๑) ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตต้องมารายงานตัวพร้อมหลักฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยชำระเงินตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่องการเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตที่ไม่สามารถมารายงานตัวเป็นนิสิตตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดเป็นอันหมดสิทธิที่จะเข้าเป็นนิสิต เว้นแต่จะได้แจ้งเหตุขัดข้องให้บัณฑิตวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษรในวันที่กำหนด ให้รายงานตัว และเมื่อได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแล้วต้องมารายงานตัวตามที่กำหนด

กรณีผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิต แต่จำนวนไม่เพียงพอต่อการเปิดสอน ให้บัณฑิตวิทยาลัยขึ้นบัญชีไว้ได้ แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยยังไม่นับเป็นระยะเวลาการศึกษา

(๒) การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตจะนับจากวันแรกของการศึกษาที่นิสิตรายงานตัว

หมวด ๔

การลงทะเบียน

ข้อ ๒๒ การลงทะเบียนเรียนรายวิชา ปริญญาโท ปริญญาตรี

(๑) กำหนดวัน และวิธีการลงทะเบียนเรียนและขอเพิ่ม-ลดรายวิชาในแต่ละระบบการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

(๒) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาจะสมบูรณ์ต่อเมื่อนิสิตได้ชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้วภายในกำหนดเวลาตามประกาศมหาวิทยาลัย นิสิตผู้ใดลงทะเบียนเรียน หรือชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ภายหลังที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องถูกปรับตามระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา

(๓) ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตในภาคการศึกษาใดของแต่ละระบบการจัดการศึกษา ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น

(๔) นิสิตที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยสมบูรณ์ในภาคการศึกษาใดภายในกำหนดเวลาตามประกาศมหาวิทยาลัยจะไม่มีสิทธิเรียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติเป็นพิเศษจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๕) รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดว่าต้องเรียนรายวิชาอื่นก่อนหรือมีบูรณาการ นิสิตต้องเรียนและสอบได้รายวิชาหรือบูรณาการที่กำหนดไว้ก่อนจึงจะมีสิทธิลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นได้

(๖) นิสิตระดับปริญญาตรี สามารถลงทะเบียนในรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

177

ข้อ ๒๓ จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนได้ นิสิตจะต้องลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติให้เป็นไปตามระบบการจัดการศึกษาในข้อ ๘ และการจัดการศึกษาในข้อ ๙ ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษาปกติโดยไม่นับรวมหน่วยกิตของปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ นอกจากนี้ นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อนได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

หากมีเหตุผลและความจำเป็นพิเศษ การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิต แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นสามารถทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา โดยต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

(๑) นิสิตจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิตได้ ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต จะไม่นับรวมเป็นหน่วยกิตสะสม

(๓) รายวิชาที่เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต จะนับรวมเป็นจำนวนหน่วยกิตสูงสุดที่นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษานั้น

(๔) นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น ผู้รับผิดชอบรายวิชาสามารถกำหนดให้ทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นและต้องผ่านการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามที่ผู้รับผิดชอบรายวิชากำหนด

(๕) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยสามารถอนุมัติให้บุคคลภายนอกเข้าเรียนบางรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตได้ แต่ต้องมีคุณสมบัติและพื้นฐานความรู้ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควร และจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่ขาดความรู้พื้นฐานของวิชาเอก คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถให้เรียนวิชาปรับพื้นฐานโดยไม่นับหน่วยกิต ผู้รับผิดชอบรายวิชาสามารถกำหนดให้ทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้น และต้องผ่านการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามที่ผู้รับผิดชอบรายวิชากำหนด โดยผลการเรียนได้ในระดับ S

ข้อ ๒๖ การขอลถอนการลงทะเบียน (Withdrawn) รายวิชาใดๆ ต้องยื่นคำร้องก่อนสอบปลายภาคไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ โดยได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๗ การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนิสิต นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนครบตามแผนการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ต้องลงทะเบียนชำระเงินตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง การเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อรักษาสภาพนิสิตทุกภาคการศึกษาจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา สำหรับการศึกษาคณะศึกษานิเทศศาสตร์ไม่ต้องลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนิสิต ยกเว้น นิสิตประสงค์จะสำเร็จการศึกษาคณะศึกษานิเทศศาสตร์ ต้องชำระค่ารักษาสภาพนิสิตภาคฤดูร้อนนั้นด้วย โดยการลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนิสิตให้แล้วเสร็จภายใน ๔ สัปดาห์ นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

177

๑๑

หมวด ๕
การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๘ รายวิชาตามข้อ ๑๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) นิสิตต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด จึงจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชาดังกล่าวได้

ข้อ ๒๙ การประเมินผลการศึกษาของรายวิชา

(๑) การประเมินผลการศึกษาของแต่ละรายวิชาให้ใช้ระบบค่าระดับชั้น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย	ค่าระดับชั้น
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (Good)	๓.๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐
E	ตก (Fail)	๐.๐

(๒) ในกรณีที่รายวิชาในหลักสูตร ไม่มีการประเมินผลเป็นค่าระดับชั้น ให้ประเมินผลโดยใช้สัญลักษณ์

ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/เป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/ไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
AU	การเรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
I	การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
W	การถอนการลงทะเบียนเรียน (Withdrawn)
IP	ยังไม่ประเมินผลการเรียนในภาคการศึกษานั้น (In Progress)

(๓) การให้ E จะกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๓.๑) นิสิตสอบตก
- (๓.๒) นิสิตขาดสอบ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๓.๓) นิสิตมีเวลาเรียนไม่ครบตามเกณฑ์ในข้อ ๒๘
- (๓.๔) นิสิตทุจริตในการสอบ หรือการทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
- (๓.๕) เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ใน (๕) (๕.๒)

(๔) การให้ S หรือ U จะกระทำเฉพาะรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต หรือนับหน่วยกิต แต่สาขาวิชาเห็นว่าไม่สมควรประเมินผลการศึกษาในลักษณะของค่าระดับชั้น หรือการประเมินผลการฝึกงานที่มีได้กำหนดเป็นรายวิชาให้ใช้สัญลักษณ์ S หรือ U แล้วแต่กรณี แต่ในกรณีที่นิสิตได้ U จะต้องปฏิบัติงานเพิ่มเติมจนกว่าจะได้รับความเห็นชอบให้ S ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามข้อ ๑๔ จึงจะถือว่าได้ศึกษาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

/m

๑๒

(๕) การให้ I จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๕.๑) นิสิตมีเวลาเรียนครบตามเกณฑ์ในข้อ ๒๘ แต่ไม่ได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๕.๒) คณาจารย์ผู้สอนและคณบดีที่หลักสูตรสังกัดเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนิสิตยังปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์ นิสิตจะต้องดำเนินการแก้สัญลักษณ์ I ให้เสร็จสิ้นภายใน ๔ สัปดาห์นับแต่เปิดภาคการศึกษาถัดไป เพื่อให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาแก้สัญลักษณ์ I หากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็นค่าระดับชั้น E หรือ U ได้ทันทีแล้วแต่กรณี และส่งผลการศึกษารายวิชามายังบัณฑิตวิทยาลัย

(๖) การให้ W จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๖.๑) นิสิตได้รับอนุมัติให้ถอนการลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นตามข้อ ๒๖

(๖.๒) นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียนตามข้อ ๓๖

(๖.๓) นิสิตถูกสั่งพักการเรียนในภาคการศึกษานั้น

(๖.๔) นิสิตได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากการป่วย หรือเหตุอันสุดวิสัยยังไม่สิ้นสุด

(๗) ให้ AU จะกระทำในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต ตามข้อ ๒๔

(๘) การให้ IP ใช้สำหรับรายวิชาตามข้อ ๑๐(๒) (๓) หรือ (๔) ที่ต้องใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า ๑ ภาคการศึกษา โดยยังไม่มีเกรดและประเมินผลภายในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียน สัญลักษณ์ IP จะถูกเปลี่ยนเมื่อได้รับการวัดและประเมินผลแล้ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาเปลี่ยนสัญลักษณ์ IP เป็นค่าระดับชั้น E หรือ U ได้ทันทีแล้วแต่กรณี และส่งผลการศึกษารายวิชามายังบัณฑิตวิทยาลัย

(๙) การประเมินผลการศึกษาต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓๐ การประเมินผลการศึกษาสอบพิเศษตามข้อกำหนดของหลักสูตร ได้แก่ การสอบสมิทธิภาพทางภาษา (Language Proficiency) การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) และการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ การประเมินผล การสอบพิเศษดังกล่าว ให้ผลการประเมินเป็น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย
P	ผ่าน (Pass)
F	ไม่ผ่าน (Fail)

ข้อ ๓๑ การประเมินผลปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์แต่ละภาคการศึกษาให้ประเมินผลโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U ตามข้อ ๒๙ (๒) และเมื่อมีการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ การประเมินผลให้เป็น P หรือ F ตามข้อ ๓๐ ในภาคการศึกษาที่หน่วยกิตสุดท้ายลงทะเบียน

การประเมินระดับคุณภาพปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ประกอบด้วยเนื้อหา กระบวนการวิจัย จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ การเขียน และการสอบปากเปล่า ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ การประเมินให้กระทำหลังจากนิสิตสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์

๑๗๖

ทั้งนี้ให้บัณฑิตวิทยาลัยมีการระบุชื่อปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์ และระดับคุณภาพของปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์ในใบแสดงผลการศึกษา (Transcript) เป็น ๔ ระดับดังนี้

Very Good	ดีมาก
Good	ดี
Pass	ผ่าน
Fail	ไม่ผ่าน

ข้อ ๓๒ การเรียนซ้ำหรือเรียนแทน

(๑) นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชาบังคับในหลักสูตรที่สอบได้ต่ำกว่าค่าระดับชั้น B หรือจะเลือกเรียนวิชาอื่นในหมวดเดียวกันและมีลักษณะเนื้อหาคล้ายคลึงกันแทนกันได้ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตที่ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ แต่มากกว่า ๒.๕๐ สามารถเรียนซ้ำวิชาที่สอบได้ต่ำกว่าค่าระดับชั้น B หรือจะเลือกเรียนวิชาอื่นในหมวดเดียวกันแทนกันได้

ข้อ ๓๓ การนับจำนวนหน่วยกิต และการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๑) การนับจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้นับจากรายวิชาที่มีการประเมินผลการศึกษาที่มีค่าระดับชั้นตามข้อ ๒๙ (๑) ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือเรียนแทนในรายวิชาใดให้นำจำนวนหน่วยกิต และค่าระดับชั้นที่ได้ใหม่ไปใช้แทนที่ค่าระดับชั้นเดิมในการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยของภาคการศึกษานั้น

(๒) การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพื่อให้ครบตามจำนวนที่กำหนดในหลักสูตรให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้ค่าระดับชั้นตั้งแต่ D ขึ้นไปเท่านั้น

(๓) ค่าคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษา ให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตในภาคเรียนนั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละวิชาเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตของภาคการศึกษานั้น

(๔) ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนถึงภาคเรียนสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละรายวิชาที่เรียนทั้งหมดเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด

(๕) การคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติภาคเรียนที่ ๒ ที่นิสิตลงทะเบียนเรียน

(๖) ในภาคการศึกษาที่นิสิตได้ IP รายวิชาใด ไม่ต้องนำรายวิชานั้นมาคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษานั้น แต่ให้นำไปคำนวณในภาคการศึกษาที่มีการประเมินผล

ข้อ ๓๔ การทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ

(๑) นิสิตที่เจตนาหรือทำการทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ จะได้รับโทษ อย่างไม่อย่างหนึ่งดังนี้

(๑.๑) ตกในรายวิชาหรือการสอบพิเศษนั้น

(๑.๒) ตกในรายวิชาหรือการสอบพิเศษนั้น และพักการเรียนในภาคการศึกษาถัดไป หรือเลื่อนการเสนอชื่อขอรับปริญญาไปอีก ๑ ปีการศึกษา

(๑.๓) พ้นจากสภาพนิสิต

177

๑๔

(๒) นิสิตที่จ้างทำ ปลอมแปลงข้อมูล คัดลอกปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์ หรือซ้ำซ้อนกับงานผู้อื่น บัณฑิตวิทยาลัยจะถือว่าปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์เล่มนั้นเป็นโมฆะ และให้มหาวิทยาลัยพิจารณาถอดถอนปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์เล่มนั้น หรือเสนอสภามหาวิทยาลัยให้มีการเพิกถอนปริญญาได้แม้จะตรวจพบในภายหลัง

การพิจารณาการทุจริตดังกล่าว ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๖

สถานภาพของนิสิต การลาพักการเรียน และการลาออก

ข้อ ๓๕ สถานภาพของนิสิต มีดังนี้

(๑) นิสิตสามัญ ได้แก่ ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตด้วยวิธีการตามข้อ ๒๐ และขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัย และเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง

(๒) นิสิตทดลองศึกษา ได้แก่ ผู้ที่หลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งในระดับบัณฑิตศึกษาเข้าทดลองศึกษาในภาคการศึกษาแรกตามเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นเฉพาะคราว

(๓) นิสิตดุษฎีบัณฑิต (Doctoral Candidate) ได้แก่ นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกที่สอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) ผ่าน และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำปริญญาบัตรได้

(๔) นิสิตสมทบ ได้แก่ นิสิต หรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ที่ได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของสถาบันที่ตนสังกัด

(๕) นิสิตที่เข้าร่วมศึกษา ได้แก่ นิสิตนอกหลักสูตร หรือบุคคลภายนอกที่ได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้เข้าร่วมศึกษาในรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษา โดยสามารถเทียบโอนหน่วยกิตที่เรียนได้เมื่อได้รับคัดเลือกให้เป็นนิสิต

ข้อ ๓๖ การลาพักการเรียน

(๑) นิสิตสามารถยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้เฉพาะในช่วงที่อยู่ในแผนการศึกษาเท่านั้น ช่วงรักษาสถานภาพนิสิตไม่สามารถลาพักการเรียนได้ การลาพักการเรียนสามารถดำเนินการด้วยกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

(๑.๑) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดที่มหาวิทยาลัยเห็นควรสนับสนุน

(๑.๒) ป่วยและต้องรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมีใบรับรองแพทย์

(๑.๓) มีเหตุจำเป็นส่วนตัว โดยสามารถยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้

(๒) การลาพักการเรียน นิสิตต้องยื่นคำร้องภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่เปิดภาคเรียนของภาคการศึกษาที่ลาพักการเรียนและจะต้องชำระเงินค่ารักษาสถานภาพนิสิตกรณีลาพักการเรียนของภาคการศึกษานั้น โดยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการลาพักการเรียน

(๓) การลาพักการเรียน ให้อนุมัติครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ถ้านิสิตยังมีความจำเป็นที่จะต้องขอลาพักการเรียนต่อไปอีก ให้ยื่นคำร้องใหม่ตาม ๓๖ (๒)

(๔) ให้นับระยะเวลาที่ลาพักการเรียนรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย

177

๑๕

ข้อ ๓๗ การลาออกนิสิตที่ประสงค์จะลาออกจากความเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัย ให้ยื่นคำร้องต่อ
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ โดยผ่านประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณบดีที่หลักสูตรสังกัด

ข้อ ๓๘ การพ้นจากสภาพนิสิต นิสิตพ้นจากสภาพนิสิตในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยให้ลาออกตามข้อ ๓๗

(๓) ถูกตัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัยและคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามอนุมัติ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๓.๑) ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามข้อ ๒๒ (๓)

(๓.๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑ ภาคการศึกษาแล้ว ไม่ชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา หรือ
รักษาสภาพนิสิต ภายใน ๔ สัปดาห์ของภาคการศึกษาถัดไป

(๓.๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๙ อย่างใดอย่างหนึ่ง

(๓.๔) ค่าคะแนนเฉลี่ยในภาคการศึกษาแรกที่ศึกษาได้ต่ำกว่า ๒.๕๐

(๓.๕) ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ แต่สูงกว่า ๒.๕๐ และไม่สามารถทำค่าคะแนน
เฉลี่ยสะสมได้ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป ภายใน ๑ ภาคการศึกษาถัดไป

(๓.๖) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกที่มีสถานะผ่านแบบมีเงื่อนไข และสอบภาษาอังกฤษไม่ผ่าน
เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๓.๗) ระยะเวลาอนุมัติเค้าโครงปริญญานิพนธ์ที่นับจากวันที่คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามถึง
วันสิ้นสุดระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร ไม่เป็นไปตามกำหนด ดังนี้

(๓.๗.๑) สารนิพนธ์ จำนวน ๖ หน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย ๓ เดือน

(๓.๗.๒) ปริญญานิพนธ์ จำนวน ๑๒ หน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย ๖ เดือน

(๓.๗.๓) ปริญญานิพนธ์ จำนวน ๓๖ หน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย ๙ เดือน

(๓.๗.๔) ปริญญานิพนธ์ จำนวนมากกว่า ๓๖ หน่วยกิตขึ้นไป จะต้องใช้เวลาเหลือ

อย่างน้อย ๑๒ เดือน

(๓.๘) สอบประมวลความรู้ หรือ สอบวัดคุณสมบัติ ๓ ครั้ง ไม่ผ่าน โดยรวมสอบแก้ตัว

(๓.๙) สอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ๓ ครั้ง ไม่ผ่าน

(๓.๑๐) เป็นนิสิตทดลองศึกษาตามข้อ ๓๕ (๒) ได้คะแนนเฉลี่ยในภาคการศึกษาแรกต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓.๑๑) สอบสมิทธิภาพทางภาษา (Language Proficiency) ไม่ผ่านถึงวันสิ้นสุดระยะเวลา
การศึกษาตามหลักสูตรตามข้อ ๑๔ (๑) (๒) (๓)

(๓.๑๒) ไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในระยะเวลาตามข้อ ๑๔ ที่รวมระยะเวลา
ขยายเวลาการศึกษาแล้ว

(๓.๑๓) ได้ผลการประเมินการทำปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ไม่เป็นที่พอใจ
(Unsatisfactory) ๒ ครั้ง หรือผลประเมินคุณภาพปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ระดับชั้นไม่ผ่าน (Fail)

(๓.๑๔) ทำการทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการสอบตามข้อ ๓๔

(๓.๑๕) มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

(๓.๑๖) ทำผิดระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๓.๑๗) ถูกพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีอาญา เว้นแต่ความผิดโดยประมาท หรือความผิด

ลหุโทษ

(๔) ถึงแก่กรรม

๑๖

หมวด ๗

การเปลี่ยนสถานภาพนิสิตและการโอนหน่วยกิต

ข้อ ๓๙ การเปลี่ยนสถานภาพนิสิต

(๑) การเปลี่ยนสถานภาพนิสิตได้แก่ การเปลี่ยนสภาพนิสิตระหว่างในเวลาราชการกับนอกเวลาราชการ การเปลี่ยนแผนการเรียนระหว่างแผน ก กับแผน ข ในระดับปริญญาโท การเปลี่ยนแผนการเรียน ระหว่างแบบ ๑ กับแบบ ๒ ในระดับปริญญาเอก

(๒) ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยสามารถอนุมัติให้นิสิตเปลี่ยนสถานภาพนิสิตได้ ทั้งนี้ นิสิตจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่างๆ รวมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาในการเปลี่ยนสถานภาพ ให้ถูกต้อง

(๓) นิสิตทดลองศึกษาที่เข้าศึกษาในภาคการศึกษาแรก และสอบได้ค่าคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ ให้บัณฑิตวิทยาลัยเปลี่ยนเป็นนิสิตสามัญได้เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแรก และให้นับระยะเวลาศึกษาตั้งแต่การเป็นนิสิตทดลองศึกษา

ข้อ ๔๐ การโอนหน่วยกิตและการเทียบโอนหน่วยกิต ให้ใช้เกณฑ์ดังนี้

(๑) นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่พ้นจากสถานภาพนิสิตตามข้อ ๓๘ แล้วผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตใหม่ ด้วยวิธีการตามข้อ ๒๐ สามารถขอโอนหน่วยกิตรายวิชาเดียวกันหรือรายวิชาที่เทียบเคียงกันได้ ในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เคยศึกษามาแล้วได้ เฉพาะรายวิชาที่สอบได้ค่าระดับชั้นตั้งแต่ B ขึ้นไป โดยนับหน่วยกิตรายวิชาที่ขอโอนมาเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยกิตในหลักสูตรที่กำลังศึกษาได้โดยไม่ต้องเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก หรือขอโอนผลการสอบพิเศษตามข้อ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ทั้งนี้ รายวิชาที่เรียน หรือผลสอบพิเศษ ต้องผ่านมาแล้วไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันที่เข้าเป็นนิสิตใหม่

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ให้เทียบโอนหน่วยกิตได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา

การขอโอนหน่วยกิตรายวิชาต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่กำลังศึกษา คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด และได้รับอนุมัติจากคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) การรับและเทียบโอนหน่วยกิต บัณฑิตวิทยาลัยสามารถยกเว้น หรือ เทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา หรือปริญญาโทจากหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้กับนิสิตที่มีความรู้ ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นิสิตต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๔๑ การเทียบโอนความรู้ ประสบการณ์และให้หน่วยกิต บัณฑิตวิทยาลัยสามารถยกเว้น หรือ เทียบโอนความรู้ ประสบการณ์การทำงาน จากการศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย จากหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นแบบไม่ประสาทปริญญา (Short Course - Non Degree Program) ที่มหาวิทยาลัยรับรอง เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาตามหลักสูตรหรือระดับการศึกษาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การเทียบโอนให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๔๒ การเปลี่ยนสาขาวิชาหรือระดับการศึกษา นิสิตที่ประสงค์จะเปลี่ยนสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาที่ศึกษา ให้กระทำได้โดยการคัดเลือกจากสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาที่ต้องการเข้าศึกษา โดยได้รับ

177

๑๗

ความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาเดิม และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาใหม่ ผ่านคณบดีหลักสูตรแรกสังกัด และคณบดีที่หลักสูตรใหม่สังกัด ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตจะนับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาแรกที่เข้ามาศึกษา รวมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาให้ถูกต้อง สำหรับการโอนหน่วยกิตรายวิชาให้เป็นไปตามข้อ ๔๐ กรณีการเปลี่ยนระดับการศึกษาที่เพิ่มขึ้นจะต้องมีคะแนนภาษาอังกฤษเป็นไปตามเกณฑ์ของระดับการศึกษานั้น

ข้อ ๔๓ การรับโอนนิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

(๑) มหาวิทยาลัยสามารถพิจารณารับโอนนิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ โดยมีเงื่อนไขและวิธีการตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้การนับระยะเวลาที่ศึกษาในหลักสูตร ให้เริ่มนับตั้งแต่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเดิม

(๒) นิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ที่ได้รับโอนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย จะต้องยอมรับการเทียบโอนรายวิชาตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๔๐

(๓) นิสิตรับโอนจะต้องใช้เวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา แต่ต้องไม่เกินกำหนด ระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๑๔

ข้อ ๔๔ การคืนสภาพนิสิต สภาวิชาการมีอำนาจอนุมัติในการคืนสภาพนิสิตให้แก่ผู้ที่พ้นจากสภาพนิสิตตามข้อ ๓๘ (๓) แล้ว แต่ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษานับจากวันที่คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามอนุมัติ และยังมีระยะเวลาการศึกษาเหลืออยู่ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง เมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ

หมวด ๘

การสอบพิเศษ ปริญญาโทและปริญญาเอก

ข้อ ๔๕ การสอบสมรรถภาพทางภาษา (Language Proficiency)

(๑) นิสิตทุกหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องสอบสมรรถภาพทางภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตนเองอย่างน้อย ๑ ภาษา การสอบภาษาใดให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยการอนุมัติของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ปริญญาโท สามารถยกเว้นให้ไม่ต้องสอบสมรรถภาพภาษาได้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๒.๑) นิสิตสอบสมรรถภาพทางภาษาได้แล้วจากสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐานตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๒) นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรวิชาเอกหรือสาขาทางภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตน ซึ่งมีรายวิชาเกี่ยวกับการอ่าน การใช้ภาษาไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต และมีผลการศึกษารายวิชาเหล่านั้นในค่าระดับตั้งแต่ B ขึ้นไป

(๒.๓) ผู้ที่จบการศึกษาจากประเทศที่ใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาของตนเองเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร และการศึกษา

(๒.๔) นิสิตเรียนภาษาอังกฤษที่จัดโดยบัณฑิตวิทยาลัยอย่างน้อย ๒ หลักสูตรและสอบผ่านตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

๑๘

(๓) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกทุกแบบ ไม่มีการยกเว้นให้ไม่ต้องสอบสมิทธิภาพทางภาษา และ นิสิตต้องสอบผ่าน เพื่อเป็นผู้มีสิทธิสอบปากเปล่าปริญญาโท

ข้อ ๔๖ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกทุกแบบ จะต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ

(๒) การสอบวัดคุณสมบัติเป็นการสอบในวิชาที่เกี่ยวข้องในรูปแบบการสอบข้อเขียน สอบปากเปล่า หรือสอบปฏิบัติ เพื่อวัดว่านิสิตมีความรู้พื้นฐานและความพร้อมในการทำวิทยานิพนธ์

(๓) ผู้มีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติ

(๓.๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ ผ่านการประเมินของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ว่าสมควรเข้าสอบวัดคุณสมบัติได้

(๓.๒) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ ที่ลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตร เมื่อนิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรในภาคการศึกษาใด จึงจะมีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติตั้งแต่ ภาคการศึกษานั้นเป็นต้นไป

(๔) วัน เวลา และกระบวนการสอบวัดคุณสมบัติให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยและ ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรดำเนินการให้เสร็จสิ้น และส่งผลการสอบวัดคุณสมบัติภายใน ๓๐ วัน ทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันสุดท้ายของภาคการศึกษานั้น

(๕) นิสิตที่สอบไม่ผ่าน (F) จะต้องสอบแก้ตัวใหม่ ภายในภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้ นิสิตมีสิทธิสอบ วัดคุณสมบัติเพียง ๓ ครั้งโดยนับรวมครั้งที่สอบแก้ตัว และหากนิสิตขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลสมควร ถือว่า นิสิต สอบตกในครั้งนั้น

(๖) นิสิตต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิทำวิทยานิพนธ์

ข้อ ๔๗ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination)

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผน ก ๑ และ แผน ข จะต้องสอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๒) นิสิตที่ลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรและได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ เมื่อนิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรในภาคการศึกษาใด จึงจะมีสิทธิสอบประมวลความรู้ ตั้งแต่ภาคการศึกษานั้นเป็นต้นไป

(๓) วัน เวลา และกระบวนการสอบประมวลความรู้ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยและให้ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรดำเนินการให้เสร็จสิ้นและส่งผลการสอบวัดประมวลความรู้ภายใน ๓๐ วัน ทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันสุดท้ายของภาคการศึกษานั้น

(๔) นิสิตที่สอบไม่ผ่าน (F) จะต้องสอบแก้ตัวใหม่ ภายในภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้ นิสิตมีสิทธิสอบ ประมวลความรู้เพียง ๓ ครั้ง โดยนับรวมครั้งที่สอบแก้ตัว และหากนิสิตขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลสมควร ถือว่า นิสิตสอบตกในครั้งนั้น

ข้อ ๔๘ วิทยานิพนธ์

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผน ก และหลักสูตรปริญญาเอกทุกแบบ ต้องทำวิทยานิพนธ์ ตามแนวปฏิบัติและขั้นตอนเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตจะดำเนินการเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปดังนี้

(๒.๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโททุกแผนการเรียน เมื่อลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๕ ภาคการศึกษา

(๒.๒) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ เมื่อลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อย กว่า ๑ ภาคการศึกษาและสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) แต่ไม่เกิน ๕ ภาคการศึกษา

(๒.๓) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ เมื่อได้ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร และได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) แต่ไม่เกิน ๗ ภาคการศึกษา

หากนิสิตไม่ดำเนินการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ตามระยะเวลาที่กำหนดให้บัณฑิตวิทยาลัย บันทึกผลประเมินการทำปริญญานิพนธ์ในภาคการศึกษานั้นเป็น B

โดยนิสิตจะต้องส่งผลการสอบและเค้าโครงปริญญานิพนธ์ภายใน ๒๐ วันทำการหลังสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๓) บัณฑิตวิทยาลัยจะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ที่มีคุณสมบัติดังนี้

(๓.๑) หลักสูตรปริญญาโท แผนก ก อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๓.๑.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก

๑) เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลังสำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๑.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

(๓.๒) หลักสูตรปริญญาเอก อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๓.๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก

๑) เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๒.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญานิพนธ์ โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และให้บัณฑิตวิทยาลัยเสนอต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัยเพื่อเห็นชอบ ตามลำดับ และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

177

๒๐

(๔) คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ สำหรับหลักสูตรปริญญาโท และปริญญาเอก ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอีกไม่น้อยกว่า ๔ คน รวมจำนวนทั้งสิ้น ไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

(๔.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) และ

(๔.๒) กรรมการบริหารหลักสูตร โดยมีคณาจารย์ประจำหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓ คน ให้เลือก กรรมการบริหารหลักสูตร ๑ คนทำหน้าที่เป็นเลขานุการ โดยผู้ที่ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้เสนอรายชื่อคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากคณบดีที่หลักสูตรสังกัดเพื่อเสนอคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง

โดยนิสิตจะต้องส่งผลการสอบและเค้าโครงปริญญานิพนธ์ภายใน ๒๐ วันทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๕) คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

(๕.๑) หลักสูตรปริญญาโท รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย

(๕.๑.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) และ

(๕.๑.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรที่เคยเข้าประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตร และ

(๕.๑.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(๕.๒) หลักสูตรปริญญาเอก รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

(๕.๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) และ

(๕.๒.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรที่เคยเข้าประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของนิสิตที่เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตร และ

(๕.๒.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่องสำหรับหลักสูตรปริญญาโท และในระดับนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่องสำหรับหลักสูตรปริญญาเอก

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกที่ไม่มีคุณวุฒิหรือผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญานิพนธ์โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และให้บัณฑิตวิทยาลัยเสนอต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัยเพื่อเห็นชอบตามลำดับ และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

โดยนิสิตจะต้องส่งผลการสอบและปริญญานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ภายใน ๓๐ วันทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

177

๒๑

(๖) หากมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแต่งตั้งกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโทเพิ่มเติมให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลักเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ และในกรณีที่มีมติจะต้องสอบปากเปล่าปริญญาโท แต่กรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโทอยู่ไม่ครบคณะเนื่องจากติดราชการต่างประเทศ เจ็บป่วยที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล เสียชีวิต หรือกรณีเหตุสุดวิสัยอื่นๆ ให้นิสิตเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๔๔ สารนิพนธ์

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผน ข ต้องทำสารนิพนธ์ตามแนวปฏิบัติและขั้นตอนเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) บัณฑิตวิทยาลัยจะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

(๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก

(๒.๑.๑) เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๒.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อสารนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

(๓) คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอีกไม่น้อยกว่า ๒ คน รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย

(๓.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) และ

(๓.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑ คน ทั้งนี้สามารถเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชานั้นเป็นกรรมการได้ไม่เกิน ๑ คน โดยให้กรรมการ ๑ คน ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ โดยผู้ที่ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ ต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้เสนอรายชื่อคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากคณบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อเสนอคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง

โดยนิสิตจะต้องส่งผลการสอบและเค้าโครงสารนิพนธ์ภายใน ๒๐ วันทำการหลังสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๔) คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๓ คนประกอบด้วย

(๔.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) และ

(๔.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่เคยเข้าประชุมพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ของนิสิตที่เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตร และ

(๔.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

177

ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อสารนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้นให้ดำเนินการเช่นเดียวกับปริญญานิพนธ์

โดยนิตินิตจะต้องส่งผลการสอบและสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ภายใน ๓๐ วันทำการหลังวันสอบแต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๕) หากมีความจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องแต่งตั้งกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์เพิ่มเติมให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลักเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัดเพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ และในกรณีที่นิตินิตจะต้องสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ แต่กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์อยู่ไม่ครบคณะเนื่องจากติดราชการต่างประเทศ เจ็บป่วยที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล เสียชีวิตหรือกรณีเหตุสุดวิสัยอื่นๆ ให้นิตินิตเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๕๐ ให้คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีอำนาจในการตัดสิน กรณีเกิดความไม่เหมาะสมทางวิชาการ ปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณในการทำงานวิจัย คุณภาพและปริมาณไม่เพียงพอต่อการทำปริญญานิพนธ์แต่ละระดับหรือสารนิพนธ์ หรือมีความซ้ำซ้อน ปัญหาการเผยแพร่ผลงาน ตลอดจนปัญหาธรรมาภิบาลในการบริหารหลักสูตร การควบคุมปริญญานิพนธ์และสารนิพนธ์ของคณาจารย์บัณฑิตศึกษา เมื่อคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีมติเป็นประการใดให้ถือปฏิบัติไปตามนั้นและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕๑ บรรดางานหรือผลงานอันเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ได้แก่ ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร ความลับทางการค้า เครื่องหมายการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แบบผังภูมิของวงจรรวม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การคุ้มครองพันธุ์พืชหรืองานหรือผลงานอื่นที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศกำหนด ที่เกิดจากการทำปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ ให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและให้ออนเป็นของมหาวิทยาลัย โดยนิตินิตต้องส่งหนังสือขอตกลงว่าด้วย ลิขสิทธิ์หรือทรัพย์สินทางปัญญาในปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ให้แก่มหาวิทยาลัยหรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ พร้อมกับปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง เรื่องการจัดแบ่งสิทธิประโยชน์ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

กรณีปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ที่ใช้ทรัพยากรจากหน่วยงานอื่นให้นิตินิตทำการขออนุญาตจากหน่วยงานนั้น และส่งเอกสารการได้รับการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรให้บัณฑิตวิทยาลัยพร้อมกับเอกสารขอตั้งคณะกรรมการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ทั้งนี้ ผลงานที่เกิดขึ้นให้ถือเป็นลิขสิทธิ์หรือทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นอย่างอื่น

1-77

หมวด ๙

การขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

ข้อ ๕๒ การขอรับปริญญา

(๑) ในภาคเรียนใดที่นิสิตคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาให้ยื่นคำร้องขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตที่บัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตจะขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะครบถ้วน ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติทั่วไป

(๒.๑) มีเวลาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา และมีระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรไม่เกินตามข้อ ๑๔

(๒.๒) สอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร

(๒.๓) ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ ยกเว้นหลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๑ และหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑

(๒.๔) สอบสมิทธิภาพทางภาษา (Language Proficiency) ผ่านหรือได้รับยกเว้นตามข้อ ๔๕(๒)

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๑

(๒.๕) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๒.๖) เสนอวิทยานิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่า วิทยานิพนธ์โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๗) ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีหลักฐานผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๘) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และวันที่ส่งผลงานมา บัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๒

(๒.๙) เสนอวิทยานิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่า วิทยานิพนธ์ โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๑๐) ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีหลักฐานผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงาน และเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๑๑) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และวันที่ส่งผลงานมา บัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการแล้ว โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ที่มีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

๒๔

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาโท แผน ข

(๒.๑๒) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๒.๑๓) เสนอสารนิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่า สารนิพนธ์โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๑๔) ส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีหลักฐานผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๑๕) ผลงานสารนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาเอก

(๒.๑๖) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะ (soft skills) ตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๑๗) เสนอปริญญานิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่า ปริญญานิพนธ์โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๑๘) ผลงานปริญญานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของปริญญานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบันอย่างน้อย ๒ เรื่อง สำหรับหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ หรืออย่างน้อย ๑ เรื่อง สำหรับหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ ทั้งนี้หลักสูตรสามารถกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวที่เหนือกว่าได้ แต่ต้องไม่ขัดกับข้อบังคับฉบับนี้หรือประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามความในข้อ ๕๒ (๒.๘) (๒.๑๑) (๒.๑๕) หรือ (๒.๑๘) หากมีเหตุผลอันควรบัณฑิตวิทยาลัยสามารถพิจารณาขยายเวลาให้กับนิสิตได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยรวมภาคฤดูร้อน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๑๔ นิสิตจะต้องยื่นคำร้องล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๔ สัปดาห์ ก่อนเปิดภาคการศึกษาที่ขอขยายเวลาการศึกษา โดยการพิจารณาอนุมัติของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และเมื่อได้รับการอนุมัติแล้วต้องดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนิสิตตาม ข้อ ๒๗

ข้อ ๕๓ การให้ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยจะพิจารณาเสนอชื่อนิสิตที่ได้ยื่นความจำนงขอรับปริญญาที่มีคุณสมบัติครบตามข้อ ๕๒ (๒) และมีความประพฤติดี ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

หมวด ๑๐

การประกันคุณภาพ

ข้อ ๕๔ ทุกหลักสูตรจะต้องกำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการ รวมทั้งการจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๖ ด้าน คือ ด้านการกำกับมาตรฐาน ด้านบัณฑิต ด้านนิสิต ด้านคณาจารย์ ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนและด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

177

๒๕

ข้อ ๕๕ ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะๆ อย่างน้อยตามกรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือในรอบ ๕ ปี โดยให้เริ่มดำเนินการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรในปีที่ ๔ และให้เสร็จสิ้นภายในปีที่ ๕ โดยหลักสูตรปรับปรุงถือว่าเป็นหลักสูตรที่ทดแทนหลักสูตรเดิมและให้นับเป็น ๑ หลักสูตร ทั้งนี้หลักสูตรปรับปรุงที่ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยจึงจะสามารถเปิดรับนิสิตใหม่เข้าศึกษาได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๖ การดำเนินการใดที่มีการแต่งตั้งหรือผ่านการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ ทั้งนี้ นิสิต คณาจารย์บัณฑิตศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถเลือกดำเนินการตามข้อบังคับนี้ได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

บรรดาหลักสูตรที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรเก่าที่ปรับปรุงใหม่ที่รับนิสิตเข้าศึกษาในหลักสูตรดังกล่าว ให้ใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

1-77

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและวิพากษ์หลักสูตร

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ 9519 /2564

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและวิพากษ์หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ

เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรและวิพากษ์หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 และ มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 10189/2563 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2563 เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ปฏิบัติการแทนอธิการบดี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและวิพากษ์หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ ดังนี้

1. อาจารย์ ดร.กรกมล คำสุข		ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.พัชรา อุทิสวรรณกุล	(ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)	กรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.สินีนถ เลิศไพโรวัน	(ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิเทพ แจ้ดนาลาว	(ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)	กรรมการ
5. นางสาวสมพร เลิศจิรกุล	(ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถานประกอบการ)	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเทพ มุสิกะปาน		กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงแข บุตรกุล		กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรัญ วานิชกร		กรรมการ
9. อาจารย์ ดร.นิตดาวดี บุญญะเดโช		กรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่

1. พิจารณาความสอดคล้องของหลักสูตรกับนโยบายของประเทศ วิสัยทัศน์และพันธกิจมหาวิทยาลัยความต้องการของตลาดแรงงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ นำไปสู่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (ELOs) และการออกแบบโครงสร้างหลักสูตร รายวิชา กลยุทธ์การเรียนการสอน และการวัดประเมินผลที่สอดคล้องกับ ELOs
2. พิจารณาผลการดำเนินงานของหลักสูตรย้อนหลังไม่น้อยกว่า 3 ปี (แผนการรับ-จำนวนรับ การดำเนินงานทำความเข้าใจของผู้ใช้บัณฑิต และระยะเวลาในการสำเร็จการศึกษา ผลงานวิจัยของอาจารย์และนิสิต)
3. พิจารณาศักยภาพในการดำเนินงานของหลักสูตรในด้านอาจารย์ ทรัพยากรสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ
4. พิจารณาความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการในการผลิตบัณฑิต (CWIE)
5. พิจารณาออกแบบหลักสูตรให้สามารถจัดการเรียนการสอนบางส่วนเป็น Module ได้
6. พิจารณาหาแนวทางในการบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิตที่สอดคล้องกับความต้องการใหม่ๆ ของสังคมในการประกอบอาชีพ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2564

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ปานสิริ พันธุ์สุวรรณ)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร

รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร

วันที่ทำการวิพากษ์หลักสูตร: วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565

สถานที่จัด: จัดในรูปแบบ online ผ่านโปรแกรม Zoom Meeting

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. ศาสตราจารย์ ดร.พิชชา อุทิสวรรณกุล	คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สินีนารถ เลิศไพโรจน์	เกษียณอายุราชการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิเทพ แจ้ดนาลาว	คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถานประกอบการ

4. นางสาวสมพร เลิศจิรกุล	กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการปรับปรุง	เหตุผลในการไม่ปรับปรุง แก้ไข
หลักสูตรมีแนวคิดและผลงานที่ชัดเจน ในด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย และแนวคิดในการพัฒนาจากแผน BCG ทั้งนี้ ควรใส่รายละเอียดในคำอธิบายรายวิชา กลุ่มวิชาเลือก เพื่อสื่อสารให้ผู้สนใจเข้าศึกษา หรือนิสิต ได้เข้าใจถึงแนวทางของหลักสูตร	ปรับแก้ไข เพิ่มเติมรายละเอียดไปในคำอธิบายรายวิชาในกลุ่มวิชาเลือก	
ควรมีการเพิ่มเนื้อหา / ให้ความสำคัญของเรื่องการค้าขายต้นทุนการออกแบบตามความหลากหลายของวัสดุ/ กระบวนการผลิต และการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการแข่งขันในตลาดเป้าหมาย	เพิ่มเติมในคำอธิบายรายวิชา ในวิชา ศนอ505 การบริหารจัดการนวัตกรรมการออกแบบ	
เพิ่มเติมการประเมินในการมีส่วนร่วมของนิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรมและร่วมแสดงความคิดเห็นในการช่วยพัฒนาผลิตภัณฑ์	เพิ่มรายละเอียดในกลยุทธ์การประเมิน ในตารางข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรและโครงสร้างรายวิชาตามแนวทาง AUN-QA ในภาคผนวกแล้ว	
ข้อ 8 อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา : ควรระบุให้ชัดเจนมากขึ้น เช่น 1) นักออกแบบแฟชั่น	แก้ไขตามข้อเสนอแนะ	

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการปรับปรุง	เหตุผลในการไม่ปรับปรุง แก้ไข
2) นักออกแบบผลิตภัณฑ์ 3) นักออกแบบเครื่องประดับ 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับ 5) นักวิชาการออกแบบหรือพัฒนา ผลิตภัณฑ์ทั้งในองค์กรรัฐและเอกชน 6) ผู้ประกอบการสินค้าแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ หรือเครื่องประดับ		
คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาของแผนการ เรียน ก1 ซึ่งทำปริญญานิพนธ์ อย่างเดียว ควรระบุคุณสมบัติพิเศษ วิธีการหรือ หลักการเลือกแผนเรียนของนิสิต ตลอดจนแนวทางในการดำเนินการทำ ปริญญานิพนธ์ให้ชัดเจนมากขึ้น		รายละเอียดคุณสมบัติ ของผู้สมัคร ทั้ง 2 แผนการเรียน ทาง คณะกรรมการบริหาร หลักสูตรจะพิจารณา ประกาศในระเบียบการ รับสมัครในแต่ละปี การศึกษา เพื่อให้ทำการ ปรับเปลี่ยน แก้ไข ให้ ทันสมัยอยู่ตลอด
ยังไม่มีรายวิชาใดเฉพาะผลิตภัณฑ์ ELO5 (วิพากษ์และให้คำปรึกษาเพื่อการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ได้)		ELO5 เกิดจากผลลัพธ์ การเรียนรู้ในทุกๆรายวิชา และประสบการณ์จาก ขั้นตอนดำเนินงานวิจัย รวมถึงกิจกรรมโครงการ ต่างๆ ที่หลักสูตรจัดให้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มี ประสบการณ์จริงในการ ให้คำวิพากษ์ และ ข้อเสนอแนะในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์โดยมี อาจารย์ผู้สอนผู้มี

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการปรับปรุง	เหตุผลในการไม่ปรับปรุง แก้ไข
		ประสบการณ์ค่อย สังเกตการณ์อย่างใกล้ชิด

ภาคผนวก ง รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (กรณีหลักสูตรปรับปรุง)

รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (กรณีหลักสูตรปรับปรุง)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ

2. เริ่มใช้หลักสูตรในปีการศึกษา 2560

3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

3.1 มุ่งสร้างนักวิชาการทางด้านนวัตกรรมการออกแบบ นักออกแบบที่มีวิสัยทัศน์ มีกระบวนการคิด มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์วิจัย บูรณาการความรู้ด้านภูมิปัญญา และสร้างนวัตกรรมสร้างสรรค์เพื่อผลงานร่วมสมัย

3.2 มุ่งสร้างนักวิชาการทางด้านนวัตกรรมการออกแบบ นักออกแบบที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสภาพแวดล้อม มีคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาชีพ มีสำนึกสาธารณะและเห็นคุณค่าของการพัฒนาและสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ยั่งยืน

4. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (ELOs)

ELO1 พัฒนานวัตกรรมเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ได้

ELO2 ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้

ELO3 เผยแพร่องค์ความรู้ด้านนวัตกรรมการออกแบบได้

ELO4 สิ่งประดิษฐ์ที่ได้จากการศึกษา วิจัย มีการนำไปใช้ประโยชน์ หรือ สร้างรายได้ หรือจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

ELO5 วิพากษ์และให้คำปรึกษาเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้

*หมายเหตุ ใช้คำกริยาแสดงพฤติกรรมที่สามารถวัดและสังเกตได้

5. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ลำดับ	ชื่อ-สกุล (ระบุตำแหน่งทางวิชาการ)	คุณวุฒิ (สาขาวิชา) ปีที่สำเร็จการศึกษา	จำนวนผลงานทางวิชาการ (ผลงานวิจัย, ผลงานทางวิชาการอื่นๆ) 5 ปีย้อนหลัง				
			ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
1	ผศ.ดร.วิเทพ มุสิกะปาน	ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรม วิจัย), 2553	1	9	14		4
2	ผศ.ดร.อรัญ วานิชกร	ปร.ด. (ทัศนศิลป์และ การออกแบบ), 2557	2	4	10	2	4
3	อ.ดร.กรกมล คำสุข	Ph.D. (Research in Arts & Design: Fashion Design), 2554		2	5		3

6. สมรรถนะ/ความเชี่ยวชาญของอาจารย์ในหลักสูตร (ครอบคลุมด้านวิชาการ วิชาชีพ วิจัย) ที่ส่งเสริมการบรรลุ ELOs

6.1 สมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนแบบมืออาชีพ (เช่น UKPSF, เทคนิคการสอน Active Learning, Outcome-based Learning, Online Learning, Student-Centered, การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร/รายวิชา)

6.2 สมรรถนะด้านการวิจัย

6.3 สมรรถนะด้านบริการวิชาการ

6.4 ความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขา

6.5 อื่นๆ

ระบุหัวข้อที่ได้รับการพัฒนา	หน่วยงานที่จัด (ภายใน/ภายนอก)	จำนวนอาจารย์ ประจำที่เข้าร่วม	ระบุสมรรถนะที่สอดคล้อง				
			6.1	6.2	6.3	6.4	6.5
1. “SWU-BEST : Effective Online Teaching”	ฝ่ายวิชาการ มศว	5	/				
2. อบรมการขอรับรองสมรรถนะวิชาชีพอาจารย์ ตามกรอบมาตรฐานของสหราชอาณาจักร (UKPSF)	ฝ่ายวิชาการ มศว	2	/				
3.โครงการ Dare to Change เพื่อส่งเสริมทักษะการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	ฝ่ายวิชาการ มศว	3	/				
4.โครงการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา สนับสนุนการอบรมในประเทศสหราชอาณาจักร	วิทยาลัยอุตสาหกรรม สร้างสรรค์	4				/	
5.โครงการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ด้านการวิจัย	วิทยาลัยอุตสาหกรรม สร้างสรรค์	5		/			

7. รางวัล / การยกย่องชมเชย ที่นิสิตหรืออาจารย์ประจำหลักสูตรได้รับ (ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา)

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวิเทพ มุกสิกะปาน ได้รับรางวัล NEW FACE DESIGNER ในงาน CDA Design Awards 2020 ชื่อผลงาน หิมพานต์ (Himmaphan)

2. อาจารย์ ดร.กรกมล คำสุข ได้รับการรับรองสมรรถนะด้านการสอนของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา ตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพ (FHEA) ของสหราชอาณาจักร หรือ UKPSF ในปี 2021

3. ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล ได้รับรางวัลผลงานประดิษฐ์คิดค้น ประกาศเกียรติคุณ ประจำปี 2565 ในงานวันนักประดิษฐ์

8. รายละเอียดเกี่ยวกับนิสิตในหลักสูตร (รายงานข้อมูลตั้งแต่ปีการศึกษาที่เริ่มใช้หลักสูตร/เปิดรับนิสิต)

ตารางแสดงจำนวนรับ และอัตราคงอยู่

ปีการศึกษา	จำนวน ในแผนรับ	จำนวนรับ	อัตราคงอยู่ คนร้อยละ		
			ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3 ขึ้น ไป
2564	10	6	5/83.33	-	-
2563	10	5	5/100	5/100	-
2562	20	8	8/100	6/75	2/25
2561	20	9	9/100	9/100	0/0
2560	20	8	8/100	8/100	8/100

ตารางแสดงจำนวนผู้จบการศึกษา ร้อยละการประกอบอาชีพ และ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ปี การศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จ การศึกษา	ร้อยละการประกอบอาชีพ			ความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิต	
		ตรงวุฒิ	เกี่ยวข้อง	อิสระ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
2563	3	100			3	92.33
2562	17	76.4	11.7	11.7	17	85.41
2561	0				0	

9. ปัจจัยสำคัญที่ทำให้คุณภาพการจัดการศึกษาในหลักสูตรเป็นไปตามวัตถุประสงค์

9.1 อาจารย์มีคุณวุฒิ ประสบการณ์และความทุ่มเทในการพัฒนาผู้เรียน

9.2 อาจารย์มีผลงานวิจัยและผลงานเผยแพร่จำนวนมาก ได้รับรางวัล ทุนวิจัยทั้งภายในและภายนอก มีผลงานวิจัย การจดสิทธิบัตรอย่างต่อเนื่อง และการรับรองสมรรถนะวิชาชีพ UKPSF

9.3 มีความเชื่อมโยงกับสถานประกอบการ ทำให้มีบางรายวิชาที่มีอาจารย์ผู้สอนจากสถานประกอบการมาสอน โดยตรง

9.4 อาจารย์มีขั้นตอนการ feedback เพื่อให้เกิดการพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

10. ปัจจัยสำคัญที่ทำให้คุณภาพการจัดการศึกษาในหลักสูตรไม่เป็นไปตามที่คาดหวังและแนวทางการพัฒนา

นิสิต มีประสบการณ์ในการทำวิจัยเชิงทดลองที่ไม่เท่ากัน จึงทำให้การทำปริญญานิพนธ์มีความล่าช้า แนวทางการแก้ไข คือการจัดกลไกติดตามการดำเนินงานวิจัยของนิสิต ให้มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ

ภาคผนวก จ ข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้และโครงสร้างรายวิชาตามแนวทาง AUN-QA

ข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรและโครงสร้างรายวิชาตามแนวทาง AUN-QA

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังระดับหลักสูตร (ELOs) กับ มาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา (TQF)

มาตรฐานการเรียนรู้ ของหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA	มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรตามเกณฑ์ TQF														
	ด้านคุณธรรม จริยธรรม			ด้านความรู้			ด้านทักษะทาง ปัญญา			ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ				ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสารและ เทคโนโลยี สารสนเทศ	
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	4.4	5.1	5.2
ELO1 อธิบายแนวคิดของนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับได้	/	/		/	/	/	/	/	/	/			/		/
ELO2 ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ได้		/	/	/			/	/	/	/	/	/		/	/
ELO3 สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีนวัตกรรมและเป็น ที่ต้องการของตลาดได้	/		/		/	/	/	/	/	/		/	/	/	/
ELO4 เผยแพร่องค์ความรู้ด้านนวัตกรรมการออกแบบ แฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับได้		/		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
ELO5 วิพากษ์และให้คำปรึกษาเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ได้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
ELO6 มีคุณธรรมจริยธรรมต่อวิชาชีพ	/	/	/							/	/	/	/		

2. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (ELOs)

ELOs	ทักษะเฉพาะรายวิชา (Subject Specific Skills)	ทักษะทั่วไป (Generic Skills/Altitude)	ความรู้ (Knowledge)
ELO1 อธิบายแนวคิดของนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับได้	-สามารถออกแบบโดยใช้องค์ประกอบที่จับต้องได้ (Tangible) และจับต้องไม่ได้ (Intangible) -ประยุกต์ใช้องค์ความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรมได้	-ทักษะการนำเสนอ -ทักษะการทำงานอย่างมีจริยธรรม -ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ -ทักษะการแก้ปัญหา -ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ -ทักษะด้าน IT	-หลักการศิลปะและงานออกแบบ -แนวคิดนวัตกรรมวัสดุ -ทฤษฎีความต้องการของผู้บริโภค -การวิเคราะห์และประยุกต์ใช้แนวโน้มงานออกแบบ
ELO2 ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้	-จำแนกภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีศักยภาพ -บริหารจัดการการออกแบบและสร้างต้นแบบได้อย่างเหมาะสม -สามารถออกแบบโดยใช้องค์ประกอบที่จับต้องได้ (Tangible) และจับต้องไม่ได้ (Intangible) -ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเพิ่มมูลค่าได้เหมาะสม	-ทักษะการนำเสนอ -ทักษะการสื่อสาร -ทักษะการทำงานอย่างมีจริยธรรม -ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น -ทักษะด้าน IT	-หลักการศิลปะและงานออกแบบ -แนวคิดนวัตกรรมวัสดุ -ทฤษฎีความต้องการของผู้บริโภค -การวิเคราะห์และประยุกต์ใช้แนวโน้มงานออกแบบ -แนวคิดการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาเพื่องานออกแบบ -หลักการพัฒนาผลิตภัณฑ์
ELO3 สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีนวัตกรรมและเป็นที่ต้องการของตลาดได้	-บริหารจัดการการออกแบบและสร้างต้นแบบได้อย่างเหมาะสม -สามารถออกแบบโดยใช้องค์ประกอบที่จับต้องได้ (Tangible) และจับต้องไม่ได้ (Intangible) -ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเพิ่มมูลค่าได้เหมาะสม -ประยุกต์ใช้องค์ความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรมได้ -สร้างสรรค์รูปแบบการนำเสนอผลงานนวัตกรรมการออกแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ	-ทักษะการนำเสนอ -ทักษะการสื่อสาร -ทักษะการทำงานอย่างมีจริยธรรม -ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ -ทักษะการแก้ปัญหา -ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น -ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ -ทักษะด้าน IT	-หลักการศิลปะและงานออกแบบ -แนวคิดนวัตกรรมวัสดุ -ทฤษฎีความต้องการของผู้บริโภค -การวิเคราะห์และประยุกต์ใช้แนวโน้มงานออกแบบ -แนวคิดการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาเพื่องานออกแบบ -หลักการพัฒนาผลิตภัณฑ์ -ทฤษฎีการตลาดและการจัดการสินค้า

ELOs	ทักษะเฉพาะรายวิชา (Subject Specific Skills)	ทักษะทั่วไป (Generic Skills/Altitude)	ความรู้ (Knowledge)
ELO4 เผยแพร่องค์ความรู้ด้านนวัตกรรม การออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และ เครื่องประดับได้	-ประยุกต์ใช้ทักษะการเพิ่มมูลค่าได้เหมาะสม -สร้างสรรค์รูปแบบการนำเสนอผลงานนวัตกรรม การออกแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ -สามารถเขียนบทความวิชาการ บทความวิจัยได้	-ทักษะการนำเสนอ -ทักษะการสื่อสาร -ทักษะการทำงานอย่างมีจริยธรรม -ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ -ทักษะการแก้ปัญหา -ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น -ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ -ทักษะด้าน IT	-หลักการศิลปะและงานออกแบบ -แนวคิดนวัตกรรมวัสดุ -ทฤษฎีความต้องการของผู้บริโภค -การวิเคราะห์และประยุกต์ใช้แนวโน้มงานออกแบบ -แนวคิดการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาเพื่องานออกแบบ -หลักการพัฒนาผลิตภัณฑ์ -ทฤษฎีการตลาดและการจัดการสินค้า -แนวคิดการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์
ELO5 วิพากษ์และให้คำปรึกษาเพื่อการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ได้	-จำแนกภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีศักยภาพ -บริหารจัดการการออกแบบและสร้างต้นแบบได้ อย่างเหมาะสม -สามารถออกแบบโดยใช้องค์ประกอบที่จับต้องได้ (Tangible) และจับต้องไม่ได้ (Intangible) -สร้างทางเลือกที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้ -ประยุกต์ใช้ทักษะการเพิ่มมูลค่าได้เหมาะสม -ประยุกต์ใช้องค์ความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรมได้ -สร้างสรรค์รูปแบบการนำเสนอผลงานนวัตกรรม การออกแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ -สามารถเขียนบทความวิชาการ บทความวิจัยได้	-ทักษะการนำเสนอ -ทักษะการสื่อสาร -ทักษะการทำงานอย่างมีจริยธรรม -ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ -ทักษะการแก้ปัญหา -ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น -ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ -ทักษะด้าน IT	-หลักการศิลปะและงานออกแบบ -แนวคิดนวัตกรรมวัสดุ -ทฤษฎีความต้องการของผู้บริโภค -การวิเคราะห์และประยุกต์ใช้แนวโน้มงานออกแบบ -แนวคิดการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาเพื่องานออกแบบ -หลักการพัฒนาผลิตภัณฑ์ -ทฤษฎีการตลาดและการจัดการสินค้า -จิตวิทยาการสื่อสาร
ELO6 มีคุณธรรมจริยธรรมต่อวิชาชีพ		-ทักษะการทำงานอย่างมีจริยธรรม -ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น	

3. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังรายชั้นปี/สมรรถนะรายชั้นปี

ชั้นปี	ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี
ชั้นปีที่ 1	ผู้เรียนเข้าใจขั้นตอนการทำวิจัย สามารถพัฒนาหัวข้อวิจัยให้เหมาะสมกับบริบทของหลักสูตร และสังคมได้
ชั้นปีที่ 2	ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับ ผ่านกระบวนการวิจัย และเผยแพร่สู่สาธารณะชนได้

4. มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA

รายวิชา	Expected Learning Outcome (ELOs)					
	1	2	3	4	5	6
วิชาบังคับ						/
ศนอ 501 ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	/					/
ศนอ 502 กระบวนทัศน์และการวิจัยสร้างสรรค์	/	/				/
ศนอ 503 สัมมนาทิศทางนวัตกรรมและวัสดุสำหรับการออกแบบ		/	/			/
ศนอ 504 การพัฒนาภูมิปัญญาไทยสำหรับนวัตกรรมการออกแบบ		/	/	/	/	/
ศนอ 505 การบริหารจัดการนวัตกรรมการออกแบบ			/	/	/	/

*หมายเหตุ ไม่ต้องทำรายวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาเลือก

5. ความสอดคล้องของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังกับกลยุทธ์การสอนและการวัดประเมินผลการเรียนรู้

ELOs	กลยุทธ์การสอน	กลยุทธ์การประเมิน
ELO1 อธิบายแนวคิดของนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่นผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับได้	-การสอนบรรยาย -การสอนปฏิบัติ -การอภิปราย -กรณีศึกษา	-การนำเสนอผลงาน -คุณภาพของผลงาน -ความรับผิดชอบ
ELO2 ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้	-การสอนบรรยาย -การสอนปฏิบัติ -การอภิปราย -กรณีศึกษา -การลงพื้นที่ปฏิบัติงานจริงในโครงการบริการวิชาการ	-การนำเสนอผลงาน -คุณภาพของผลงาน -ความรับผิดชอบ -ความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการ

ELOs	กลยุทธ์การสอน	กลยุทธ์การประเมิน
	-ฝึกปฏิบัติการออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น	
ELO3 สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีนวัตกรรมและเป็นที่ต้องการของตลาดได้	-การสอนบรรยาย -การสอนปฏิบัติ -การอภิปราย -กรณีศึกษา -การลงพื้นที่ปฏิบัติงานจริงในโครงการบริการวิชาการ -ฝึกปฏิบัติการออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น	-การนำเสนอผลงาน -คุณภาพของผลงาน -ความรับผิดชอบ -ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ
ELO4 เผยแพร่องค์ความรู้ด้านนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่นผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับได้	-การสอนบรรยาย -การสอนปฏิบัติ -การอภิปราย -กรณีศึกษา -การลงพื้นที่ปฏิบัติงานจริงในโครงการบริการวิชาการ -ฝึกปฏิบัติการออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น -ฝึกปฏิบัติการเขียนบทความจากงานวิจัย -ฝึกปฏิบัติการเขียนบทความวิชาการ -เข้าร่วมกิจกรรมประชุมวิชาการ/นิทรรศการระดับชาติหรือนานาชาติ	-การนำเสนอผลงาน -คุณภาพของผลงาน -ความรับผิดชอบ -ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

ELOs	กลยุทธ์การสอน	กลยุทธ์การประเมิน
ELO5 วิพากษ์และให้คำปรึกษาเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้	-การสอนบรรยาย -การสอนปฏิบัติ -การอภิปราย -กรณีศึกษา -การลงพื้นที่ปฏิบัติงานจริงในโครงการบริการวิชาการ -ฝึกปฏิบัติการออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น	-การนำเสนอผลงาน -คุณภาพของผลงาน -ความรับผิดชอบ -การมีส่วนร่วมในกิจกรรม -คุณภาพของคำแนะนำ/ข้อเสนอแนะที่นำเสนอต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือผู้ประกอบการ -ความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการ
ELO6 มีคุณธรรมจริยธรรมต่อวิชาชีพ	-การสอนบรรยาย -การสอนปฏิบัติ -การอภิปราย -กรณีศึกษา -การลงพื้นที่ปฏิบัติงานจริงในโครงการบริการวิชาการ -ฝึกปฏิบัติการออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น -ฝึกปฏิบัติการเขียนบทความจากงานวิจัย -ฝึกปฏิบัติการเขียนบทความวิชาการ -เข้าร่วมกิจกรรมประชุมวิชาการ/นิทรรศการระดับชาติหรือนานาชาติ	-การนำเสนอผลงาน -คุณภาพของผลงาน -ความรับผิดชอบ -การมีส่วนร่วมในกิจกรรม -คุณภาพของคำแนะนำ/ข้อเสนอแนะที่นำเสนอต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือผู้ประกอบการ -ความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการ

ภาคผนวก จ ประวัติและผลงานของอาจารย์

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	รวิเทพ มุสิกะปาน
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Ravitep Musikapan
ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ที่ทำงาน	วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	064 429 7424
E-mail	ravitep@g.swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ศิลปศึกษา	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2534
กศ.ม.	ศิลปศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2540
ศศ.ด.	ศิลปวัฒนธรรมวิจัย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2553

ความเชี่ยวชาญ

การออกแบบแฟชั่น, การเรียนการสอนการออกแบบแฟชั่น, ศิลปวัฒนธรรม, ศิลปศึกษา

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

รวิเทพ มุสิกะปาน. (2564). การพัฒนาเครือข่ายวัฒนธรรมชาติจากภูมิปัญญาผ้าไหมโฮลสีสู่การต่อยอดนวัตกรรมผลิตภัณฑ์สิ่งทอไหมแบรนด์เต็มเต็มสตูดิโอ. *วารสารวิจัยศิลปกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 12(1), 207 – 238.

Sirikhvunchai, N., Wanichakorn, A., and Musikapan, R. (2020). Creative Experiment on Decorative Products for Condominium using Responsive Technology. *IOP Conf. Series: Materials Science and Engineering* 926, 1-8.

ภคพรหมณ์ สุขเกษม และ รวิเทพ มุสิกะปาน. (2563). การพัฒนารูปแบบกระเป๋าด้วยลวดลายผ้าไหมทอผสมเปลือกหอยมุก. *วารสารศิลปกรรมสาร คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 13(1), 91-112.

สรยุทธ พิริยพล, ยศไกร ไทรทอง และ รวิเทพ มุสิกะปาน. (2563). การพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านจากอัตลักษณ์กลองไทย. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 24(1), 1-16.

สิริมา สัตยาธาร, นวัตร อุมาศิลป์ และ **รวิเทพ มุสิกะปาน**. (2561). ผ้าทอเกาะยอจากการพัฒนาเส้นด้ายย้อมสีธรรมชาติในท้องถิ่น Kohyor Woven fabrics development from Yarn of Natural Dyes. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 20(1), 89 -96.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

Musikapan R., Kamtan S. and Wanichakorn A. (2021). Research and Development of Textile Innovation form Poor Quality Cocoon for Menswear Fashion Design with Value-Added Theory. Craft-Design Studio. *The Korea Association of Art & Design 2021 International Symposium*. December 4,2021, pp.160-167.

Poomat S., **Musikapan R.** and Kumsook K. (2021). Designing Weaving Draft for Zero-Waste Pattern for Fashionable Clothes with Hand – Woven Technique . Craft-Design Studio. *The Korea Association of Art & Design 2021 International Symposium*. December 4,2021, pp.154-159

Musikapan R., Pongprasit P. and Sirikhvunchai N., (2021). Development of Mor-Hom Fabric Patterns Using Burn-Out Print and Embroidery Technologies into Fashion Accessories of Kwanyo Brand. *SPACE International Conference 2021 on Arts, Design and Architecture*. April 23, 2021

Wisalphokha N., **Musikapan R.** and Boonyadacho N. (2019). Development and Design of Multifunction Jewelry from Thai Architectural Heritage. *The Korea Association of Art & Design 2019 International Symposium*. Ewha Womans University. November 30, 2019, pp. 152-157

Liangthamarath T., **Musikapan R.** and Wanichakorn A. (2019). Develop and design fashion from fashion circular economy by modular system. *The Korea Association of Art & Design 2019 International Symposium*. Ewha Womans University. November 30, 2019, pp. 178 – 183

Kaewtong V., **Musikapan R.** and Kumsook K. (2019). A Study of National Artist, Somchai Kaewtong and the design of ready to wear fashion. *The Korea Association of Art & Design 2019 International Symposium*. Ewha Womans University. November 30, 2019, pp. 130-135

Sirikhvunchai N., Wanichakorn A. And **Musikapan R.** (2019). A Study of Interactive Media to Design and Develop Decoration Product in Condominium. *The Korea Association of Art & Design 2019 International Symposium*. Ewha Womans University. November 30, 2019, pp. 124-129)

- ภทรถน พงษ์ประสิทธิ์, **รวีเทพ มุสิกะปาน** และยศไกร ไทรทอง. (2562). การพัฒนามัลติมีเดียเชิงปฏิสัมพันธ์ จากทฤษฎีจิตวิทยาแฟชั่น เพื่อการรับรู้, งานประชุมวิชาการ นิทรรศการการเรียนรู้ การสอน ประจำปี 2562. ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพฯ, 27-48.
- อุษา ประชากุล, กรกมล คำสุข และ **รวีเทพ มุสิกะปาน**. (2562). การศึกษาและพัฒนาผ้าไหมทอผสมเส้นใย สับปะรดเพื่อผลิตภัณฑ์แฟชั่นไลฟ์สไตล์ กรณีศึกษากลุ่มทอผ้าไหมบ้านท่าเรืออำเภอนาหว้า จังหวัด นครพนม. *การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ SMARTS ครั้งที่ 9*. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ, 189-202.
- กรองกาญจน์ กันไชยคา, อรัญ วานิชกร และ **รวีเทพ มุสิกะปาน**. (2562). การพัฒนาบริบทร่วมสมัยเขมอ วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหารเพื่อออกแบบนิทรรศการ ผ่านสื่อดิจิทัล. *การประชุม วิชาการระดับชาติและนานาชาติ SMARTS ครั้งที่ 9*. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ, 232-245.
- แพรวา รุจิณรงค์ และ **รวีเทพ มุสิกะปาน**. (2561). การศึกษาเจตคติต่อธรรมชาติจากผ้าโฮลในจังหวัดสุรินทร์ สู่การ พัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ, *การประชุมวิชาการระดับชาติ มศว วิจัย ครั้งที่ 11*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ, 650-663.
- ขวัญชัย นิลเพชร, อรัญ วานิชกร และ **รวีเทพ มุสิกะปาน**. (2561). การศึกษาและออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เอนกประสงค์สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนสร้างสรรค์ *การประชุมวิชาการระดับชาติ มศว วิจัย ครั้งที่ 11*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ, 830-839.
- วินริกา ถวิลกานนท์ และ **รวีเทพ มุสิกะปาน** (2561) การศึกษาและพัฒนาเครื่องแต่งกายสตรีสำหรับผู้ที่มี สายตาเลือนรางในช่วงวัยทำงาน. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มศว วิจัย ครั้งที่ 11*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ, 861-870.
- ณัชชา ปาพรม และ **รวีเทพ มุสิกะปาน**. (2561). การศึกษาและพัฒนาแอปพลิเคชันเตรียมความพร้อมทาง ร่างกายสำหรับผู้ที่กำลังเข้าสู่สังคมสูงอายุ. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มศว วิจัย ครั้งที่ 11*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ, 948-956.
- ศุภนิดา มณีโชติ, กรกมล คำสุข และ **รวีเทพ มุสิกะปาน**. (2561). การศึกษาและออกแบบเครื่องประดับ กลาสเซรามิกที่ระลึก ส่งเสริมการท่องเที่ยว จากอัตลักษณ์ จ.แพร่. *การประชุมวิชาการระดับชาติ มศว วิจัย ครั้งที่ 11*. 2561. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ, 1,157-1,166.

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

สิทธิบัตร

- รวีเทพ มุสิกะปาน**. (2563). *แหวน*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002000966 ณ 4 มีนาคม 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

รวิเทพ มุสิกะปาน. (2563). *เครื่องแต่งกาย*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002000966 ณ 4 มีนาคม 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

รวิเทพ มุสิกะปาน และวานิช แก้วทอง. (2563). *การศึกษาลักษณะผลงานศิลปินแห่งชาติ สาขาการออกแบบแฟชั่น สมชาย แก้วทอง เพื่อการออกแบบเครื่องแต่งกายสำเร็จรูป*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002002568 ณ 18 มิถุนายน 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

รวิเทพ มุสิกะปาน. (2563). *กล่องบรรจุ*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002005529 ณ 4 ธันวาคม 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

รวิเทพ มุสิกะปาน. (2563). *กล่องบรรจุ*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002005530 ณ 4 ธันวาคม 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

รวิเทพ มุสิกะปาน. (2563). *กล่องบรรจุ*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002005531 ณ 4 ธันวาคม 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

รวิเทพ มุสิกะปาน. (2563). *กล่องบรรจุ*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002005532 ณ 4 ธันวาคม 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

รวิเทพ มุสิกะปาน. (2563). *กล่องบรรจุ*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002005533 ณ 4 ธันวาคม 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

รวิเทพ มุสิกะปาน. (2563). *กล่องบรรจุ*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002005534 ณ 4 ธันวาคม 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

ผลงานสร้างสรรค์และการแสดงผลงานการออกแบบแฟชั่น

ผลงานการออกแบบผ้าไหมสร้างสรรค์ 2562 ผ้าไหมแนวทางใหม่ ในวิถีวินอร์มัล (New Normal) Fashion Video : Virtual Routine. YouTube : FASH SWU วันที่ 20 ธันวาคม 2563

ผลงานการออกแบบผ้าไหมสร้างสรรค์ นวัตกรรมผ้าไหมจากผสมเปลือกหอยมุก ชุดที่ ผลงานในงาน 2020 KSBDA Spring International Invitational Exhibition. วันที่ 20 -22 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2563 ณ Seoul National University of Science & Technology Davinci Hall. กรุงโซล ประเทศเกาหลี

ผลงานการออกแบบผ้าไหมสร้างสรรค์ นวัตกรรมผ้าไหมจากผสมเปลือกหอยมุก ชุดที่ 2 คอเล็คชั่น MAI – MOOK Bangkok Design Week 2020 วันที่ 30 มกราคม – 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ณ Thailand Creative & Design Center (TCDC) กรุงเทพฯ ประเทศไทย

ผลงานการออกแบบลวดลายพิมพ์มัดหมี่ผสมเทคโนโลยีการปักผ้าสู่สินค้าเครื่องตกแต่งแฟชั่น Fashion Accessories ชุดที่ 1 ในงาน Asia Network Beyond Design 2019 ณ Dream Gallery at Dream Forest Art Center. วันที่ 18 – 23 ตุลาคม พ.ศ. 2562 กรุงเทพฯ ประเทศไทย

ผลงานการออกแบบลวดลายพิมพ์มัดหมี่ผสมเทคโนโลยีการปักผ้าสู่สินค้าเครื่องตกแต่งแฟชั่น Fashion Accessories ชุดที่ 2 ในงาน Asia Network Beyond Design 2019 ณ Tianjin Academy of Fine Arts วันที่ 3 – 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ณ นครเทียนจิน ประเทศจีน

ผลงานการออกแบบลวดลายพิมพ์มัดหมี่ผสมเทคโนโลยีการปักผ้าสู่สินค้าเครื่องตกแต่งแฟชั่น Fashion Accessories ชุดที่ 3 ในงาน Asia Network Beyond Design 2019 ณ Kyoto University of the Art and Design วันที่ 28 กันยายน – 4 ตุลาคม พ.ศ. 2562 กรุงเทพฯ ประเทศไทย

ผลงานการออกแบบลวดลายพิมพ์มัดหมี่ผสมเทคโนโลยีการปักผ้าสู่สินค้าเครื่องตกแต่งแฟชั่น Fashion Accessories ชุดที่ 4 ในงาน Asia Network Beyond Design 2019 ณ National Taiwan Normal University (NTNU) วันที่ 23 – 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 กรุงไทเป ประเทศไต้หวัน

ผลงานการออกแบบแฟชั่น คอเล็คชั่น Colors of HOL (สีสันทองโฮล) แฟชั่นโชว์ Fash SWU X Fash SWU X Termtem Studio : Bangkok International Fashion Week 2019 S/S ในงาน Bangkok International Fashion Week 2018 วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2562 ณ ห้างสรรพสินค้าสยามพารากอน กรุงเทพฯ ประเทศไทย

ผลงานการออกแบบ คอเล็คชั่น ลวดลายผ้าบาติกไหมไทยภาคใต้เพื่อ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แฟชั่นไหมไทยร่วมสมัย ปี 2561: ANBD Colombo Special Exhibition. 11 - 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ณ Sri Lanka Institute of Information Technology (SLIIT) ประเทศศรีลังกา

ผลงานการออกแบบ คอเล็คชั่น ทิมพานต์ แฟชั่นโชว์ แบรินด์ขวัญโย (Kwanyo) : 2019 The Korea Association of Art & Design : International Art and Design Invitation Exhibition Thailand. 11 - 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ณ มหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทย

ผลงานการออกแบบแฟชั่น คอเล็คชั่น ทิมพานต์ แฟชั่นโชว์ แบรินด์ขวัญโย (Kwanyo) : Bangkok International Fashion Week 2018 S/S ในงาน Bangkok International Fashion Week 2018 วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2561 ณ ห้างสรรพสินค้าสยามพารากอน กรุงเทพฯ ประเทศไทย

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	อรัญ วานิชกร
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Aran Wanichakorn
ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ที่ทำงาน	วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	092 420 4554
E-mail	aran@gs.swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ศป.บ.	ออกแบบทัศนศิลป์ : การออกแบบผลิตภัณฑ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2543
กศ.ม.	อุตสาหกรรมศึกษา : การจัดการอุตสาหกรรม	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2550
ปร.ด	ทัศนศิลป์และการออกแบบ	มหาวิทยาลัยบูรพา	2557

ความเชี่ยวชาญ

ทัศนศิลป์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการออกแบบภาพลักษณ์

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

อรัญ วานิชกร. (2563). การศึกษาสเก็ตซ์ภาพด้วยสื่อดิจิทัลเพื่อการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

ตกแต่ง. วารสารศิลปกรรมสาร คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 13(2), 84-101.

อรัญ วานิชกร. (2562). การออกแบบ นิทรรศการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อการเรียนรู้แพทย์แผนไทย

วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหาร. วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 10(2), 61-74.

อรัญ วานิชกร. (2562). การสร้างสรรค์ประติมากรรมร่วมสมัย สุขภาพวิถีไทย. วารสารวิจิตรศิลป์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 10(2), 32-58.

อรัญ วานิชกร. (2562). โครงการพัฒนารูปแบบชุดเครื่องเรือนวิถีชีวิตยุคใหม่ภายในที่พักอาศัยด้วยภูมิปัญญา

การจักสานผักตบชวา กรณีศึกษา ตำบลบางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง. วารสารวิชาการ ศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 11(1), 116-142.

อรัญ วานิชกร. (2561). การศึกษาและพัฒนาสินค้าตกแต่งห้องทำงานจากอัตลักษณ์ไทยให้หน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมแนวความคิดการประยุกต์ใช้แท่งยามดำไร้สารพิษ. *วารสารวิจิตรศิลป์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 9(1), 95-159.

อรัญ วานิชกร. (2561). ศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ทัศนศิลป์และการออกแบบผลิตภัณฑ์ สำหรับแสดงภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวกรุงเก่าอยุธยา. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 19(2), 123-132.

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

สิทธิบัตร

อรัญ วานิชกร. (2563). *คอมพิวเตอร์*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์, สิทธิบัตรเลขที่ 2002000320, ผู้ขอจดทะเบียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 31 มกราคม 2563

อรัญ วานิชกร. (2563). *คอมพิวเตอร์*. สิทธิบัตร, การออกแบบผลิตภัณฑ์, สิทธิบัตรเลขที่ 2002000321, ผู้ขอจดทะเบียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 31 มกราคม 2563

อรัญ วานิชกร. (2563). *คอมพิวเตอร์*. สิทธิบัตร, การออกแบบผลิตภัณฑ์, สิทธิบัตรเลขที่ 2002000322, ผู้ขอจดทะเบียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 31 มกราคม 2563

อรัญ วานิชกร. (2562). *แจกัน*. สิทธิบัตร, การออกแบบผลิตภัณฑ์, สิทธิบัตรเลขที่ 1902004015, ผู้ขอจดทะเบียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 4 ตุลาคม 2562

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	กรกมล คำสุข
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Koraklod Kumsook
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์
ที่ทำงาน	วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	096 7959 236
E-mail	koraklod@g.swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ศป.บ	ออกแบบทัศนศิลป์ : การออกแบบแฟชั่น	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2546
M.A.	Fashion	University of Central England in Birmingham, UK,	2549
Ph.D.	Research in Arts and Design : Fashion Design	Birmingham City University, UK	2554

ความเชี่ยวชาญ

Fashion Design, Fashion Production

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ)

สุภิญญา นวมสันเทียะ, กรกมล คำสุข และ ยศไกร ไทรทอง. (2562). การศึกษาและพัฒนาของเล่นเชิงเครื่องประดับเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็ก 6-8 ปี. วารสารวิชาการนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (14) กรกฎาคม - ธันวาคม 2562, หน้า 136-144.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

Katethit, N., **Kumsook, K.** and Boonyadacho, N. (2020). *Research and Development of Innovation Fashion Accessories from Fabric Waste in the Apparel Production Process by Upcycling Theory*. The Korea Association of Art & Design 2020 International Symposium. Kookmin University. November 29, 2019, pp. 102-107.

Tipsiri, S., **Kumsook, K.**, and Boonyadacho, N. (2019). *Design and Development of Men's Jewelry from Waste Materials from Knife Making Art of Uthai Thani Province*. The Korea Association of Art & Design 2019 International Symposium. Ewha Womans University. November 30, 2019, pp. 164-169.

Raksanawes, S., **Kumsook, K.**, and Boonyadacho, N. (2019). *Design and Development of Fashion Lifestyle Products from Latex*. The Korea Association of Art & Design 2019 International Symposium. Ewha Womans University. November 30, 2019, pp. 158-163.

แพรวา รุจิณรงค์, รวิเทพ มุสิกะปาน และ **กรกมล คำสุข**. (2561). *การศึกษาแนวคิดที่ย้อมธรรมชาติจากผ้าโสลในจังหวัดสุรินทร์สู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ*. การประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว วิจัย” ครั้งที่ 11 ,วันที่ 29-30 มีนาคม 2561 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หน้า 650-663.

วิลาวัลย์ วัชรินทร์รัตน์, กรกมล คำสุข และ ยศไกร ไทรทอง. (2561). *การศึกษาและพัฒนาแอปพลิเคชันเกมเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษา จังหวัดนครราชสีมา*. การประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว วิจัย” ครั้งที่ 11, วันที่ 29-30 มีนาคม 2561 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หน้า 687-695.

ญาดา สวัสดิ์, **กรกมล คำสุข** และ รวิเทพ มุสิกะปาน. (2561). *การศึกษาและพัฒนาลายผ้าทอเพื่อสร้างสรรค์อัตลักษณ์ใหม่ผ้าไหมไทย*. การประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว วิจัย” ครั้งที่ 11, วันที่ 29-30 มีนาคม 2561 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หน้า 1,146-1,156.

ศุภนิดา มณีโชติ, **กรกมล คำสุข** และ รวิเทพ มุสิกะปาน. (2561). *การศึกษาและออกแบบเครื่องประดับกลาสเซรามิกที่ระลึก ส่งเสริมการท่องเที่ยวจากอัตลักษณ์ จ.แพร่*. การประชุมวิชาการระดับชาติ “มศว วิจัย” ครั้งที่ 11, วันที่ 29-30 มีนาคม 2561 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หน้า 1,157-1,166.

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

สิทธิบัตร

กรกมล คำสุข, และ ศิโรตม รักษาเวศ. (2563). *กระเป๋าสติ*. สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002000964 ณ 4 มีนาคม 2563) , ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

กรกมล คำสุข, และ สืบพงศ์ ทิพย์ศิริ. (2563). จี้ สิทธิบัตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2002000965 ณ 4 มีนาคม 2563) , ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	ดวงแข บุตรกุล
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Duangkhae Bootkul
ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ที่ทำงาน	วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	089 890 8121
Email	duangkha@g.swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
วท.บ.	คณิตศาสตร์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2533
ป.บัณฑิต	เทคโนโลยีวัสดุ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี	2535
วศ.ม.	เทคโนโลยีวัสดุ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี	2538
Ph.D.	Materials Engineering	The University of Sheffield United Kingdom	2550

ความเชี่ยวชาญ

การปรับปรุงคุณภาพพลอยธรรมชาติด้วยพลาสมาและลำอนุภาค การสังเคราะห์วัสดุคอมโพสิตเพื่อ
งานโครงสร้าง การสังเคราะห์วัสดุเพื่อเลียนแบบพลอยธรรมชาติ การสังเคราะห์ฟิล์มบาง การวิเคราะห์สมบัติ
เชิงแสงของวัสดุ

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

Tengchaisri T., Bootkul D., Intarasiri S., Tippawan U., Kuznetsov A.Yu. (2021). “Coloration
changes in natural ruby induced by oxygen ion implants correlated with
cathodoluminescence data”, Nuclear Instruments and Methods in Physics
Research B, 502 29-36

- Phichaikamjornwut B., Pongkrapan S., Intarasiric S. and **Bootkul D.** (2019). “Conclusive comparison of gamma irradiation and heat treatment for color enhancement of Rubellite from Mozambique”, *Vibrational Spectroscopy* 103 (102926), 1-9
- Kulrat N., **Bootkul D.**, Dangtip S. and Intarasiri S. (2018). “Study of Thermal Property of Glass-Ceramics Produced from Soda Lime Glass Waste by Single-Step Sintering Process”, *Key Engineering Materials*, 766, 58-64.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

-

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

สิทธิบัตร

- พสุ เรื่องปัญญาโรจน์, **ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล**, นายวิวัฒน์ นวลอินทร์.(2564). *ก่ำไล*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2102001989 ณ 14 พฤษภาคม 2564) , ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)
- พสุ เรื่องปัญญาโรจน์, **ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล**, นายวิวัฒน์ นวลอินทร์. (2564). *สร้อยคอ*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2102001990 ณ 14 พฤษภาคม 2564), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)
- พสุ เรื่องปัญญาโรจน์, **ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล**, นายวิวัฒน์ นวลอินทร์. (2564). *แหวน*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2102001991 ณ 14 พฤษภาคม 2564), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)
- พสุ เรื่องปัญญาโรจน์, **ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล**, นายวิวัฒน์ นวลอินทร์. (2564). *แหวน*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2102001992 ณ 14 พฤษภาคม 2564), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)
- พสุ เรื่องปัญญาโรจน์, **ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล**, นายวิวัฒน์ นวลอินทร์. (2564). *แหวน*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2102001993 ณ 14 พฤษภาคม 2564), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)
- พสุ เรื่องปัญญาโรจน์, **ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล**, นายวิวัฒน์ นวลอินทร์. (2564). *แหวน*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2102001994 ณ 14 พฤษภาคม 2564), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)
- พสุ เรื่องปัญญาโรจน์, **ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล**, นายวิวัฒน์ นวลอินทร์ (2564). *แหวน*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2102001995 ณ 14 พฤษภาคม 2564), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

พสุ เรื่องปัญญาโรจน์, ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล, นายวิวัฒน์ นวลอินทร์. (2564). จี้. สิทธิบัตรการ ออกแบบ
ผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2102002028 ณ 14 พฤษภาคม 2564), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

พสุ เรื่องปัญญาโรจน์, ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล, นายวิวัฒน์ นวลอินทร์. (2564). จี้. สิทธิบัตรการออกแบบ
ผลิตภัณฑ์ (เลขที่คำขอ : 2102002029 ณ 14 พฤษภาคม 2564), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์)

อนุสิทธิบัตร

รศ. ดร.ธีรวรรณ บุญญวรรณ, รศ. ดร.ธีรวรรณ บุญญวรรณ, ผศ.ดร.ดวงแข บุตรกุล,
ผศ. ดร.หมุดต่อเล็บ หนิสอ, นายชาญชัย อุโมงโน. (2559) .เครื่องอบ
ปรับปรุงพลอยธรรมชาติระบบพลาสมาไมโครเวฟ, อนุสิทธิบัตร เลขที่
135762561 (เลขที่คำขอ : 1603002476 ณ 30 พฤศจิกายน 2559),
ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2 กุมภาพันธ์ 2561

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นัตดาวดี บุญญะเดชโซ
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Naddawadee Boonyadacho
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์
ที่ทำงาน	วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	081 556 6929
Email	nuddawadee@g.swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
บธ.บ.	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	มหาวิทยาลัยสยาม	2548
ศป.ม.	นวัตกรรมการออกแบบ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2555
ปร.ด.	ทัศนศิลป์และการออกแบบ	มหาวิทยาลัยบูรพา	2562

ความเชี่ยวชาญ

- เครื่องตกแต่งแฟชั่น (Fashion accessories)
- ออกแบบอัตลักษณ์องค์กร และสื่อสิ่งพิมพ์ (Corporate Identity (CI) and Graphic design)
- การตลาดและการสร้างสรรค์ภาพลักษณ์ (Marketing and Creative Branding)

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

นัตดาวดี บุญญะเดชโซ. (2563). การศึกษาลวดลายปูนปั้น วัดอุโปสถาราม” จังหวัดอุทัยธานี เพื่อพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง, วารสารวิจัยศิลป มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 11 (2), 130-155.

นัตดาวดี บุญญะเดชโซ, เกรียงศักดิ์ เขียวมั่ง, สุชาติ เกาทอง และ พิชัย สดภิบาล. (2563) การออกแบบภาพลักษณ์ อุทัยธานีโมเดล เมืองแห่งสุนทรีย์วัฒนธรรม, วารสารวิจัยศิลป มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 11 (1), 43-68.

นัตดาวดี บุญญะเดชโซ และ วลัยกร นิตยพัฒน์. (2562). โครงการพัฒนาคุณภาพผ้าไหม กลุ่มทอผ้าฝ้าย อุดยงยาให้มีคุณสมบัติ ทำความสะอาดตัวเองได้เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ Otop ประเภทเครื่องประกอบการแต่งกาย, วารสารวิจัยศิลป มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 10(2), 117-136.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

- Boonyadacho, N.**, Nitayaphat, W., and Sirikhvunchai, N., (2021). *Design and Development of Thai silk Artificial Flowers of Patama Brand using Fragrance Microencapsulation Technology*. SPACE International Conference 2021 on Architecture and Design Education.
- Latthitham, P., Wanichakron, A. and **Boonyadacho, N.** (2020). *Thai cuisine image design to Immunization for new normal lifestyle*. The Korea Association of Art & Design 2020 International Symposium. Kookmin University. November, 29, 2019, pp. 116- 123.
- Pingad, P., **Boonyadacho, N.** and Wanichakron, A. (2020). *Research and Development of Innovation Fashion Accessories from bio-composite materials combined with natural fibers by upcycling*. The Korea Association of Art & Design 2020 International Symposium. Kookmin University. November 29, 2019, pp. 124-129.
- Katethit, N., Kumsook, K. and **Boonyadacho, N.** (2020). *Research and Development of Innovation Fashion Accessories from Fabric Waste in the Apparel Production Process by Upcycling Theory*. The Korea Association of Art & Design 2020 International Symposium. Kookmin University. November 29, 2019, pp. 102-107.
- Wisalphokha, N., Musikapan, R. and **Boonyadacho, N.** (2019). *Development and Design of Multifunction Jewelry from Thai Architectural Heritage*. The Korea Association of Art & Design 2019 International Symposium. Ewha Womans University. November 30, 2019, pp. 152-157.
- Tipsiri, S., Kumsook, K., and **Boonyadacho, N.** (2019). *Design and Development of Men's Jewelry from Waste Materials from Knife Making Art of Uthai Thani Province*. The Korea Association of Art & Design 2019 International Symposium. Ewha Womans University. November 30, 2019, pp. 164-169.
- Raksanawes, S., Kumsook, K., and **Boonyadacho, N.** (2019). *Design and Development of Fashion Lifestyle Products from Latex*. The Korea Association of Art & Design 2019 International Symposium. Ewha Womans University. November 30, 2019, pp. 158-163.

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

2.1 ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม

- ที่ปรึกษาแนะนำการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product Design) โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กลุ่มพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กองพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ปี พ.ศ. 2562
- ที่ปรึกษาแนะนำการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product Design) โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Early-Stage) ประจำปีงบประมาณ 2562

ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญโครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดราชบุรี ปี พ.ศ. 2561

ที่ปรึกษาและนักออกแบบ โครงการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ตลาด Product Processing and Development to Market Project กรมหม่อนไหมกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปี พ.ศ. 2561

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์ในสถานประกอบการ โครงการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจระดับเติบโต (SME Strong/Regular Level) อุตสาหกรรมพัฒนามูลนิธิ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ให้แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรม ปี พ.ศ. 2561

ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญการออกแบบลายผ้าทวารวดีสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ภายใต้โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับ OTOP SMEs ระดับเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานสู่สากล กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กิจกรรมการออกแบบลายผ้าทวารวดีสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 2561

ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญโครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี จังหวัดสมุทรสงคราม พัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาเป็นสินค้าที่ระลึก ปี พ.ศ. 2561

2.2 ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้

ผู้เชี่ยวชาญงานวิจัย “การวิจัยและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกแบบภาพประกอบ”

2.3 ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรีย์ ศิลปะ

Naddawadee Boonyadacho, Srinakharinwirot University, Thailand เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ 2021 KSBDA Seoul International Special Exhibition, Seoul, Korea From June 21 to 24, 2021.

เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ 2020 KSBDA International Spring Conference & Exhibition organized by Korean Society of Basic Design & Art ระหว่างวันที่ 20-25 มิถุนายน 2563

Naddawadee Boonyadacho and Koraklod Kumsook, Srinakharinwirot University, Thailand. เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ 2020 ANBD 2020 Bangkok Exhibition will be held at Burapha University, Thailand on December 8-20, 2020.

Naddawadee Boonyadacho and Koraklod Kumsook, Srinakharinwirot University, Thailand เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ 2020 ANBD 2020 Seoul Exhibition will be held at Dream Forest Art Center, Seoul, Korea on October 10- November 4, 2020.

Naddawadee Boonyadacho and Koraklod Kumsook, Srinakharinwirot University, Thailand เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ 2020 ANBD 2020 Shanghai Exhibition will be held at Donghua University, Shanghai, China on November 18-24, 2020.

Naddawadee Boonyadacho and Koraklod Kumsook, Srinakharinwirot University, Thailand

เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ 2020 ANBD 2020 Taipei Exhibition will be held at Vision Art Gallery, Taipei, Taiwan on October 23-28, 2020.

เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ "2019 The Korea Association of Art & Design International Art & Design Exhibition <Thailand Burapha University>" นิทรรศการจัดขึ้นที่ ห้องนิทรรศการศิลปะ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวันที่ 11-17 กุมภาพันธ์ 2562

เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ " 2019 KSBDA Chiang Mai International Winter Conference & Exhibition organized by Korean Society of Basic Design & Art." February 16, 2562

เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ " Asia Network Beyond Design (ANBD) - Colombo Special Exhibition" February 11th to 15th, 2562

เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ "2018 The Korea Association of Art&Design International Art&Design Exhibition <Thailand Burapha University>" นิทรรศการจัดขึ้นที่ ห้องนิทรรศการศิลปะ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวันที่ 5-9 กุมภาพันธ์ 2561

เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ " ANBD 2018 Munich Special Exhibition" at the Five Continents Museum (the Museum Fünf Kontinente) on March 3-11, 2561

เข้าร่วมแสดงผลงานออกแบบ Debut ครั้งที่ 18 x Innovation Matching : Let's Craft คราฟต์อย่างสร้างสรรค์ ที่ TCDC ชั้น 5 และ ห้อง Material & Design Innovation Center ชั้น 2 ระหว่างวันที่ 25 มีนาคม – 25 มิถุนายน 2562

2.4 สิทธิบัตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เขียวมั่ง, นางสาวนิตดาวดี บุญญะเดโช. (2565). *ลวดลายผ้า*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 87116, ณ 17 มีนาคม 2565), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตรมหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เขียวมั่ง, นางสาวนิตดาวดี บุญญะเดโช. (2565). *ลวดลายผ้า*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 87115, ณ 17 มีนาคม 2565), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตรมหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เขียวมั่ง, นางสาวนิตดาวดี บุญญะเดโช. (2565). *ลวดลายผ้า*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 87114, ณ 17 มีนาคม 2565), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตรมหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เขียวมั่ง, นางสาวนิตดาวดี บุญญะเดโช. (2565). *ลวดลายผ้า*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 87113, ณ 17 มีนาคม 2565), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตรมหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เขียวมั่ง, นางสาวนิตดาวดี บุญญะเดโช. (2565). *ลวดลายผ้า*. สิทธิบัตร
การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 87112, ณ 17 มีนาคม 2565), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร
มหาวิทยาลัยบูรพา

นั้ดดาวดี บัญญะเดโช. (2564). *กระเป๋า*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 84429, ณ 13 กันยายน 2564) , ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นัตดาวดี บุญญะเดช. (2564). *กระเป๋าสติธิปัตการออกแบบผลิตภัณฑ์* (เลขที่ 84428, ณ 13 กันยายน 2564) , ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นัตตาวดี บุญญะเดช. (2563). *กระเป๋าสี*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 80277, ณ 16 ธันวาคม 2563), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นัตดาวดี บุญญะเดช. (2563). *กระเป๋าสี*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 80276, ณ 16 ธันวาคม 2563), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นัตดาวดี บุญญะเดช. (2563). *กระเป๋าสี*. สหิทธิพัตรการออกแบบผลิธิภันท์ (เลขที่ 80275, ณ 16 ธันวาคม 2563), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิพัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นัตดาวดี บุญญะเคโซ. (2563). รองเท้า. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 74911, ณ 3 มีนาคม 2563), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัตดาวดี บุญญะเคโซ

นัตดาวดี บุญญะเคโซ. (2563). รองเท้า. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 74910, ณ 3 มีนาคม 2563), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัตดาวดี บุญญะเคโซ

นัตดาวดี บุญญะเคโซ. (2563). รองเท้า. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 74909, ณ 3 มีนาคม 2563), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัตดาวดี บุญญะเคโซ

นัตดาวดี บุญญะเดช. (2563). *กระเป๋าสี*. สหพันธ์การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 73623, ณ 9 มกราคม 2563), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัตดาวดี บุญญะเดช

นัตดาวดี บุญญะเดช. (2563). *กระเป๋าสี*. สหพันธ์การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 73622, ณ 9 มกราคม 2563), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัตดาวดี บุญญะเดช

นัตดาวดี บุญญะเดช. (2562). *ลวดลายหมวก*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 72671, ณ 19 พฤศจิกายน 2562), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัตดาวดี บุญญะเดช

นัตดาวดี บุญญะเดช. (2562). *ลวดลายผ้าพันคอ*. สหิทธิภัตรการออกแบบผลิตภัณท์ (เลขที่ 72670, ณ 19 พฤศจิกายน 2562), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิภัตร นางสาวนัตดาวดี บุญญะเดช

นัตดาวดี บุญญะเดช. (2562). *ลวดลายหมวก*. สืบทับวิธีการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 72669, ณ 19 พฤศจิกายน 2562), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัตดาวดี บุญญะเดช

นัตดาวดี บุญญะเคโซ. (2562). *กระเป๋าสาน*. สหพันธ์การออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 71535, ณ 16 กันยายน 2562), ผู้ขอจดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัตดาวดี บุญญะเคโซ

นัสดาวดี บุญญะเดช. (2562). *กระเป๋*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 71534, ณ 16 กันยายน 2562), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัสดาวดี บุญญะเดช

นัสดาวดี บุญญะเดช. (2562). *กระเป๋*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 71533, ณ 16 กันยายน 2562), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัสดาวดี บุญญะเดช

นัสดาวดี บุญญะเดช. (2561). *สนร่งเท้*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 64943, ณ 30 ตุลาคม 2561), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัสดาวดี บุญญะเดช

นัสดาวดี บุญญะเดช. (2561). *กระเป๋*. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เลขที่ 64943, ณ 18 กันยายน 2561), ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตร นางสาวนัสดาวดี บุญญะเดช

ภาคผนวก ข ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ชื่อหลักสูตรเดิม	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขานวัตกรรมการออกแบบ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560)
ชื่อหลักสูตรปรับปรุง	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขานวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และ เครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565) เริ่มเปิดรับนิสิตในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2565

สาระสำคัญ / ภาพรวมในการปรับปรุง

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขานวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับ (หลักสูตรปรับปรุง 2565) มีการปรับปรุงหลักสูตรจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรภายนอกซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งนับเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม โดยคำนึงถึงนโยบายของมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งพัฒนามาบนจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่ออุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเน้นอุตสาหกรรมแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับ ซึ่งสะท้อนออกมาในชื่อหลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่ในปี 2565 เพื่อให้ผู้สนใจที่จะพัฒนาศักยภาพตนเอง ยกระดับความสามารถในศาสตร์ดังกล่าว เลือกรับการศึกษาได้ชัดเจน นอกจากแนวคิดในการพัฒนาภูมิปัญญาไทย ซึ่งเป็นแนวคิดที่ส่งต่อมาจากหลักสูตรปรับปรุงปี 2560 ที่สามารถช่วยเหลือพัฒนาชุมชนตามแนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แล้ว ในหลักสูตรปรับปรุงล่าสุด ยังได้เน้นให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Model) ทั้งในรายวิชา และการทำวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาอีกด้วย

เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตร

หมวดวิชา	หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565
1.หมวดวิชาบังคับ	15 หน่วยกิต (แผน ก2.)	15 หน่วยกิต (แผน ก2.)
2.หมวดวิชาเลือก	9 หน่วยกิต (แผน ก2.)	9 หน่วยกิต (แผน ก2.)
3.หมวดปริญญาโท	– (แผน ก1.) 12 หน่วยกิต (แผน ก2.)	36 หน่วยกิต (แผน ก1.) 12 หน่วยกิต (แผน ก2.)
หน่วยกิตรวม	36 หน่วยกิต	36 หน่วยกิต (แผน ก1.) 36 หน่วยกิต (แผน ก2.)

รายละเอียดการปรับปรุง

หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565	หมายเหตุ
1.หมวดวิชาบังคับ		
ศนอ501การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ 3(2-2-5) FDI501Quantitative and Qualitative Research แนวคิด ปรัชญา กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ บำรุง การข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูลในระบบการวิจัยและพัฒนา การสร้างเครื่องมือ การสัมภาษณ์ การสังเกต การจดบันทึกข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย การนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยี ให้ผู้เรียนบูรณาการความคิด ทางด้านนวัตกรรม การออกแบบ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์บนฐานวัฒนธรรมที่หลากหลาย	ศนอ501 ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 3(2-2-5) FDI501 Research Methodology for Creative Industry แนวคิด ปรัชญา กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วิเคราะห์ บำรุงการข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูลในระบบการวิจัยและพัฒนา การสร้างเครื่องมือ การสัมภาษณ์ การสังเกต การจดบันทึกข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย การนำเสนอผลงานโดยใช้เทคโนโลยี ให้ผู้เรียนบูรณาการความคิด ทางด้านนวัตกรรม การออกแบบ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์บนฐานวัฒนธรรมที่หลากหลาย	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา
ศนอ502 กระบวนทัศน์และการวิจัยทางศิลปกรรม 3(3-0-6) FDI502 Paradigm and Research in Fine and Applied Arts ชุดความคิดการวิจัยด้านศิลปะ และการออกแบบ องค์ความรู้ทางศิลปะทุกแขนง การเขียนเค้าโครงการวิจัยทางนวัตกรรม การออกแบบ ให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้ด้านศิลปะและการออกแบบอย่างมี	ศนอ 502 กระบวนทัศน์และการวิจัยสร้างสรรค์ 3(2-2-5) FDI 502 Paradigm and Research in Creative Industry ชุดความคิดของการสร้างสรรค์ กระบวนการวิจัยด้านศิลปะและการออกแบบ การเขียนเค้าโครงการวิจัยสร้างสรรค์ ให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้ด้านศิลปะ วิทยาศาสตร์และ	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา -ปรับหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมง

หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565	หมายเหตุ
ประสิทธิภาพและทันสมัยต่อสถานการณ์โลก	เทคโนโลยี การตลาดแนวใหม่ อย่างมี ประสิทธิภาพและทันสมัยต่อ สถานการณ์โลก	
ศนอ503 ศิลปะและการออกแบบร่วมสมัย 3(3-0-6) FDI503 Contemporary Arts and Design แนวคิด วิเคราะห์ พัฒนาการ รูปลักษณ์ใหม่ ของศิลปะและการออกแบบร่วมสมัยที่เชื่อมโยงกับบริบทของสังคมไทย ที่มี ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และระบบสังคมโลก ที่เป็นผลกระทบจากยุค โลกาภิวัตน์ จนถึงช่วงเวลาปัจจุบัน		-ตัดออก
	ศนอ503 สัมมนาทิศทางนวัตกรรมและวัสดุสำหรับการออกแบบ 3(1-4-4) FDI503 Seminar in Innovation Direction and Materials for Design แนวคิด วิเคราะห์ จัดการและนำเสนอ สัมมนาในทิศทางนวัตกรรม พัฒนาการของนวัตกรรมวัสดุ นวัตกรรมกระบวนการผลิตวัสดุ กระบวนการทดสอบคุณสมบัติ นวัตกรรมวัสดุ ที่สอดคล้องกับ อุตสาหกรรมแฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และ เครื่องประดับ มีการศึกษาดูงานใน ประเทศ หรือต่างประเทศหรือมีเรียน การสอนโดยการเชิญวิทยากร ต่างประเทศ แล้วแต่กรณี	-วิชาใหม่

หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565	หมายเหตุ
ศนอ504 ศิลปะประเพณีนิยมและภูมิปัญญาไทยสำหรับนวัตกรรมการออกแบบ 3(2-2-5) FDI504 Traditional Arts and Thai Wisdom for Design Innovation ค้นคว้า ปฏิบัติการภาคสนามในเชิงวิจัย และพัฒนาด้านนวัตกรรมการออกแบบ กับศิลปะประเพณีนิยม ภูมิปัญญาไทยในมิติความคิดที่หลากหลาย	ศนอ504 การพัฒนาภูมิปัญญาไทยสำหรับนวัตกรรมการออกแบบ 3(1-4-4) FDI 504 Thai Wisdom Development for Design Innovation ค้นคว้า ปฏิบัติการภาคสนามในเชิงวิจัยและพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์แฟชั่น ของตกแต่งบ้านและเครื่องประดับ ด้วยกระบวนการคิดเชิงนวัตกรรมจากศิลปะและภูมิปัญญาไทยในมิติที่หลากหลาย นำเสนอด้วยรูปแบบดิจิทัล	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา -ปรับหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมง
ศนอ505 การวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ศิลป์และการออกแบบ 3(3-0-6) FDI505 Analysis in History of Art and Design แนวคิด วิเคราะห์ พัฒนาการ กระบวนการสร้างสรรค์และรูปแบบสาระในประวัติศาสตร์ศิลป์ที่เชื่อมโยงกระบวนการออกแบบ บริบทสังคมและศิลปกรรม ทั้งตะวันตกและตะวันออก		-ตัดออก

หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565	หมายเหตุ
	ศนอ505 การบริหารจัดการนวัตกรรม การออกแบบ 3(2-2-5) FDI 505 Design Innovation Management แนวคิด การบริการจัดการนวัตกรรม การออกแบบ การผลิต การจัด จำหน่าย วิเคราะห์ศักยภาพผลิตภัณฑ์ ต้นทุนการผลิต การจัดจำหน่าย การ วิเคราะห์คู่แข่ง สร้างสรรค์แผนการ บริหารจัดการธุรกิจที่มีนวัตกรรม แฟชั่น ผลิตภัณฑ์ และเครื่องประดับ เป็นสินค้า	-รายวิชาใหม่
2. หมวดวิชาเลือก		
ศนอ511 ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบ 3(1-4-4) FDI511Creative Practice in Conceptual Framework for Design Innovation วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบธุรกิจ การตลาด และจิตสำนึกสาธารณะ มีการศึกษาดูงานในประเทศ หรือต่างประเทศหรือมีเรียนการสอนโดยการเชิญวิทยากรต่างประเทศ แล้วแต่กรณี	ศนอ511 การพัฒนากรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น 3(1-4-4) FDI 5 1 1 Conceptual Framework Development for Fashion Design Innovation วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น ธุรกิจ การตลาด ที่มีความยั่งยืน ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565	หมายเหตุ
	ศนอ514 การพัฒนากรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ 3(1-4-4) FDI 514 Conceptual Framework Development for Product Design Innovation วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ ธุรกิจ การตลาด ที่มีความยั่งยืน ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)	ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา (ปรับจากวิชา 511 เดิม)
	ศนอ 517 การพัฒนากรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ 3(1-4-4) FDI 517 Conceptual Framework Development for Jewelry Design Innovation วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ ธุรกิจ การตลาด ที่มีความยั่งยืน ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา (ปรับจากวิชา 511 เดิม)

หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565	หมายเหตุ
ศนอ512 ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรมการออกแบบ 3(1-4-4) FDI512 Creative Practice in Process, Technique and Technology for Design Innovation วิเคราะห์ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิคและเทคโนโลยีการสร้างต้นแบบจากกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบ มีการศึกษาดูงานในประเทศ หรือต่างประเทศหรือมีเรียนการสอนโดยการเชิญวิทยากรต่างประเทศ แล้วแต่กรณี	ศนอ512 การพัฒนากระบวนการเทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น 3(1-4-4) FDI 512 Process, Technique, and Technology Development for Fashion Design Innovation วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิค และเทคโนโลยีการสร้างต้นแบบจากกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น พัฒนากระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แฟชั่น ด้วยเทคโนโลยี ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา
	ศนอ515 การพัฒนากระบวนการเทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์3(1-4-4) FDI 515 Process, Technique, and Technology Development for Product Design Innovation วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้านกระบวนการเทคนิค และเทคโนโลยีการสร้างต้นแบบจากกรอบแนวคิดทางนวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์พัฒนากระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ ของใช้ ของตกแต่งบ้าน ด้วยเทคโนโลยี ประยุกต์	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา (ปรับจากวิชา 512 เดิม)

หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565	หมายเหตุ
	แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)	
	ศนอ 518 การพัฒนากระบวนการ เทคนิคและเทคโนโลยีทางนวัตกรรม การออกแบบเครื่องประดับ3(1-4-4) FDI 518 Process, Technique and Technology Development for Jewelry Design Innovation วิเคราะห์ ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้าน กระบวนการเทคนิค และเทคโนโลยี การสร้างต้นแบบจากกรอบแนวคิด ทางนวัตกรรมการออกแบบ เครื่องประดับ พัฒนาการกระบวนการที่ เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ เครื่องประดับด้วยเทคโนโลยี ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญา ไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG)	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา (ปรับจากวิชา 512 เดิม)
ศนอ513 ปฏิบัติการสร้างสรรค์ด้าน นวัตกรรมการออกแบบด้วยตนเอง 3(1-4-4) FDI513 Self – Directed Creative Practice in Design Innovation ศึกษา วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติการด้าน นวัตกรรมการออกแบบด้วยตนเอง นำเสนอต่อสาธารณชนในรูปแบบของ การวิจัยและพัฒนา ทั้งระบบเอกสาร ระบบการนำเสนอ และผลงานสร้างสรรค์	ศนอ513 การพัฒนาโครงการ นวัตกรรมการออกแบบแฟชั่นเฉพาะ บุคคล 3(1-4-4) FDI 513 Individual Fashion Design Innovation Project Development วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติการด้าน นวัตกรรมการออกแบบแฟชั่นด้วย ตนเอง นำเสนอต่อสาธารณชนใน	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565	หมายเหตุ
ด้านนวัตกรรมการออกแบบ	รูปแบบของการวิจัยและพัฒนา ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญา ไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG) ทั้งระบบเอกสาร ระบบการ นำเสนอ และผลงานสร้างสรรค์ด้าน นวัตกรรมการออกแบบแฟชั่น	
	ศนอ 516 การพัฒนาโครงการ นวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ เฉพาะบุคคล 3(1-4-4) FDI 516 Individual Product Design Innovation Project Development วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติการด้าน นวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้วย ตนเอง นำเสนอต่อสาธารณชนใน รูปแบบของการวิจัยและพัฒนา ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญา ไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG) ทั้งระบบเอกสาร ระบบการ นำเสนอ และผลงานสร้างสรรค์ด้าน นวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์	-ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา (ปรับจากวิชา 513 เดิม)
	ศนอ519 การพัฒนาโครงการ นวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ เฉพาะบุคคล 3(1-4-4) FDI 519 Individual Jewelry Design Innovation Project Development	ปรับชื่อวิชา -ปรับคำอธิบายรายวิชา (ปรับจากวิชา 513 เดิม)

หลักสูตรเดิม พ.ศ.2560	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2565	หมายเหตุ
	วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติการด้าน นวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ ด้วยตนเอง นำเสนอต่อสาธารณชน ในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา ประยุกต์แนวคิดการพัฒนาภูมิปัญญา ไทย และ แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG) ทั้งระบบเอกสาร ระบบการ นำเสนอ และผลงานสร้างสรรค์ด้าน นวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับ	
ศนอ514 การบริหารจัดการธุรกิจทาง ศิลปะและการออกแบบ 3(3-0-6) FDI514 Business Management in Arts and Design ศึกษาแนวคิดการบริหารจัดการธุรกิจ ทางศิลปะและนวัตกรรมการออกแบบ ที่ มุ่งเน้นคุณธรรม จริยธรรม สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ตามหลักธรรมาภิบาล		-ตัดออก
ศนอ515 สัมมนาประเด็นสังคมทาง นวัตกรรมการออกแบบ 3(1-4-4) FDI515 Social Aspects Seminar in Design Innovation สัมมนาประเด็นทางศิลปะและนวัตกรรม การออกแบบที่มีผลกระทบต่อสังคม อภิปรายแลกเปลี่ยนแนวคิดที่หลากหลาย สอดคล้องกับบริบทของสังคม		-ตัดออก

ภาคผนวก ซ มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๕๘

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาหรือสาขาวิชาของแต่ละระดับคุณวุฒิมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและองค์ประกอบอื่น ๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาใดจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เอกสารแนบท้าย
มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์

๑. ชื่อสาขา/สาขาวิชา

ชื่อสาขา ศิลปกรรมศาสตร์

สาขาวิชา แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑.๑ กลุ่มวิจิตรศิลป์ มี ๓ กลุ่มสาขาวิชา คือ

๑.๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์

๑.๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๑.๑.๓ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง

๑.๒ กลุ่มประยุกต์ศิลป์ มี ๑ กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ

(ลักษณะสาขาวิชาในแต่ละกลุ่มให้ดูที่ภาคผนวก)

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

๒.๑ ชื่อปริญญาระดับปริญญาโท

ภาษาไทย: ศิลปมหาบัณฑิต (.....)

ศล.ม. (.....)

ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (.....)

ศป.ม. (.....)

ภาษาอังกฤษ: Master of Fine Arts (.....)

M.F.A. (.....)

Master of Fine and Applied Arts (.....)

M.F.A. (.....)

๒.๒ ชื่อปริญญาระดับปริญญาเอก

ภาษาไทย: ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (.....)

ปร.ด. (.....)

ศิลปดุษฎีบัณฑิต (.....)

ศล.ด. (.....)

ศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต (.....)

ศป.ด. (.....)

ภาษาอังกฤษ: Doctor of Philosophy (.....)

Ph.D. (.....)

Doctor of Fine Arts

D.F.A. (.....)

Doctor of Fine and Applied Arts (.....)

D.F.A. (.....)

หมายเหตุ

*มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาศาสาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต แบ่งกลุ่มตามกลุ่มวิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกตศิลป์ โดยเน้นองค์ความรู้ด้านศิลปกรรมศาสตร์เป็นหลัก ส่วนข้อปริญญาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดข้อปริญญาของกระทรวงศึกษาธิการ

**กรณีสาขาวิชาที่แตกต่างกันตามเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ตามลักษณะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพ และกึ่งวิชาชีพ ต้องมีฐานศาสตร์ที่สอดคล้องกับลักษณะของสาขาวิชา และต้องจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามโครงสร้างในมาตรฐานคุณวุฒิฉบับนี้ที่กำหนดไว้ และการกำหนดข้อปริญญาต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดข้อปริญญาที่ประกาศใช้ในปัจจุบัน

๓. ลักษณะของสาขา/สาขาวิชา

สาขาศิลปกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ในลักษณะเชิงวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพ เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกตศิลป์ มีทฤษฎีและปฏิบัติเป็นศิลปวิทยา เพื่อการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสต่างๆ เช่น การรับรู้ภาษาเขียน ภาษาภาพ และการเคลื่อนไหวผ่านทางตา การรับรู้ภาษาเสียงผ่านทางหู การรับรู้กลิ่นผ่านทางจมูก การรับรู้รสผ่านทางลิ้น และการสัมผัสจับต้อง อันเป็นลักษณะของความรู้ทั้งแบบเฉพาะด้านของสาขาวิชาและความรู้เชิงสหวิทยาการ การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ที่เริ่มจากภายในสาขาวิชา ข้ามสาขาวิชา เป็นต้นว่า สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การบริหารจัดการ โดยมีกระบวนการให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า เพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

สาขาศิลปกรรมศาสตร์ระดับบัณฑิตศึกษา เน้นการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่ลุ่มลึกในระดับสูงอย่างมีอิสระและเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ แลกเปลี่ยนความหมายและประยุกตใช้ความรู้ ตลอดจนสามารถบูรณาการร่วมกับศาสตร์อื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาองค์ความรู้ที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๑ คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ระดับปริญญาโท

๔.๑.๑ ศึกษาค้นคว้าปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนอย่างสม่ำเสมอ สามารถแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ด้วยดุลยพินิจที่เหมาะสม และใช้ทักษะเหล่านี้ได้ในสถานการณ์ที่จำเป็น แม้ไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้น ๆ

๔.๑.๒ สามารถแสดงออกอย่างเป็นอิสระในการจัดการและแก้ไขปัญหาทั้งที่คาดการณ์ได้ และคาดการณ์ไม่ได้ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

๔.๑.๓ ติดตามและกระตือรือร้นในการสนับสนุนให้ผู้อื่นรู้จักประยุกตใช้ดุลยพินิจอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมอันเหมาะสมในการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาที่ยุ้งยาก ซับซ้อน และละเอียดอ่อน ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยม

๔.๒ คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ระดับปริญญาเอก

๔.๒.๑ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ระดับสูงและ/หรือความเข้าใจในวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความรู้และการปฏิบัติในสาขาวิชาชีพของตนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และให้การสนับสนุนอย่างเต็มกำลัง เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและกลยุทธ์ใหม่ๆ

๔.๒.๒ สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสาขาวิชาในการแก้ไขปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้น รวมทั้งแสดงความคิดเห็นและจัดทำข้อสรุปต่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒.๓ สามารถจัดการกับปัญหาทางจริยธรรมที่ซับซ้อนในบริบทของวิชาการหรือวิชาชีพได้ มีความคิดริเริ่มในการหาทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาและเสนอทางเลือกให้แก่สังคม

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๑ ระดับปริญญาโท

๕.๑.๑ คุณธรรม จริยธรรม

- ๑) มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถจัดการเกี่ยวกับปัญหาทางด้านจริยธรรมที่ซับซ้อนในทางวิชาชีพด้วยความเข้าใจในความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่น
- ๒) มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่จะได้รับผลกระทบ
- ๓) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีความกระตือรือร้น มีความคิดริเริ่มในการหยิบยกข้อบกพร่องของจรรยาบรรณที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อให้เกิดการทบทวนและแก้ไข
- ๔) มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำ

๕.๑.๒ ความรู้

- ๑) มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างถ่องแท้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ
- ๒) สามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างเป็นระบบ และมีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่
- ๓) มีความรู้และความเข้าใจอย่างละเอียดในกระบวนการวิจัย การสร้างสรรค์ และการปฏิบัติทางวิชาชีพด้านศิลปกรรมศาสตร์
- ๔) สามารถประยุกต์ความรู้จากหลักการทฤษฎีในเชิงบูรณาการ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม และตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และในระดับนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อศาสตร์ด้านศิลปกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๕.๑.๓ ทักษะทางปัญญา

- ๑) สามารถบูรณาการความรู้ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ แนวคิด เทคนิคต่าง ๆ ที่หลากหลาย แปลกใหม่ และไม่อาจทำนายหรือคาดหมายได้ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชาที่ศึกษาขั้นสูง

- ๒) สามารถคิดวินิจฉัย วิเคราะห์ วิพากษ์ และวิจารณ์อย่างผู้รู้
 - ๓) สามารถคิดแบบองค์รวม คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างบูรณาการ จับประเด็นของแก่นความคิดสำคัญได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม
 - ๔) สามารถใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้ หรือแนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ
 - ๕) สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่เป็นต้นแบบ ได้อย่างสร้างสรรค์สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน
 - ๖) มีความสามารถในการสังเคราะห์ ประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือรายงานผลของโครงการ และจากสิ่งพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ ในวงวิชาการหรือวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ และพัฒนาความคิดใหม่ๆ ที่สำคัญ โดยการบูรณาการเข้ากับองค์ความรู้ที่มีอยู่หรือที่สร้างใหม่
- ๕.๑.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- ๑) สามารถเสริมสร้างแนวคิด ถ่ายทอดมุมมองที่มีคุณค่าต่อสังคม และเมื่อใดที่มีความต้องการข่าวสารและทักษะเพิ่มเติม ก็สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระในการแสวงหา และประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสารและทักษะนั้นๆ
 - ๒) มีความสามารถในการเข้าใจบทบาทและหน้าที่ ปรับตัว และอยู่ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม
 - ๓) สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่มในภาพรวม และสามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่หลากหลายโดยหลักธรรมาภิบาล
 - ๔) มีความรับผิดชอบต่อความคิด คำพูด และการกระทำของตนเอง และตามระเบียบข้อบังคับทั้งองค์กรระดับชาติ และระดับนานาชาติ
- ๕.๑.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๑) มีตรรกะทางความคิด มีความสามารถในการประเมินผลอย่างมีวิจารณญาณ สามารถนำแนวคิดเชิงสถิติมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสม
 - ๒) สามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษาสื่อสารอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาภาพ ภาษาเสียง ภาษากาย ภาษาคอมพิวเตอร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๓) สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดแนวความคิดได้อย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการและรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ
 - ๔) สามารถบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การสร้างสรรค์ผลงาน การนำเสนอผลงาน ตรวจสอบปัญหา หาข้อสรุปและข้อเสนอแนะได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๕.๑.๖ ทักษะพลี
- ๑) สามารถคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ สู่ระดับชาติอย่างมีคุณค่าและยั่งยืน

- ๒) มีความสามารถในการรวบรวมผลการวิจัยจากวิทยานิพนธ์ หรือจากรายงานผลของโครงการ และจากสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่างๆ ที่อ้างอิงได้ในวงวิชาการหรือวิชาชีพ ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์

๕.๒ ระดับปริญญาเอก

๕.๒.๑ คุณธรรม จริยธรรม

- ๑) มีความซื่อสัตย์ สุจริต สามารถใช้ดุลยพินิจอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรม ชัดเจน ด้วยหลักฐานและจัดการกับปัญหาบนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผลและค่านิยมอันดีงาม
- ๒) มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม สามารถวินิจฉัยอย่างผู้รู้ ด้วยความยุติธรรมและชัดเจนด้วยหลักฐาน บนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผล
- ๓) มีความคิดริเริ่มในการชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของจรรยาบรรณ เพื่อการทบทวนและแก้ไขระเบียบวินัย และจรรยาบรรณด้วยความกระตือรือร้น
- ๔) มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำในที่ทำงานและในชุมชนที่กว้างขวางขึ้น

๕.๒.๒ ความรู้

- ๑) มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีด้านศิลปกรรมศาสตร์ระดับสูง อย่างถ่องแท้ และกว้างขวางเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและประเทศอื่นๆ
- ๒) สามารถถ่ายทอดความคิดซับซ้อนได้อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม
- ๓) มีความรู้และความเข้าใจในการปฏิบัติทางวิชาชีพอย่างลึกซึ้ง รวมถึงเทคนิคการค้นคว้าวิจัยและความท้าทายที่มีอยู่การพัฒนาข้อสรุปซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไป
- ๔) สามารถวิเคราะห์ความรู้เชิงบูรณาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้หรือนวัตกรรมใหม่ทางวิชาการและทางวิชาชีพ อันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติและนานาชาติ

๕.๒.๓ ทักษะทางปัญญา

- ๑) สามารถบูรณาการแนวคิดต่างๆ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชาที่ศึกษาในชั้นสูง
- ๒) สามารถคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลงานวิจัยและทฤษฎี เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้ความเข้าใจใหม่บนพื้นฐานของการบูรณาการแนวคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- ๓) สามารถคิดแบบองค์รวม คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ อย่างบูรณาการ จับประเด็นของแก่นความคิดสำคัญได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินความรู้เพื่อการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

- ๔) สามารถออกแบบและดำเนินการโครงการวิจัยที่สำคัญเพื่อจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อน สร้างองค์ความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ และนวัตกรรมทางวิชาการหรือวิชาชีพ
 - ๕) สามารถคิดริเริ่ม ค้นคว้า สร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในระดับสูง
 - ๖) บูรณาการความรู้ ทักษะและกระบวนการค้นคว้าอย่างเข้มข้น ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล
- ๕.๒.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- ๑) มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยหลักธรรมาภิบาล
 - ๒) สามารถเสริมสร้างแนวคิด แสดงออกอย่างสม่ำเสมอในการถ่ายทอดมุมมอง ด้วยความเป็นอิสระ และด้วยความคิดริเริ่มในระดับสูงที่มีคุณค่าต่อสังคม
 - ๓) มีความสามารถในการเข้าใจ ปรับตัว และอยู่ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม พร้อมทั้งมีการประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพของตนเองโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ มีการวางแผนปรับปรุงแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ ในสภาพสังคมที่ซับซ้อน
- ๕.๒.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๑) มีตรรกะทางความคิด สามารถนำแนวคิดเชิงสถิติมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างเหมาะสม
 - ๒) สามารถสื่อสารภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และภาษาสื่อสารอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาภาพ ภาษากาย ภาษาคอมพิวเตอร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๓) สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดแนวความคิดได้อย่างเป็นระบบด้วยวิธีการและรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ
 - ๔) สามารถบูรณาการการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การสร้างสรรค์ผลงาน และการนำเสนอผลงานได้อย่างกว้างขวาง และมีประสิทธิภาพ
- ๕.๒.๖ ทักษะพิสัย
- ๑) สามารถใช้ความรู้และทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์จนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ
 - ๒) สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์และกระบวนการค้นคว้าอย่างลุ่มลึก ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ไม่มีองค์กรวิชาชีพ

๗. โครงสร้างหลักสูตร

๗.๑ หลักสูตรระดับปริญญาโท

ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

๗.๑.๑ แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑) แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

๒) แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๗.๑.๒ แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตและไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาโท

แผน ก มี ๒ แบบ คือ

๑) แบบ ก ๑

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๓๖ หน่วยกิต
- รายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต (ถ้ามี)		ไม่นับหน่วยกิต
- วิทยานิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๓๖ หน่วยกิต

๒) แบบ ก ๒

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๓๖ หน่วยกิต
- รายวิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๑๒ หน่วยกิต
- วิทยานิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๑๒ หน่วยกิต

แผน ข

- ศึกษางานรายวิชา	ไม่น้อยกว่า	๑๒ หน่วยกิต
- ศึกษางานรายวิชา	ไม่น้อยกว่า	๓ หน่วยกิต
	และไม่เกิน	๖ หน่วยกิต

๗.๒ หลักสูตรระดับปริญญาเอก

แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

๗.๒.๑ แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด ดังนี้

๑) แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

๒) แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ตามแบบ ๑.๑ และแบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐาน และคุณภาพเดียวกัน

๗.๒.๒ แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ที่มี คุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

๑) แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

๒) แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ตามแบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐาน และคุณภาพเดียวกัน

โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาเอก

แบบ ๑.๑

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๔๘ หน่วยกิต
รายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต (ถ้ามี)		ไม่นับหน่วยกิต
วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๗๒ หน่วยกิต
รายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต (ถ้ามี)		ไม่นับหน่วยกิต
วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๗๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๑

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๔๘ หน่วยกิต
รายวิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๑๒ หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๓๖ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	๗๒ หน่วยกิต
รายวิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๒๔ หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์	ไม่น้อยกว่า	๔๘ หน่วยกิต

รายวิชาบังคับ หมายถึง วิชาที่ครอบคลุมองค์ความรู้ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการศึกษานำกระบวนการวิจัยเพื่อการบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์โครงสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ด้านศิลปกรรมกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

๗.๓ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ประกาศใช้ในปัจจุบัน

๗.๔ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ประกาศใช้ในปัจจุบัน

๘. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขา/สาขาวิชา

ในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก สามารถแบ่งเนื้อหาสาระสำคัญของสาขาออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มวิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกต์ศิลป์ ดังนี้

กลุ่มวิจิตรศิลป์ มี ๓ กลุ่มสาขาวิชา คือ

- ๑) กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์
- ๒) กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์
- ๓) กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง

กลุ่มประยุกต์ศิลป์ มี ๑ กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ

ระดับปริญญาโท

มุ่งเน้นให้มีความรู้และทักษะทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ในระดับสูง และมุ่งเน้นการพัฒนาความชำนาญทางด้านการวิจัย หรืออาจใช้ความเชี่ยวชาญของตนผสมผสานระหว่างการศึกษา รายวิชากับวิทยานิพนธ์ หรือรายวิชาและการค้นคว้าอิสระ ให้มีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์ ต่อสังคม และประเทศชาติ

ระดับปริญญาเอก

มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ ได้อย่างอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์โครงสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการด้านศิลปกรรมศาสตร์ ใช้ความเชี่ยวชาญของตนเชื่อมโยงบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ ได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ เกิดประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ

๙. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ ให้ระบุ ดังนี้

๙.๑ กลยุทธ์การสอน

๙.๑.๑ ระดับปริญญาโท

๑) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิเคราะห์ และทักษะ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้าง และประยุกต์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) เชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ผู้ทรงคุณวุฒิต่างสถาบันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศมาบรรยาย มีการทัศนศึกษาในประเทศ เพื่อฝึกการตั้งโจทย์ประเด็นหัวข้อวิจัย และงานสร้างสรรค์

๓) มีการหยิบยกกรณีศึกษาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มาศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปประเด็น เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์แพร่ความรู้ และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม มีการสร้าง

เครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสร้างมาตรฐานด้านการศึกษาระดับนานาชาติ

๙.๑.๒ ระดับปริญญาเอก

๑) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นผู้กำหนดแนวทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้สติปัญญานำทาง สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน หรือบูรณาการร่วมกับศาสตร์อื่น สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) ให้มีการสัมมนาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ผู้ทรงคุณวุฒิต่างสถาบันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และจัดให้มีทัศนศึกษาในประเทศและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ ซึ่งจะสามารถพัฒนาและนำไปสู่กระบวนการทางความคิดและประเด็นหัวข้อวิจัย

๓) มีการหยิบยกกรณีศึกษาจากผลงานวิจัยที่มีคุณภาพดีมาก มาศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปประเด็นเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นการขยายพรมแดนความรู้ และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งใน และต่างประเทศ เพื่อสร้างมาตรฐานด้านการศึกษาระดับนานาชาติ

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

๙.๒.๑ ระดับปริญญาโท

๑) วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ใช้การประเมินด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัด เช่น การสอบ การนำเสนอผลงาน การทดสอบทักษะการปฏิบัติงาน การร่วมอภิปรายในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการประเมินโดยตนเอง โดยผู้สอน และโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๒) เกณฑ์การวัดและประเมินผลความรู้ อาศัยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดผล เกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา และการให้ช่วงระดับคะแนนให้เป็นไปตามนโยบายการวัดผลของสถาบันอุดมศึกษา

๙.๒.๒ ระดับปริญญาเอก

๑) วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ใช้การประเมินด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัด เช่น การสอบวัดทักษะทางปัญญา การวิเคราะห์ การนำเสนอผลงาน การร่วมอภิปรายในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการประเมินโดยตนเอง โดยผู้สอน และโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๒) เชิญผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ในระดับปริญญาเอกจากภายนอกสถาบันมาร่วมเป็นกรรมการประเมินผลการเรียนรู้

๓) เกณฑ์การวัดและประเมินผลความรู้ อาศัยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้สถาบันอุดมศึกษา

เป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดผล และเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา และการให้ช่วงระดับคะแนนให้เป็นไปตามนโยบายการวัดผลของสถาบันอุดมศึกษา

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต

ตามที่มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา กำหนดกรอบแนวทางให้แก่คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ประเมินภายนอกรับรู้ถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับคุณวุฒิปริญญาโท และปริญญาเอก สาขา ศิลปกรรมศาสตร์

ดังนั้นการติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบในระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ซึ่งจะต้องดำเนินการที่ให้ความมั่นใจได้ว่า มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นที่เข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และมีการดำเนินการ จัดการเรียนการสอนจนบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งมีรายละเอียดการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ ดังนี้

๑๐.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาขณะที่กำลังศึกษา

การทวนสอบในระดับรายวิชา มีการประเมินผล โดยผลการประเมินจะมีความสัมพันธ์ กับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความถูกต้องของ การสอบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ส่วนการทวนสอบระดับหลักสูตร มีระบบกลไก การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษาเป็นเครื่องมือทวนสอบ

๑๐.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลไกการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร รวมทั้งประเมินคุณภาพหลักสูตร อาจใช้การประเมินจากตัวอย่างต่อไปนี้

๑๐.๒.๑ การได้งานทำของมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต โดยประเมินจากผู้สำเร็จ การศึกษาทุกระดับระยะเวลาในการหางานทำ

๑๐.๒.๒ การทวนสอบจากผู้ประกอบการ เพื่อประเมินความพึงพอใจในมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา และได้ร่วมงานกับสถานประกอบการนั้นๆ

๑๐.๒.๓ ความพึงพอใจในหลักสูตรที่ตนศึกษาสำเร็จ และการประสบความสำเร็จในการ ประกอบอาชีพของมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

ระดับปริญญาโท

ผู้เข้าศึกษาระดับปริญญาโท สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติอื่นๆ ตามประกาศของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งกำหนด

ระดับปริญญาเอก

ผู้เข้าศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ที่มีผลการเรียนดีมาก หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษ ได้ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และมีคุณสมบัติอื่นๆ ตามประกาศของ สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งกำหนด

๑๑.๒ การเทียบโอนผลการเรียนรู้

การเทียบโอนผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และระเบียบ ข้อบังคับตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

๑๒. คณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีจำนวนและคุณสมบัติเป็นไปตาม

๑๒.๑.๑ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑.๒ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑.๓ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑.๔ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับคุณวุฒิอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

๑๒.๑.๕ ข้อบังคับของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา

๑๒.๒ อาจารย์ต้องมีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร

๑๒.๓ อาจารย์ต้องมีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลสัมฤทธิ์ของ นักศึกษา และมีประสบการณ์ทำวิจัยหรือประสบการณ์ประกอบวิชาชีพในสาขาวิชาที่สอน

๑๒.๔ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องให้การสนับสนุนและจัดการทรัพยากร เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน บรรลุผลตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ โดยมีการจัดทรัพยากร การเรียนการสอนอย่างเหมาะสม และเพียงพอกับผู้เรียน เช่น คณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิ สถานที่ เอกสาร ตำรา และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑๔. แนวทางการพัฒนาอาจารย์

๑๔.๑ มีการปฐมนิเทศแนะแนวอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจหลักสูตรที่เปิดสอน นโยบาย ของสถาบันอุดมศึกษา

๑๔.๒ ส่งเสริมอาจารย์ใหม่ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการสอน การวิจัยอย่างต่อเนื่อง ให้การสนับสนุนการทำวิจัย การฝึกอบรม ศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพ เข้าร่วมการประชุมวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

- ๑๔.๓ มีการเสริมทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย
- ๑๔.๔ มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์ความรู้
- ๑๔.๕ สนับสนุนให้อาจารย์จัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชานี้ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ โดยกำหนดตัวบ่งชี้หลัก และเป้าหมายผลการดำเนินงาน ดังนี้

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
(๒) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์
(๓) มีรายละเอียดของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๓ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้ครบทุกรายวิชา
(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๕ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุด ภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุด ปีการศึกษา
(๖) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.๓ อย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(๗) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว
(๘) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(๙) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ หนึ่งครั้ง
(๑๐) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
(๑๑) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
(๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่หลังจากทำงานไปแล้ว อย่างน้อย ๑ ปี เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร

สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เพื่อติดตามการดำเนินการตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ - ๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ สู่การปฏิบัติ

สถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะเปิดสอนหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ควรดำเนินการดังนี้

๑๖.๑ ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาความพร้อมและศักยภาพของสถาบันในการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรในหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย ๕ คน โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ โดยมีหัวข้อและรายละเอียดของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบ มคอ.๒

๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์แล้ว สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งสถาบันต้องการให้บัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ของตนมีคุณลักษณะเด่นหรือพิเศษกว่าบัณฑิตในระดับคุณวุฒิ และสาขาเดียวกันของสถาบันอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของสถาบัน และเป็นที่สนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบัน โดยให้แสดงแผนที่มีการกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบหลัก หรือความรับผิดชอบรองต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใดบ้าง

๑๖.๔ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๓ (รายละเอียดของรายวิชา) พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่า แต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในเรื่องใดบ้าง สถาบันอุดมศึกษาต้องมอบหมายให้ภาควิชา/สาขาวิชา จัดทำรายละเอียดของรายวิชาทุกรายวิชา ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสถาบันอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสถาบันควรกำหนดระบบและกลไกของการจัดทำและอนุมัติรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชาให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสถาบันฯ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบให้เปิดสอนแล้ว เสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภาสถาบันฯ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบ

๑๖.๗ เมื่อสภาสถาบันฯ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบหลักสูตรตามข้อ ๑๖.๕ แล้วให้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอน และการประเมินผลที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา ให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขาศิลปกรรมศาสตร์

๑๖.๘ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ซึ่งรวมถึงการประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนในรายวิชาที่ตนรับผิดชอบพร้อมปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) เพื่อให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประมวล/วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในภาพรวม ประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์การสอน กลยุทธ์การประเมินผล และแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถกระทำได้

๑๖.๙ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวม ว่าบัณฑิตบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและ/หรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิซึ่งบันทึกในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่ (Thai Qualifications Register: TQR)

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ภาคผนวก

รายละเอียดของสาขาศิลปกรรมศาสตร์

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์ มีธรรมชาติสาขาที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปตามฐานศาสตร์ด้านการรับรู้ของภาษาภาพ ภาษาเสียง และภาษาการเคลื่อนไหว ขณะเดียวกันมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปตามสังคม วัฒนธรรมด้านต่างๆ โดยลำดับเพื่อให้มาตรฐานความรู้ด้านทฤษฎี ปฏิบัติ สร้างสรรค์และด้านคุณค่าทางศิลปกรรมศาสตร์ มีความเจริญก้าวหน้าในระดับชาติ และนานาชาติ

อนึ่ง เพื่อให้การนำมาตรฐานฯ นี้ไปใช้ในการพัฒนาสาขาวิชาต่อไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถาบันฯ ที่เปิดสอนในแต่ละแห่งได้อย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับธรรมชาติของแต่ละสาขาวิชาตามนัยข้างต้น จึงให้อยู่ในดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญซึ่งแต่งตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และองค์กรวิชาการ คือ สมาคมบัณฑิตทางศิลปะแห่งประเทศไทย และ/หรือ องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ให้คำชี้ขาด โดยนิยามคำสำคัญของสาขาศิลปกรรมศาสตร์ ดังนี้

๑. กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์ หมายถึง ศิลปะที่แสดงออกมาทางสื่อที่ต้องใช้การดูผ่านภาษาภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์ สาขาวิชาศิลปะไทย สาขาวิชาศิลปะสื่อผสม และ/หรือ ศิลปะที่สื่อภาษาทางการเห็นในรูปอื่นเฉพาะฐานศาสตร์เดียว หรือสาขาวิชาทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านหลายสาขาวิชาในฐานศาสตร์เดียวกัน หรือต่างฐานศาสตร์มาเป็นหลักในการเรียนรู้

๒. กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หมายถึง สาขาวิชาศิลปะที่แสดงออกมาทางสื่อที่ต้องใช้การฟังผ่านภาษาเสียง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาคีตศิลป์ สาขาวิชาดุริยศิลป์ สาขาวิชาดนตรี ฯลฯ กลุ่มสาขาวิชาทางดุริยางคศิลป์อาจเน้นสาขาวิชาดนตรีไทย หรือสาขาวิชาดนตรีสากล

๓. กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง หมายถึง สาขาวิชาทางด้านศิลปะที่สื่อสารผ่านการรำ การเต้น การเคลื่อนไหว และ/หรือการแสดงละคร การออกแบบเพื่อการแสดง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชาการละครหรือสาขาวิชาการละครคอน สาขาวิชานาฏศิลป์ สาขาวิชานาฏยศิลป์ สาขาวิชานาฏกรรมไทย รวมถึงการนำศาสตร์เหล่านี้ไปใช้ร่วมกับศาสตร์อื่น เช่น ศิลปะการแสดงประยุกต์ นาฏศิลป์การละคร ฯลฯ

๔. กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ หมายถึง การประดิษฐ์คิดค้น สร้างสรรค์ผลงาน เพื่อประโยชน์ใช้สอย โดยคำนึงถึงความงาม วัสดุ เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา รวมถึงการประยุกต์ศาสตร์ทางการออกแบบกับศาสตร์อื่น ๆ เช่น สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ สาขาวิชาการออกแบบแฟชั่น สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ สาขาวิชาศิลปะดิจิทัล สาขาวิชาศิลปะภาพถ่าย สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ สาขาวิชาเครื่องเคลือบดินเผา สาขาวิชาประยุกต์ศิลปศึกษา สาขาวิชานฤมิตศิลป์ ฯลฯ